

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2012 március - 59. szám

FÓKUSZBAN:
BODHI LINUX
E17 DESKTOPPAL

FOREMOST - ADATOK HELYREÁLLÍTÁSA HOGYAN ÁLLÍTSUNK VISSZA TÖRÖLT FÁJLOKAT

A full circle magazin nem azonosítható a Canonical Ltd.-vel

Hogyanok

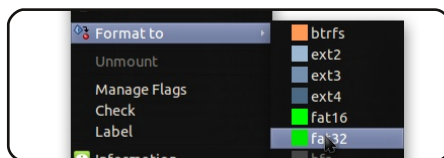
Python - 31. rész

7

LibreOffice 13. rész

12

Hordozható Linux

15

Virtuális lemezkép
átméretezése

17

Készíts Üdvözlőkártyát

18

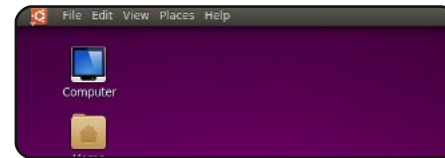
Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Linux Hírek

4

Az én asztalom

51

Rovatok

```
#An alias to make the
command more detailed
alias ls = 'ls -la --
color=always --classi
```

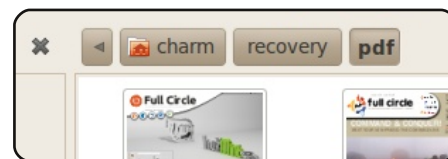
Parancsolj és Uralkodj

5

Játékok Ubuntu

47

Linux Labor

22

Kávé

44

JÖVŐ HÓNAPBAN
VISSZATÉRNEK

Ubuntu Women

Image Name	User Name	CPU	Mem Usag
AssassinsCreed_...	user	72	509,744
firefox.exe	user	00	105,700
OUTLOOK.EXE	user	00	49,036

Közelebb a Windows-hoz

24

Vélemények

Az én történetem

28

Különvélemény

31

Szerintem

33

Fókuszban

35

Levelek

40

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported Licenc alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét ("full circle magazin") és az url-t, ami a www.fullcircle-magazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Üdvözlünk a FullCircle magazin legújabb számában!

2012 márciusa van, és ez csak egyet jelenthet: a következő hónapban szülinapunk van! Április esős hónapja volt, mikor megjelent az első szám. Számítsatok rá, hogy a következő számban reményeink szerint találtok egy papírcsákót és egy-két elgondolkodtató cikket is.

De vissza a jelen hónaphoz. Itt vannak a szokásos cikkek a Pythonról és LibreOffice-ról, valamint egy cikk USB tároló készítéséről. Olvashattok még arról, hogy hogyan kell utólag módosítani egy VirtualBox gép alatt a tároló méretét, illetve arról, hogyan lehet saját üdvözlőkártyát készíteni LibreOffice-szal. Ha valaha is töröltél véletlenül valami fontosat, el kell olvasnod Charles Linux Laboros cikkét a Foremostról, amivel törölt fájlokat lehet visszaállítani. Az Ubuntu Játékok tesz egy kis kitérőt Rikuval, aki a SNES emulációról ír, miközben Jennifer beszélget a Tomes of Mephistopheles készítőivel. Azoknak, akik a Unityvel küzdenek, érdemes elolvasni Az én történetem című cikket, ami ebben a hónapban a Unity egyszerű konfigurálását lehetővé tevő MyUnity nevű programról szól.

Ha mostanában nem nézted a weboldalunkat, akkor találhatsz egy pár új különleges kiadást. A legfrissebb (mikor ezt írom) a virtualizációról szól, amit nemrég készítettünk Robinnal több más különleges kiadással együtt. Az 58. szám elérhető EPUB verzióban is, miközben Jens próbál felzárkózni a régebbi számokkal is. Szintén szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik feliratkoztak az FCM számaira a Google Currentsben. Kell 200 előfizető számonként, hogy megjelenjünk a Google Currents keresési találatai közt, de az FCM 58. számára több mint 400-an iratkoztatok fel. Srácok, fantasztikusak vagytok!

Minden jót, maradjatok velünk!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin a következő programok használatával készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik minden második héten, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszertelen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnek. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastbe.

Műsorvezetők:

Robin Catling
Ed Hewitt
Dave Wilkins

<http://fullcirclemagazine.org>

A Frozenbyte, egy finn játékfejlesztő csapat, örömmel jelenti be a **Trine 2** Linux platformon történő 2012 április 2-ai megjelenését. A Trine 2 a Humble Store-on keresztül érhető majd el a hivatalos weboldalon keresztül: <http://www.trine2.com/>.

A „Humble Store” egy újfajta terjesztési mód, amivel a vásárlók közvetlenül a fejlesztőtől vehetik meg a játékot. Az áruház jelenleg a Linuxos változatot és Steam kulcsokat árul. Egyéb nem másolásvédett verziók a következő évtől lesznek elérhetőek.

„A Linuxot potenciális platformnak látjuk és örülünk, hogy egyre több fejlesztő karolja fel. Az olyan kezdeményezések, mint a Humble Bundles nagyon jól lefektették a Linux játékközösség alapjait és ez egy növekvő piacnak tűnik, aminek feltétlenül a részei szeretnénk lenni. És, ha már a közösségnél tartunk, ezek a srácok örömmel fizetnek akár többet is a játékért, és még a hibajavításban is segítenek” - nyilatkozta Mikael Haveri, a Frozenbyte marketing menedzsere.

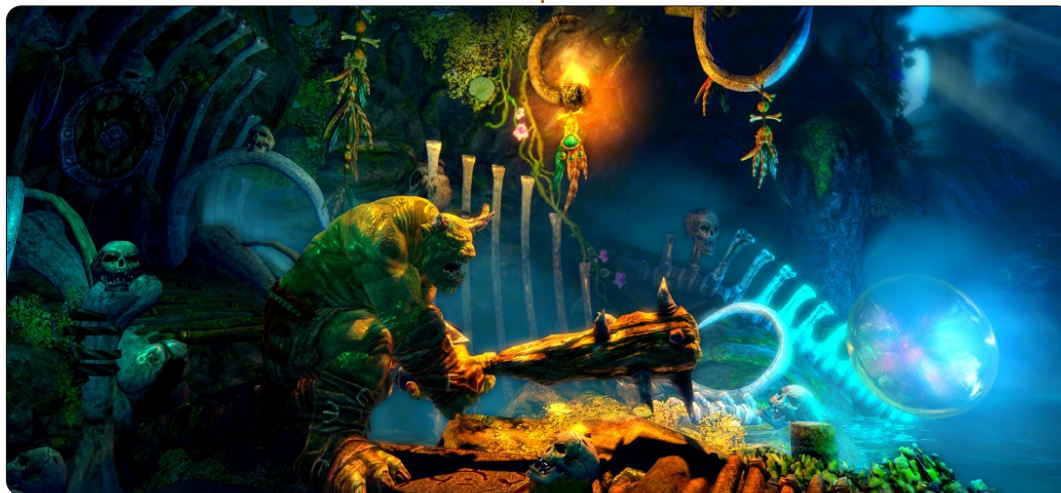
Jukka Kokkonen, a Linux fejlesztés vezetője az alábbiakat mondta a munkálatokkal kapcsolatban:

„A Trine 2 Linux portja a vártnál sokkal egyszerűbben alakult, miután a Mac OS X verzió elkészült, ami szintén OpenGL renderert használ. A kezdeti OpenGL renderer portolása alig két napot vett igénybe, ezután nagyon jól működött, már csak a funkcionális hibákat kellett ki-gyomlálni”.

Az eredeti Trine 2009-ben jelent meg és 1,1 millió példányt adtak el belőle. A legtöbb a Steamen és a Humble Bundle-n keresztül fogyott, de a PlayStati-

on Network és a Mac App Store is jelentős mennyiséget adott el. Továbbá, a támogatott platformok közé került az OnLive és a Linux is, amik a mai napig életben tartják a Trine első részének eladásait.

A Trine 2 Linux változata megvásárolható a <http://www.trine2.com/buy/> oldalon. Az alap kiadás ára 14.99 dollár, 12,99 euró vagy 11,99 font. A gyűjtői változat ára 24,99 dollár, 19,99 euró vagy 17,99 font. A gyűjtői változat tartalmaz egy digitális art-bookot és az eredeti zenét, amit az elismert zeneszerző Ari Pulkkinen írt.

EPUB

A letöltéseink között végre megjelentek a mobilra szabott **Full Circle** kiadások. Jelenleg csak néhány szám letölthető, de remélhetőleg a korábbi számok is felkerülnek nemsokára. Ha bármilyen problémátok van az epub fájlal/formátummal, dobjatok egy emailt Jensnek ide: mobile@fullcirclemagazine.org

Hálás köszönet Jens, Oppih és a bétatesztelők számára a megvalósításukért.

FC Notifier frissítése

A **Full Circle Notifier** még mindig 1.0.2-es verziójú, de a PPA-t már frissítették Oneric-re. Az FCN egy aprócska alkalmazás, ami a tálcán foglal helyet és az aktuális számok/podcast-ek megjelenéséről tájékoztat, és be lehet állítani, hogy ezeket azonnal le is töltsse! **További információ az FCN Google-csoportnál:** <http://goo.gl/4Ob4>

Két hónapja írtam az SSH-ről és az Rsync-ről. Ebben a hónapban szeretnék bemutatni egy trükköt, amit újabban alkalmazok az androidos tabletem vezetéknélküli szinkronizálásához, valamint írnék még pár hasznos apróságot, amit talán hasznosnak találtak. Nevezetesen, hogy hogyan írjunk ki egy tetszőleges dátumot idegen nyelven (Conky alatt), hogyan csinosítsuk ki a Vim felületét (és a PS1 promptot), valamint mutatnék egy szkriptet, ami véletlenszerűen változtatja a háttérét 15 percenként. Tudom, hogy a GNOME-mal is lehet háttérkéket kezelni, de valakinek talán hasznos lehet. Ha valaki kíváncsi lenne a dátumra és a PS1 változásokra, nézze meg ehavi képernyőmentésem a deviantart oldalamon

(<http://lswest.deviantart.com/#/d4se2tv>)

Android

Az ehhez szükséges eszközök a következők:

Az Android eszközön:

QuickSSHD (ha emlékeim nem csalnak, ingyenes). Ha feltelepült,

csak meg kell nézni az eszköz IP címét, és adni neki egy jelszót/portot. A szerver elindításához csak nyomd meg az „off” feliratú gombot (hogy „on”-ra váltson).

A PC-den:

sshfs, és egy csatolási pont (ezt érdemes a home mappába tenni) az eszköznek.

A folyamat gyors leírása:

Egyszerűen felcsatolom az sdcard mappát az sshfs segítségével, és átmásolom a fájlokat, ahogy USB kapcsolaton keresztül is tenném (ami sosem működött túl jól nekem az Asus TF101 Transformer eeePad-on a médiafájlokhoz). Ezt az alábbi módon teheted meg.

A csatolás a következő paranccsal történik:

```
sshfs root@127.0.0.1:/sdcard/
~/tf101 -p 2222
```

Pont mint az rsyncnél, egy ket-tőspont után kell megadni az elérési utat, és az írási/olvasási hibák elkerülése érdekében a végére te-

gyél egy lezáró perjelet. A második útvonal a csatolási pont, és a -p 2222 pedig a port, amin a QuickSSHD figyel.

Ezután másold át a fájlokat az általad kedvelt módszerrel.

Opcionális utolsó lépésként, mivel nálam a Music mappa nem frissül a fájlok hozzáadása után, bemegyek a Fájlkezelőbe és átnevezem a másolt fájlt/mappát, így ráerőltetve a tabletet az újraolvasásra.

Egyedi dátum

Japánul tanulok egy ideje és elhatároztam, hogy japánul akarom kiírni a dátumot (gyakorlásképpen is, és hogy helyet takarítsak meg). Azonban ez nem ment olyan könnyen, mivel Conky-t használok alapotsornak XMonad-ban. A megoldásom erre a következő kódrészlet, amit néhány másodpercenként meghívok a conkyrc-mből. A következő paranccsal lehet a megfelelő formázást elérni (ez bármely locale-ra vonatkozik, amit használni akarsz).

```
locale-gen ja_JP.UTF-8
```

Kódrészlet:

```
#!/bin/sh
```

```
LC_ALL="" LC_TIME=ja_JP.UTF8
date +%A, %d %B %Y %H:%M'
```

Természetesen meg kell változtatnod a dátumformátumot az általad kívántra (ez részletesen le van írva a man oldalakban).

Vim és PS1 (Powerline)

Powerline weboldal:

<https://github.com/Lokaltog/vim-powerline>

A legkönnyebb módja a Powerline telepítésének a vundle használatával. A Vundle telepítésének módja a github oldalon van leírva, itt: <http://github.com/gmarik/vundle>. Ha települt, a következő három sort kell a .vimrc fájlodhoz hozzáírni:

```
set
rtp+=~/.vim/bundle/vundle/
call vundle#rc()
```

```
Bundle 'Lokaltog/vim-powerline'
```

Ezután meg kell nyitnod a vim-et és beírni „:InstallBundle” (git szükséges a telepítéshez).

Ha kész, le kell futtatnod egy javítást a használt karakterkészleten is, a fontpatcher könyvtárban található szkripttel (a teljes útvonal valami ilyesmi lesz:

~/vim/bundle/vim-powerline/font-patcher). Az ott található readme fájl végigvezet a foltozáson.

Ha a foltozás kész (és a gyorsítótár is frissítve lett az fc-cache paranccsal), akkor hozzáadhatod az utolsó sort a .vimrc-hez, hogy az új formájú nyilakat megkapd.

```
let  
g:Powerline_symbols='fancy'
```

Ha annyira megtetszett, hogy a promptodhoz is hozzá akarod adni, csak a javított fontot kell használnod, és bemásolni a nyilat a vim sorból a .bashrc megfelelő helyére, amit én sajnos nem tudok megtenni, mert a javított font kellene hozzá. Állítsd a nyíl szimbólum mögötti háttérszínt a következő színre, az

előtértszínt az előzőre, hogy megfelelő legyen a nyíl megjelenítése.

Háttérkép

Ehhez a szkripthez szükség van egy telepített Fluxboxra (az fbsetbg programhoz), mint azt már írtam. De ha tudsz más parancssori háttérkép beállító programot, aminek van véletlenszerű opciója, akkor nyugodtan cseréld ki.

A szkript:

```
#!/bin/bash
```

```
while true
```

```
do
```

```
    fbsetbg -R ~/Pictures/Hyperion/Wallpapers/Guitars
```

```
    sleep 15m
```

```
done
```

A szkript végtelen ciklusban fut, és véletlenszerűen kiválaszt egy képet a gitáros háttérkép mappából 15 percenként. Ha bárki módosítaná vagy javítaná a szkriptet,

nyugodtan küldjön róla egy emailt!

Remélhetőleg hasznosnak találjátok ezeket a tippeket (és talán a Vim használatára is rávettelek néhányótokat). Ha bárkinek kérdése, megjegyzése, javaslata van, az elér az lswest34@gmail.com címen. A tárgyhoz írjátok be: „C&C” vagy „FCM”, így biztosan észreveszem. Jó testreszabást!

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

Az Ubuntu Podcast lefedi legfrissebb híreket és kiadásokat amik általában érdekelhetik az Ubuntu Linux felhasználókat és szabadszoftver rajongókat. Az műsor felkelti a legújabb felhasználók és a legöregebb fejlesztők érdeklődését is. A beszélgetésekben szó van az Ubuntu fejlesztéséről, de nem túlzottan technikai. Szerencsések vagyunk, hogy gyakran vannak vendégeink, így első kézből értesülünk a legújabb fejlesztésekről, ráadásul olyan módon ahogyan mindenki megérti! Beszélünk továbbá az Ubuntu közösségről is és a benne zajló dolgokról is.

A műsort a nagy-britanniai Ubuntu közösség tagjai szerkesztik. Mivel az Ubuntu viselkedési kódexnek megfelelően készítik, bárki meghallgathatja.

A műsor minden második hét keddjén élőben hallgatható (brit idő szerint), másnap pedig letölthető.

podcast.ubuntu-uk.org

A legutóbbi írásom alapján most már talán van sejtésed arról, hogyan kell használni a Page-et. Ha mégsem, kérlek, olvasd el az előző havi cikkemet. A mai alkalommal egy GUI fájllista alkalmazás készítéséről lesz szó. A cél egy olyan GUI alkalmazás létrehozása, amely rekurzív módon végigjárja a mappákat, és megadott kiterjesztéssel rendelkező fájlokat keres. Az eredményt fa nézetben jelenítjük meg. Olyan médiafájlokat fogunk például keresni, mint az „.avi”, „.mkv”, „.mv4”, „.mp3” és „.ogg”.

Ez alkalommal a tervezés rész szövege talán kissé tömörnek fog tűnni. Most csak megmutatom a fő irányokat arra nézve, hogy hová tegyük a widgeteket, valamint megadom a szükséges attribútumokat és értékeket, valahogy így:

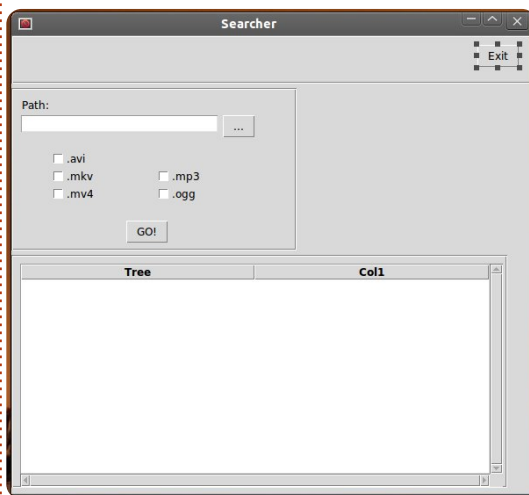
Widget

Attribute: Value

Szövegrészeket csak akkor fogok idézni, ha az szükséges. Például a gombok egyikén a „...” szöveg jelenjen meg.

Az alkalmazás GUI-ja tehát valahogy így fog kinézni:

Van tehát egy fő formunk, egy

kilépés gombunk és egy szövegbeviteli mezőnk egy olyan gombbal, amely egy mappa párbeszédablakot hív meg, 5 jelölőnégyzet a kiterjesztéstípusok megválasztásához, egy „GO!” gomb a folyamat tényleges indításához és egy fa nézet a kiemenetünk megjelenítéséhez.

Kezdjük hát el. Indítsd el a Page-et, és hozz létre egy új top level widgetet. Az Attribute Editort használva állítsd be az alábbi tulajdonságokat:

Alias: Searcher
Title: Searcher

Gyakran készíts mentéseket, a fájl elmentésekor válaszd a „Searcher” opciót. Ne feledd, a Page egy .tcl kiterjesztésű fájlt hoz létre, és amikor végül legenerálsz a python kódot, azt ugyanabba a mappába menti el.

Ezután hozzunk létre egy keretet, amely a fő keret tetejéről indul. Használjuk az alábbi beállításokat:

Width: 595
Height: 55
x position: 0
y position: 0

Adjunk hozzá egy Exit gombot ehhez a kerethez:

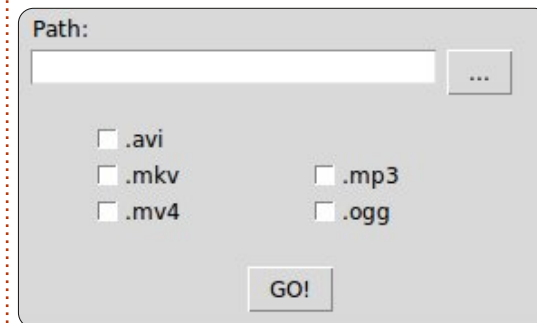
Alias: btnExit
Text: Exit

Tegyük ezt a keret közepébe, vagy a keret jobb oldalára. Én az X 530 és Y 10 koordinátákat választottam.

Hozzunk létre egy újabb keretet.

Width: 325
Height: 185
y position: 60

A keret tehát valahogy így fog kinézni:

Adjunk hozzá egy címkét. A szöveg attribútumát állítsuk „Path”-ra és mozgassuk a keret bal felső sarkához.

Ugyanebben a keretben hozzunk létre egy új widgetet.

Alias: txtPath
Text: FilePath
Width: 266
Height: 21

Most hozzunk létre egy gombot a widget jobb oldalán.

Alias: btnSearchPath
Text: „...” (no quotes)

Ezután készítsünk öt (5) darab check gombot. Az alábbi módon rendezzük el őket:


```
x
x x
x x
```

A három bal szélső video-, a két jobb oldali pedig audiofájlok kezelésére szolgál majd. Először a három bal oldalit állítjuk be, majd a két jobb oldalit is:

```
Alias: chkAVI
Text: ".avi" (no quotes)
Variable: VchkAVI
```

```
Alias: chkMKV
Text: ".mkv" (no quotes)
Variable: VchkMKV
```

```
Alias: chkMV4
Text: ".mv4" (no quotes)
Variable: VchkMV4
```

```
Alias: chkMP3
Text: ".mp3" (no quotes)
Variable: VchkMP3
```

```
Alias: chkOGG
Text: ".ogg" (no quotes)
Variable: VchkOGG
```

Végül még ugyanebben a keretben valahol az öt jelölőnégyzet alatt a keret közepére igazítva hozunk létre egy gombot.

```
Alias: btnGo
Text: GO!
```

Most pedig hozzunk létre egy újabb keretet az utoljára használt alatt.

```
Width: 565
Height: 265
```

Én az X 0 és Y 250 helyre raktam. Előfordulhat, hogy a fő formot át kell majd méretezned, hogy az egész keret látszódjon. Ezen a kereten belül egy olyan widgetet alkotunk, amely lapozó fa nézetet biztosít számunkra.

```
Width: 550
Height: 254
X Position: 10
Y Position: 10
```

Így. Megterveztük hát a saját GUI-nkat. Már csak a függvények létrehozása és a gombokkal történő összekapcsolás van hátra.

A Függvénylista ablakban kattints a New gombra (bal oldalon), új függvények szerkesztésére itt van lehetőség. Változtassuk meg a függvény mezejét „py: xxx”-ről „py: btnExitClick()”-re, az argumentum mezőt pedig „p1”-re. Az alsó többsoros beviteli mezőben szerepeljen ez a szöveg:

```
def btnExitClick(p1):

    sys.exit()
```

Vegyük észre, hogy itt nem használtunk bekezdést (a Page ezt

automatikusan megcsinálja a python fájl generálásánál). Hozzunk létre egy újabb függvényt „btnGoClick” névvel. Átadott (passed) paraméterként adjuk hozzá: „p1”. Ide majd még visszatérünk.

Végül hozzunk létre egy „btnSearchPath” függvényt. A pass-szal ismét nem foglalkozunk. A gombokat még össze kell kötnünk a létrehozott függvényekkel.

Jobb klikk az általunk létrehozott kilépés gombra, és válasszuk a kötést (bind). Egy nagy doboz fog felugrani: kattintsunk a New binding gombra, majd a Button-1-re, és változtassuk meg a jobb oldali mezőben a „TODO” szöveget „btnExitClick”-re. NE használjuk a () jeleket itt.

A GO gombot kössük össze a btnGoClick-el és a „...” gombot a btnSearchPathClick-kel.

Mentsük el a GUI-t, és generáljunk python kódot.

Most már csak létre kell hoznunk a kódot, ami „összeragasztja” a GUI-t.

A generált kódot nyissuk meg a kedvenc szövegszerkesztőnkkel.

Nézzük meg alaposabban, mit csinált a Page.

A fájl tetején egy standard python header és egy (a sys könyvtárra vonatkozó) import utasítás áll. Ami ezután következik, az kissé zavaros (legalábbis elsőre). A kód megnézi, hogy milyen verziójú pythonnal szeretnénk futtatni az alkalmazást, és ennek alapján importálja a megfelelő tkinter programkönyvtárakat. Ha csak nem 3.x pythont használ, lényegében nem szükséges foglalkozni ezzel a résszel.

A 2.x kódrészletet fogjuk úgy módosítani, hogy további tkinter modulokat is importáljunk.

A következő rutin a „vp_start_gui()”, ami a program fő részét képezi. Beállítja a gui-t, a szükséges változókat, és ciklikusan meghívja a tkintert. A kódban talán feltűnik a „w = None” sor, ennek valójában nem kellene ott lennie.

Ezután két olyan rutin következik (create_Searcher és destroy_Searcher), amelyek a fő ciklust szokták helyettesíteni, ha az alkalmazást programkönyvtárként hívjuk meg. Ezzel most nem kell foglalkoznunk.

Hogyanok - Programozzunk Pythonban - 31. rész

A „set_Tk_var” rutin következik. A widget létrehozása előtt először a tkinter változókat definiáljuk. A következő három rutint a függvény editorral létrehozott funkcióink, valamint egy „init()” funkció alkotja.

Futtassuk most le a programot. Vegyük észre, hogy a kijelölő gombok alpból be vannak szűrítve. Mi ezt nem szeretnénk, szóval szükség van még némi kódolásra. A jelölőnégyzeteken kívül csak az Exit gombunk működik egyelőre.

Zárjuk be a programot.

Most a GUI definíciókat tartalmazó osztályt fogjuk megvizsgálni, ez a „class Searcher”. Itt vannak megadva a widgetek és azok helye a saját űrlapunkon. Mostanra ez már valószínűleg ismerős.

Két további osztály jön létre a görgethető fanézetet támogató kód elhelyezéséhez. Nem szükséges hozzányúlnunk, ezt a Page készítette nekünk.

Ugorjunk vissza a kód tetejére, és változtassunk rajta. Importálnunk kell néhány további könyvtármodult, ezért az „import sys” utasítást egészítsük ki:

```
import os
```

```
from os.path import join,
getsize, exists
```

Most keressük meg azt a részt, ahol a „py2 = True” kifejezés szerepel. Itt történik a tkinter importálások kezelése Python 2.x esetén. Az „import ttk” alatt az alábbiakat kell írunk ahhoz, hogy a FileDialog könyvtár támogatott legyen. Továbbá a tkFont modul importálására is szükség van.

```
import tkinterFileDialog
```

```
import tkFont
```

Hozzá kell adnunk a „set_Tk_var()” rutinhoz néhány újabb változót. A rutin végére írjuk oda:

```
global exts, FileList
```

```
exts = []
```

```
FileList=[]
```

Itt két globális változót hozunk létre (exts és FileList), amelyekre a kód későbbi részében fogunk még hivatkozni. Mind a kettő egy lista, az „exts” a felhasználó által GUI-ban választott kiterjesztéseket tartalmazza, a „FileList” pedig a keresési feltételeknek megfelelő fájlokat tartalmazza.

A „btnExitclick”-et a Page már létrehozta nekünk, így most csak a „btnGoClick” rutinnal foglalkozunk. Kommenteljük ki a „pass” utasítást, és adjuk a kódhoz, hogy valahogy így nézzen ki...

```
def btnGoClick(p1) :
```

```
#pass
```

```
BuildExtss()
```

```
fp = FilePath.get()
```

```
e1 = tuple(exts)
```

```
Walkit(fp,e1)
```

```
LoadDataGrid()
```

Ezt a rutint hívjuk meg akkor, ha a felhasználó megnyomja a „GO!” gombot. Meghívjuk a „BuildExtss” névre hallgató rutint is, amely a fel-

használó által választott kiterjesztések listáját hozza létre. Ezután az AskDirectory párbeszédablakban megadott útvonalat kapjuk meg és rendeljük hozzá az fp változóhoz. Létrehozunk egy rendezett n-est a kiterjesztéslistából, amit a fájlok ellenőrzésénél fogunk használni. Meghívjuk a „Walkit” rutint, átadva neki a célmappát és a kiterjesztéslistát, és végül a „LoadDataGrid” hívásával zárjuk a sort.

Most szedjük ki a „btnSearchPathClick”-et: kommenteljük ki az eredetit, és helyette az alábbiak szerepeljenek:

```
def btnSearchPathClick(p1) :
```

```
#pass
```

```
path = tkinterFileDialog.ask
```

```
directory() ***self.file_opt)
```

```
FilePath.set(path)
```

Az init rutin következik:

```
def init():
```

Hogyanok - Programozzunk Pythonban - 31. rész

```
#pass
```

```
# Fires AFTER Widgets and  
Win
```

```
dow are created...
```

```
global treeview
```

```
BlankChecks()
```

```
treeview = w.Scrolledtree-  
vieww1
```

```
SetupTreeview()
```

Létrehozunk egy „treeview” nevezetű globált, és meghívjuk azt a rutint, amely eltávolítja a szürke jelzéseket a jelölőnégyzetekből, valamint a „treeview” változót a formunk görgethető fanézetéhez rendeli. Végül meghívjuk a „SetupTreeview”-t, amely az oszlopok fejléceit állítja be.

A BlankChecks rutinra is szükségünk lesz:

```
def BlankChecks():
```

```
VchkAVI.set('0')
```

```
VchkMKV.set('0')
```

```
VchkMP3.set('0')
```

```
VchkMV4.set('0')
```

```
VchkOGG.set('0')
```

Annyi történik, hogy megfelelően beállítjuk a változókat (ami automatikusan beállítja a jelölőnégyzeteket) „0” értékre. Ha a jelölőnégyzetre kattintunk, a változó értéke automatikusan frissül majd. Ha a változót a saját kódunk által módosítjuk, a jelölőnégyzet erre is reagál. A folytatásban a felhasználó kattintásai által kiválasztott kiterjesztéslista létrehozásával foglalkozunk.

Emlékezz vissza a 35. számban megjelent 9. írásomra: olyan kódot írtunk, amellyel az MP3 fájlainkat katalogizáltuk. Ennek egy rövidített változatát fogjuk most használni. Ha kérdések merülnének fel ezzel kapcsolatban, javasolom, nézz bele a 35. FCM számba.

A SetupTreeview meghívása következik. Létrehozunk egy „ColHeads” változót, amely a fa nézet fejlécét tartalmazza, mindezt egy listaként, majd beállítjuk minden oszlopra. Az oszlop szélességét a fejléc méretéhez igazítjuk.

Végül létre kell hoznunk a „LoadDataGrid”-et, amely biztosítja a fa nézethez szükséges adataink beolvasását. Minden sor egy külön bejegyzés a FileList lista változónkban. Az oszlopok szélességét (újra) az oszlopokban szereplő adatok méretéhez igazítjuk.

Ennyi lenne. Futtassuk le, és nézzük meg, mit csináltunk. Számoljunk azzal, hogy amennyiben sok fájlal dolgozunk, úgy tűnhet, hogy a program nem reagál. Ezzel még érdemes kezdeni valamit. Lét-

```
def BuildExts():  
    if VchkAVI.get() == '1':  
        exts.append(".avi")  
    if VchkMKV.get() == '1':  
        exts.append(".mkv")  
    if VchkMP3.get() == '1':  
        exts.append(".mp3")  
    if VchkMV4.get() == '1':  
        exts.append(".mv4")  
    if VchkOGG.get() == '1':  
        exts.append(".ogg")
```

re fogunk hozni egy olyan rutint, amely erre az időre megváltoztatja a kurzor alakját „watch” stílusúra, így ha egy időigényes dolgot csinálunk, azt a felhasználó is láthatja.

```
def Walkit(musicpath,extensions):  
    rcntr = 0  
    fl = []  
    for root, dirs, files in os.walk(musicpath):  
        rcntr += 1 # This is the number of folders we have walked  
        for file in [f for f in files if f.endswith(extensions)]:  
            fl.append(file)  
            fl.append(root)  
        FileList.append(fl)  
        fl=[]
```

```
def SetupTreeview():  
    global ColHeads  
    ColHeads = ['Filename','Path']  
    treeview.configure(columns=ColHeads,show="headings")  
    for col in ColHeads:  
        treeview.heading(col, text = col.title(),  
                        command = lambda c = col: sortBy(treeview, c, 0))  
    ## adjust the column's width to the header string  
    treeview.column(col, width =  
tkFont.Font().measure(col.title()))
```


Hogyanok - Programozzunk Pythonban - 31. rész

A „set_Tk_var” rutin végére írjuk az alábbiakat:

```
global busyCursor,pre
BusyCursors,busyWidgets

busyCursor = 'watch'

preBusyCursors = None

busyWidgets = (root, )
```

Beállítjuk a globális változókat, és hozzárendeljük őket a widget(ek)hez (a busyWidgetsen belül), ami(k)re hivatkozni akarunk, esetünkben a gyökérhez, amely a mi teljes ablakunk. Vegyük észre, hogy ez is egy rendezett n-es.

Készítünk még két további rutint a kurzor beállítására (set, unset). Először nézzük a set beállítást: „busyStart”. A „LoadDataGrid” után írjuk be a jobbra, középen látható kódot.

Előbb ellenőrizzük, hogy az értéket átadtuk-e a „newcursor”-nak. Ha nem, alapbeállításként a busyCursor-t használjuk. Ezután végigfutunk a busyWidget listán, és

beállítjuk a kurzort úgy, ahogy szeretnénk. A jobbra, lent található kódot írjuk be.

Itt lényegében a busyWidget listában szereplő widgetek esetében állítjuk be a kurzort úgy, ahogy azt az alapbeállítások megkövetelik.

Mentsük el és futtassuk le a programot. Ha egy hosszú fájllistát olvasunk be, akkor a kurzor alakja most már meg fog változni.

Ez az alkalmazás tulajdonképpen nem sok mindent csinál, de azt azért megmutatja, hogyan lehet hatékonyan használni a Page-et. Egy GUI tervezése és elkészítése tehát nem feltétlenül nehéz és fájdalmas feladat.

```
def LoadDataGrid():
    global ColHeads
    for c in FileList:
        treeview.insert('', 'end', values=c)
        # adjust column's width if necessary to fit each value
        for ix, val in enumerate(c):
            col_w = tkFont.Font().measure(val)
            if treeview.column(ColHeads[ix], width=None) < col_w:
                treeview.column(ColHeads[ix], width=col_w)
```

```
def busyStart(newcursor=None):
    global preBusyCursors
    if not newcursor:
        newcursor = busyCursor
    newPreBusyCursors = {}
    for component in busyWidgets:
        newPreBusyCursors[component] = component['cursor']
        component.configure(cursor=newcursor)
        component.update_idletasks()
    preBusyCursors = (newPreBusyCursors, preBusyCursors)
```

```
def busyEnd():
    global preBusyCursors
    if not preBusyCursors:
        return
    oldPreBusyCursors = preBusyCursors[0]
    preBusyCursors = preBusyCursors[1]
    for component in busyWidgets:
        try:
            component.configure(cursor=oldPreBusyCursors[component])
        except KeyError:
            pass
        component.update_idletasks()
```

A tcl fájl elérhető a pastebinről (<http://pastebin.com/AA1kE4Dy>), akárcsak a python kód:

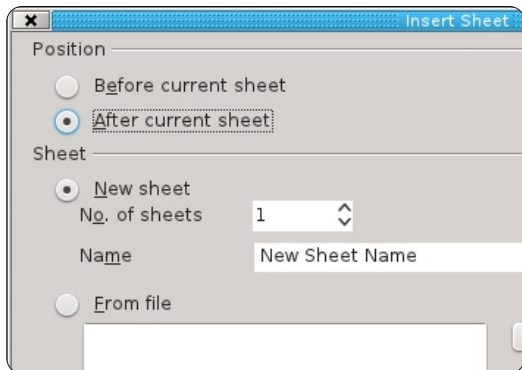
<http://pastebin.com/VZm5un3e>.

Viszlát legközelebb.

Eddig a Calc használatának főbb részeit tekintettük át, azonban van néhány olyan kisebb funkció, melyet érdemes ismerni. Ebben a részben tíz gyors tippet szeretnék ismertetni. Ezek nagy része az aktuális munkalapra vonatkozik, és a legtöbb esetben lehet őket alkalmazni.

1. Munkalapok elnevezése

A lapok alapértelmezett neve a MunkalapX, ahol X egy szám. 3 módon adhatunk nevet a munkalapnak. Az első, amikor létrehozunk egy új munkalapot, a menü Beillesztés > Munkalap pontja, ahol a

felugró ablakban megadhatjuk a nevet. Lehetőség van egyszerre több munkalap beszúrására is, de ekkor nincs lehetőség elnevezni őket, egyszerűen az eredeti MunkalapX elnevezést kapják.

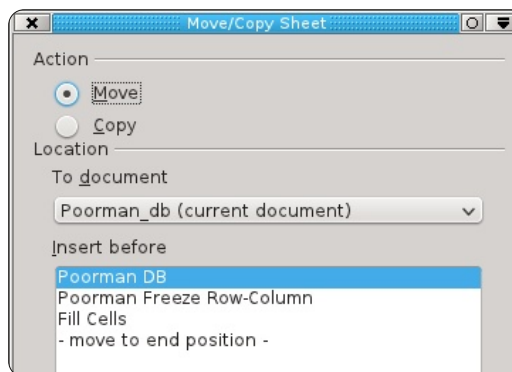
A létrehozás után is át lehet nevezni a lapokat, melyeket a második és harmadik módszer mutat be. A második módszer: kattintsunk jobb gombbal a lap nevére, majd válasszuk a „Munkalap átnevezése” pontot. A felugró párbeszédablakban végrehajthatjuk az átnevezést. A harmadik lehetőség a munkalap nevére való dupla-klikk. Ez ugyanazt az átnevezési dialógust dobja fel.

FONTOS: a munkalap neve csak betűvel vagy számmal kezdődhet, utána már tartalmazhat szóközt, alulvonást és néhány speciális karaktert (pl. -, &). Ha Microsoft Excel formátumban mentünk, akkor a munkalap neve nem tartalmazhat: \, /, ?, *, [, és] karaktereket. Ha a név érvénytelen karaktert tartalmaz, akkor a Calc hibaüzenetet küld.

2. Munkalapok törlése

Néha szükség lehet egy vagy több munkalap törlésére a munkafüzetből. A törléshez kattintsunk jobb gombbal a munkalap fülére, majd válasszuk a „Munkalap törlését”, vagy a menüben a Szerkesztés > Munkalap > Törlés pontot. A Calc megerősítést kér a törléshez. Több munkalap törléséhez a Ctrl gomb lenyomása mellett válasszuk ki a munkalapok fülét, majd az előzőkhöz hasonlóan a jobb-klikk vagy a menü használatával indítsuk el a törlést. A törlést ebben az esetben is meg kell erősíteni.

3. Munkalapok másolása/áthelyezése

Néha szükség lehet a munkalapok átrendezésére, például ha gyakoriság vagy dátum szerint szeretnénk a munkánkat csoportosítani. A másolás akkor hasznos, ha egy azonos kópiára van szükségünk, például a változtatások követéséhez. A másolás ugyan egy teljesen azonos példányt hoz létre, de az új munkalap módosításakor a régi nem változik meg. A költségvetési munkafüzetben például készíthetünk egy másolatot a munkalapokról minden egyes fizetési hónapra, hogy aztán azokat egy nagy közös munkafüzetben tároljuk.

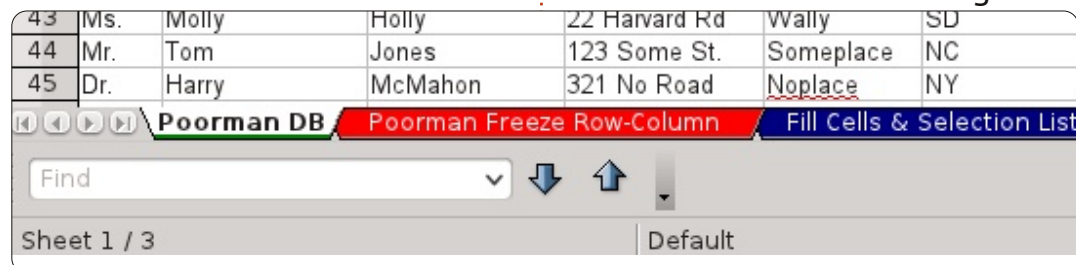
Az áthelyezést kétféleképpen lehet megvalósítani. Az első a fül drag & drop módszerrel való áthelyezése. Mozgatás közben dupla nyilak jelzik a beillesztés helyét. A második lehetőség a „Munkalap áthelyezése” dialógus használata. Az előhívásához kattintsunk jobb gombbal a kiválasztott munkalap fülére, és kattintsunk a „Munkalap áthelyezése/másolása” pontra, vagy a Menü > Szerkesztés > Munkalap > Áthelyezés/másolás menü-

pontra. A „Művelet” rész alatt választható ki, hogy áthelyezni vagy másolni akarunk.

MEGJEGYZÉS: Ha csak egy munkalapunk van, akkor az áthelyezés inaktív, csak másolni lehet. A „Hely” részénél megadhatjuk hogy a másolat az aktuális, egy másik vagy egy új dokumentumba kerüljön. A „Beszúrás elé” részénél adhatjuk meg a beillesztés helyét, ez elé fog bekerülni a tartalom. Egy speciális lehetőség az „- áthelyezés a végére -”, melyet kiválasztva a munkalap a legutolsó helyre kerül a listán. A „Név” részénél adhatunk nevet a munkalapnak. Az átnevezés másoláskor jó ötlet. Ha nem adunk új nevet, akkor egy alulvonás és egy szám adódik hozzá a névhez, pl. Munkalap_2.

4. Színes fülek

A vizuális kiegészítések segít-

hetnek a hatékony és gyors munkavégzésben nagy, sok munkalapból álló munkafüzetek esetén. A színek alkalmazása egy egyszerű megoldás. Minden fülnek külön színt adva könnyebb eligazodni közöttük. A kiválasztott fül ugyan mindig fehér színű, de adhatunk neki színt, ami megjelöli, ha nincs kiválasztva. Ehhez kattintsunk jobb gombbal a fülre, és válasszuk a „Fül színe” pontot, melynek hatására egy színválasztó párbeszédpanelen választhatunk árnyalatot. Válasszunk egy nekünk tetsző színt, és kattintsunk az „OK” gombra.

5. Sorok és oszlopok rögzítése

Nagyon hosszú és széles munkalapok esetén gyakran szükség lehet az adatok görgetésére. Sokszor viszont az első oszlopok vagy sorok tartalmazzák azokat az információkat, melyek alapján értelmezni tudjuk az utánuk található adatokat. Szerencsére a Calc lehetőséget biz-

	A	B	E	F
1	Title	First Name	City	State
56	Mr.	Tom	Someplace	NC
57	Dr.	Harry	Noplace	NY
58	Rev.	Mike	Gospel	CT
59	Ms.	Amber	Thatplace	CA
60	Mr.	Charlie	Lunix	NJ
61	Ms.	Molly	Wally	SD
62	Mr.	Tom	Someplace	NC
63	Dr.	Harry	Noplace	NY
64	Rev.	Mike	Gospel	CT
65	Ms.	Amber	Thatplace	CA
66	Mr.	Charlie	Lunix	NJ

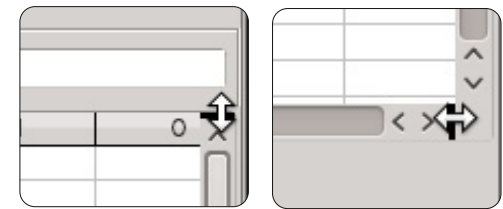
tosít a sorok és az oszlopok rögzítésére. Hogy egy, esetleg több sort rögzítsünk, jelöljük ki a rögzítendő sor(ok) alatti sort, majd válasszuk az Ablak > Rögzítés pontot. A sorok elengedéséhez ismételten kattintsunk az Ablak > Rögzítés pontra. Ugyanezt megtehetjük az oszlopokkal is, ekkor a rögzíteni kívánt oszlopoktól jobbra található oszlop kiválasztása után kattintsunk az Ablak > Rögzítés pontra.

Ha egyszerre akarunk sort és oszlopot is rögzíteni, válasszuk ki a rögzítendő sor alatti és a rögzítendő oszloptól jobbra levő cellát, majd kattintsunk az Ablak > Rögzítés pontra.

6. Képernyő felosztása

Nagy dokumentumokat áttekinthetünk úgy is, hogy felosztjuk a képernyőt. A vízszintes felosztás-

hoz vigyük az egeret a függőleges görgetősáv feletti vastag sávra, mely felett a kurzor egy dupla nyílra vált. Ragadjuk meg és húzzuk lefelé. Ugyanezt megtehetjük függőlegesen is, amihez a vízszintes görgetősávotól jobbra található sávot használhatjuk. Gyors vízszintes és függőleges felosztáshoz kattintsunk a menü Ablak > Felosztás pontjára. A felosztást egy vastag vonal jelzi. Minden egyes területhez külön görgetősávok jelennek meg.

	A	B	C	D	E	F
1	Use this bar to enter formulas	Street Address	Street Address	City	State	
2	Mr.	Tom	Jones	123 Some St.	Someplace	NC
3	Dr.	Harry	McMahon	321 No Road	Noplace	NY
4	Rev.	Mike	Mickey	547 Trinity Way	Gospel	CT
5	Ms.	Amber	Sams	54 This Way	Thatplace	CA
6	Mr.	Charlie	Hacker	101 Binary Way	Lunix	NJ
7	Ms.	Molly	Holly	22 Harvard Rd	Wally	SD
8	Mr.	Tom	Sawyer	123 Some St.	Someplace	NC
9	Dr.	Harry	McMahon	321 No Road	Noplace	NY
10	Rev.	Mike	Mickey	547 Trinity Way	Gospel	CT
11	Ms.	Amber	Sams	54 This Way	Thatplace	CA
12	Mr.	Charlie	Hacker	101 Binary Way	Lunix	NJ
13	Ms.	Molly	Holly	22 Harvard Rd	Wally	SD
14	Mr.	Tom	Jones	123 Some St.	Someplace	NC
15	Dr.	Harry	McMahon	321 No Road	Noplace	NY
16	Rev.	Mike	Mickey	547 Trinity Way	Gospel	CT
17	Ms.	Amber	Sams	54 This Way	Thatplace	CA
18	Mr.	Charlie	Hacker	101 Binary Way	Lunix	NJ
19	Ms.	Molly	Holly	22 Harvard Rd	Wally	SD
20	Mr.	Tom	Jones	123 Some St.	Someplace	NC
21	Dr.	Harry	McMahon	321 No Road	Noplace	NY
22	Rev.	Mike	Mickey	547 Trinity Way	Gospel	CT
23	Mr.	Tom	Jones	123 Some St.	Someplace	NC
24	Dr.	Harry	McMahon	321 No Road	Noplace	NY

A felosztás megszüntetéséhez húzzuk vissza a vastag vonalat az

eredeti helyére. Az összes felosztás megszüntetéséhez kattintsunk ismét az Ablak > Felosztás pontra.

7. Sorok és oszlopok nyomtatása minden oldalra

Egy több oldalas dokumentum nyomtatásakor szükség lehet az egyes sorokban vagy oszlopokban tárolt kulcsfontosságú információkra, melyek több oldalon is megjelenjenek. Ennek vezérlésére megadhatjuk, mely adatok jelenjenek meg minden oldalon.

Kattintsunk a Formátum > Nyomtatási tartomány > Szerkesztés pontra. Az „Ismétlődő sorok” alatt meghatározhatjuk a minden oldalon megjelenítendő sorokat. Pl. az első két sor ismétléséhez írjuk be: \$1:\$2. Az „Ismétlődő oszlopok” alatt ugyanezt tehetjük meg az oszlopokkal, pl. az első oszlop ismétléséhez írjuk be: \$A.

8. Kiválasztott cellák feltöltése

A funkció legegyszerűbb használata, hogy egy cella tartalmát többszörösen illessze be. Ehhez válasszuk ki az ismételni szánt cellákat, majd kattintsunk a Szerkesztés > Kitöltés pontra (a kitöltés iránya lehet balra, jobbra, fel vagy le).

A kitöltés eszköz igazi előnye a „Sorozatok kitöltése” eszköz használata. Szerkesztés > Kitöltés > Sorozatok. Ennek segítségével a számoktól a dátumokig különböző sorozatokat kreálhatunk. Az „Automatikus kitöltést” használva előre definiált szövegsorozatokat illeszthetünk be. Erre példa a hét vagy a hónap napjainak beillesztése. Saját sorozatok definiálásához kattintsunk az Eszközök > Beállítások >

LibreOffice Calc > Rendezett listák pontra.

9. Kiválasztási lista

A kiválasztási lista egy szöveges funkció, ami csak szöveges tartalomra működik, és csak arra az oszlopra, ami éppen ki van választva. A lista aktiválásához kattintsunk egy üres cellára, és nyomjuk meg az

Alt+Lefelé nyíl gombokat.

10. Adatok eltávolítása

Néha nem csak megváltoztatni, hanem teljesen törölni is akarjuk

egy cella tartalmát. Az eltávolítást egy lépésben megtehetjük, és megadhatjuk a törlendő információ típusát. Például kiválaszthatunk néhány cellát, amelyekből csak a formázást vagy csak a szöveget töröljük. Ezenfelül törölhetjük a cellák teljes tartalmát is. A „Tartalom törlése” dialógus megjelenítéséhez jelöljük ki a cellákat, és nyomjuk meg a Backspace (törlés) gombot (vagy kattintsunk a Szerkesztés > Tartalom törlése pontra).

Ezzel végére értünk LibreOffice top-10 tanácsainknak.

A következő részben megismerkedünk a Calc táblázat- és grafikonkészítő funkcióival.

Elmer Perry eddigi működése tartalmaz egy Apple IIE-t, hozzáadva egy kis Amigát, egy nagy adag DOS-t és Windowst, egy jó adag Unixot, mind ezt jól összeturmixolva Linuxsal és Ubuntuval.

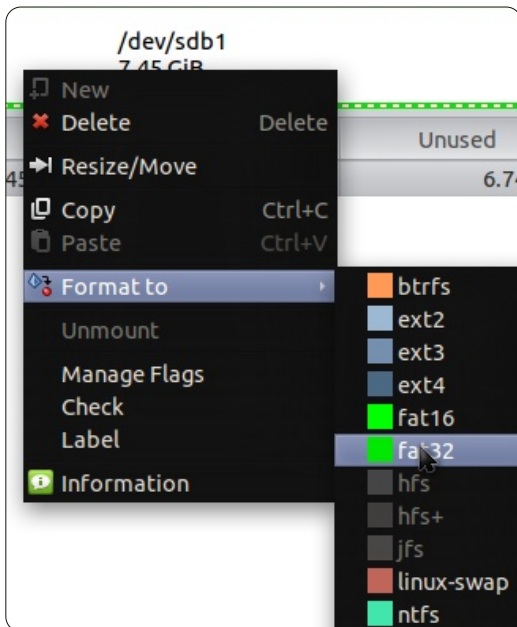
Hogyanok

Írta: Petescan321

Biztosan használasz Linuxot a PC-den, mi másért olvasnál Linux magazint? Bár imadjuk a saját gépeinket, és tetszésünk szerint be is hangoltuk, néha elkerülhetetlen, hogy más számítógépet használjunk. Akár irodában, akár egy barátunk házában vagyunk, azt kell használnunk, ami nekik van... valamit, ami nem Linux. De várj, mi lenne, ha magaddal vihetnéd a saját Linux kiadásodat? Nem live CD-re gondolok. Mit szólnál egy USB-hez? Nos, ebből a cikkből megtudhatod, hogyan oldd meg ezt a problémát.

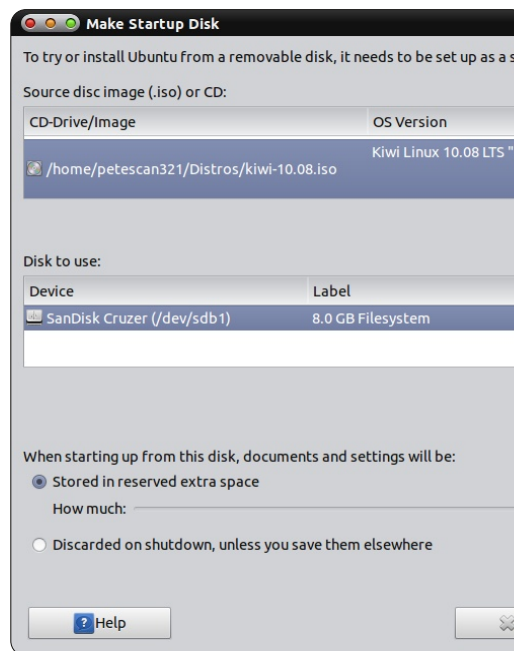
Két mód van arra, hogy USB flash meghajtón futó Linux kiadást készítsünk. Mielőtt elkezdjük, nézd meg, van-e legalább 4 GB-os USB sticked. Kezdjük az egyszerű módszerrel, ami csak Debian vagy Ubuntu alapú kiadásokra alkalmazható.

1. Töltsd le és telepítsd a Gparted csomagot.
2. Futtasd a Gpartedet, és válaszd ki az USB-det.
3. Kattints jobb gombbal a partícióra, és válaszd a „formázást”, aztán kattints a Fat32-re, majd az Alkalmaz-ra, és várd meg, amíg végez. (Lehet, hogy le kell választani, ehhez kattints jobb gombbal a partícióra, és válaszd a leválasztást.)

cióra, és válaszd a „formázást”, aztán kattints a Fat32-re, majd az Alkalmaz-ra, és várd meg, amíg végez. (Lehet, hogy le kell választani, ehhez kattints jobb gombbal a partícióra, és válaszd a leválasztást.)

4. Futtasd az Indítólemez készítő. (Ez rendszerint előtelepítve érkezik a Linuxszal.)
5. Válaszd ki az ISO-dat, és állítsd a Lefoglalt területet a maximumra. (A Lefoglalt terület azt jelenti, hogy fájlokat tudsz menteni az USB Stickedre. Egy 4 GB-os

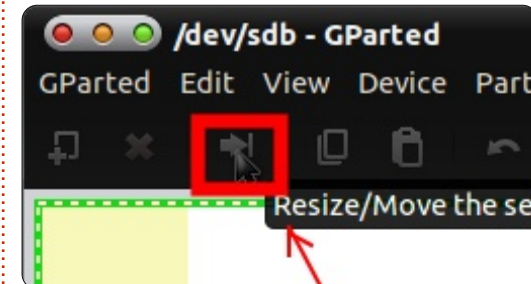
USB-n 2 GB-os, míg egy 8 GB USB-n 4 GB-os Lefoglalt területet nyújt).

6. Kattints az Indítólemez készítésére, és hozz magadnak egy kávé, 30 percig fog tartani, amíg befejezi a folyamatot.

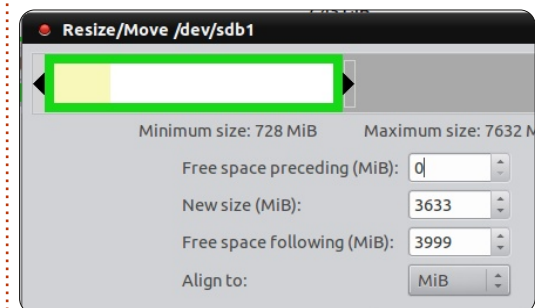
Ha jobban akarsz érteni az USB-dhez, kövesd ezeket a lépéseket. Ez a nehéz mód. (A legtöbb kiadásal működik, beleértve a RedHat vagy Fedora alapú kiadásokat is.

1. Töltsd le és telepítsd a Gpartedet.

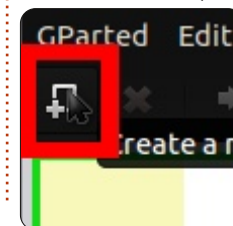
A Portable Linux

2. Futtasd a Gpartedet, és válaszd ki az USB-det. (Nézd meg, hogy az USB-t FAT32-re formáztad-e).

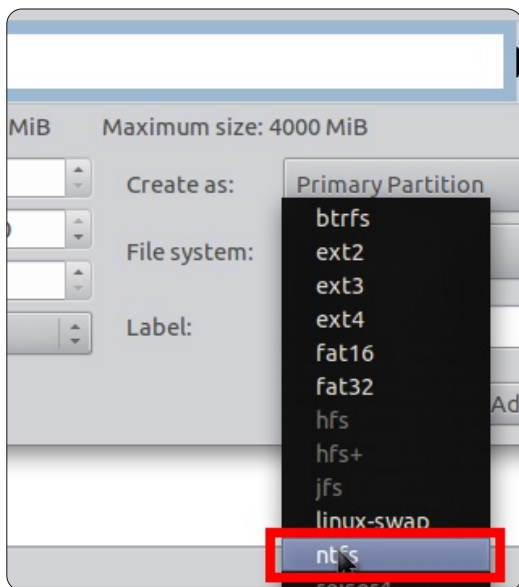
3. Bal gombbal kattints a partícióra, és válaszd az Átméretezés/Mozgatást (lehet, hogy le kell választanod, ehhez kattints jobb gombbal a partícióra, és válaszd a leválasztást).

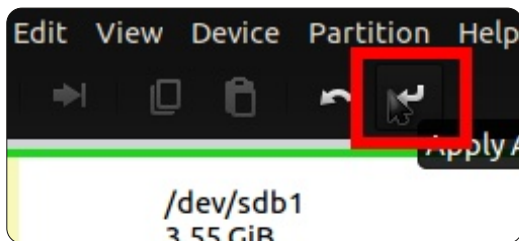
4. Válaszd ki, mennyi helyet kérsz a fájlok mentéséhez. Nézd meg, a kiadásnak

Hogyanok - A Portable Linux

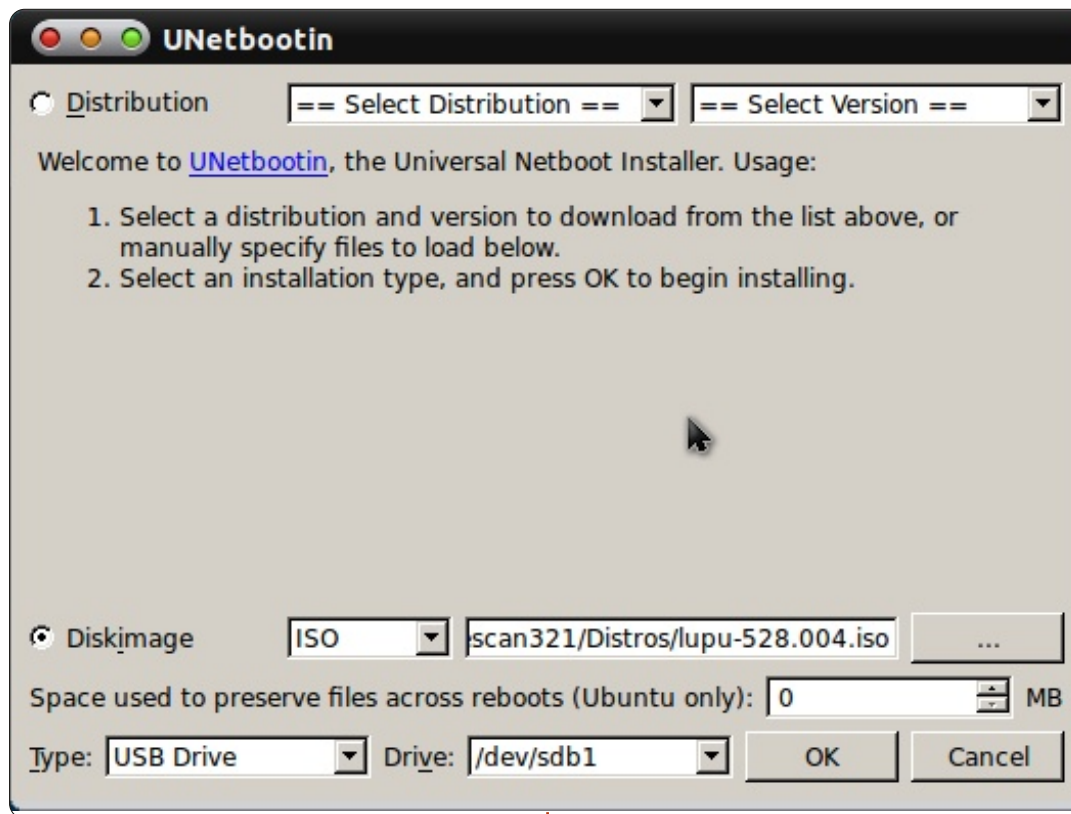
van-e legalább 4 GB-os helye a Linux OS-ed számára.

5. Bal gombbal kattints a Lefoglatlan partícióra, majd az új partíció gombra.

6. Válaszd az ntfs formátumot, majd kattints a Hozzáad gombra. (Ha akarod, átnevezheted a partíciót.)

7. Kattints az alkalmazásra, és várj, amíg befejezi. Majd távolítsd el és helyezd be újra az USB-det.

8. Futtasd az UNetbootint, és válaszd ki az ISO-dat, vagy válassz ki egyet a Linux kiadások listájáról.

9. Kattints az OK-ra a folytatáshoz.

(Ha nincs UNetbootinod, innen töltheted le:

<http://unetbootin.sourceforge.net/#install>).

Most mi jön? Nos, bemutathatod az USB-det az irodában, az iskolában vagy a barátod házában. Majd tesztre is szabhatod a kiválasztott Linux kiadásodat az USB-dről... PC-vé alakítva azt.

Itt van egy lista a kedvenc USB-s Linux-kiadásaimról:

Kiwi 10.08
Puppy Linux
Vector Linux
Bodhi Linux
DSL

Légy óvatos, remélem, jól szórakozol a Linuxszal meghajtott USB-del!

Petescan321 egy szabadúszó szoftvertechnikus, aki élvezi a Windowst vagy Debian alapú Linuxot futtató számítógépek javítását. Ő a Linux és a nyílt forrású szoftverek támogatója is.

Gyakori probléma: VirtualBox-ban létrehozod a virtuális géped, valószínűleg dinamikus helyfoglalással és megpróbálsz kitalálni a megfelelő virtuális lemezméretet, ami elég is egy darabig, majd kifutsz a helyből.

A következő paranccsal könnyen megnövelheted a lemezterületet:

VBoxManage modifyhd --resize

A --resize beállítással megváltoztathatod a létező lemezkép kapacitását, ami a kép logikai méretét változtatja anélkül hogy a fizikai méretet ez befolyásolná. Csak a VDI és VHD virtuális lemezkép formátumokat lehet növelni és csak akkor ha azok dinamikusan foglalják a tárhelyet. Ezzel a módszerrel anélkül bővítheted a virtuális gép tárterületét, hogy létre kelljen hoznod egy új lemezképet, azt csatolnod kellene majd átmásolni minden adatot a virtuális gépen belül.

Ez egy parancssoros alkalmazás, szóval nyitnod kell egy Terminal munkamenetet hogy futtasd a pa-

rancsot és át kell navigálnod abba a mappába, ahol a virtuális lemezt tárolod.

Két fontos megjegyzés:

1. Állítsd le a virtuális géped mielőtt bármit csinálsz a lemezzel!
2. Készíts biztonsági másolatot a lemezképről vagy legalább a fontosabb adatokról mielőtt módosítod! A parancsnak ezt a sablont kell követnie:

VBoxManage modifyhd XP_new-disk.vdi --resize 10240

- **VBoxManage** egy VirtualBox-szal együtt települő segédprogram.
- **modifyhd** a parancs amivel átméretezed a virtuális lemezt.
- **XP_new.vdi** a példa lemezkép neve. Ezt meg kell változtatnod a sajátodra és ne felejtsd el odaírni a .vdi utótagot se. Linux alatt kisbetű nagybetű érzékeny is.
- **--resize 10240** a virtuális lemez új mérete. Két kötőjel a „resize” szó előtt, amit egy szám követ megabyte-ban, 10240 egyenlő 10 GB-tal.

Továbbá emlékeztetek, hogy a vendég gép partícióját is meg kell növelned vagy egy új partíciót kell

létrehoznod az új területen. Ezt a munkát valamilyen lemezkezelő segédprogrammal kell megcsinálnod, ugyanúgy, mintha valós PC-ben pörögne a rozsdá (mágnes lemezek).

Megjegyzés: A .vmdk lemezképeket nem tudod átméretezni a modifyhd paranccsal. Próbáld ki parancssorban és ezt a hibát kapod: *VBoxManage: error: Resize hard disk operation for this format is not implemented yet!*

Az Oracle VirtualBox kézikönyvében a témák fejezetekre vannak bontva. A VBoxManage a 8. fejezetben van:

<http://www.virtualbox.org/manual/ch08.html#vboxmanage-modifyvdi>

A teljes parancslista így néz ki:

VBoxManaga modifyhd
<uuid>|<filename>

[--type normal|writethrough|immutable|shareable|

readonly|multiattach]

[--autoreset on|off]

[--compact]

[--resize <megabytes>|--resizebyte <bytes>]

A --compact kapcsolóval csökkenteni lehet a lemezképek méretét, ami valójában az üres (0-t tartalmazó) helyről távolít el blokkokat. A dinamikusan foglalt lemezképeknek csökkenti a fizikai méretét anélkül, hogy a lemez logikai mérete csökkenne.

De előbb a vendég rendszerben, a szabad területet felül kell írni 0-val. Windows vendégek esetén a Microsoft sdelete eszközével lehet megtenni, az sdelete -c parancsot futtatva. Linux alatt ugyanezt az ext2/ext3 fájlrendszert támogató zerofree programmal lehet megcsinálni. Ha lefutott, már lehet is tömöríteni a virtuális lemezképet.

Megjegyzés: A leírások és a hivatkozások az Oracle VirtualBox-hoz íródtak nem pedig az Ubuntu tárolókban is megtalálható VirtualBox OSE csomaghoz.

Az ismertetőhöz való sablonfájlok letölthetőek:

<http://goo.gl/6mhQ7> - Kártya fehér háttérrel

<http://goo.gl/uehRw> - Kártya színes háttérrel

Több évvel ezelőtt készítettem két sablont üdvözlőkártyákhoz és felküldtem őket az Open Office weboldalára. Bár nem voltak tökéletesek, arra jók voltak, hogy viszonylag szép születésnap vagy általános célú kártyát készítsünk velük. A kártya fő részét Microsoft Paint-ben készítettem, majd átemeltem az Open Office Writer-be. Nemrég úgy döntöttem, újra megkeresem az üdvözlőkártyát és megpróbáltam készíteni egy teljesen újat a LibreOffice Draw-val. Az eredmény jobb, használhatóbb kártya.

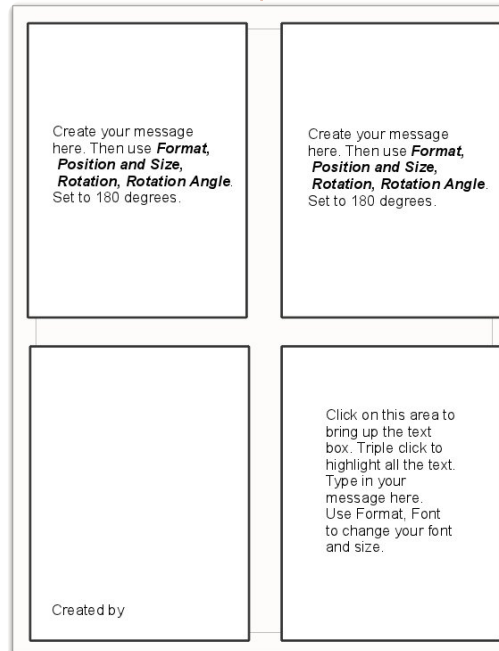
Készítsd el itt az üzeneted. Majd használd a Formátum, Pozíció és méret, Elforgatás, Forgatási szög menüpontot. Állítsd 180 fokra.

Kattints erre a területre, hogy előhozd a szövegdobozt. Kattints háromszor a teljes szöveg kijelöléséhez.

Gépeld be a szöveget. Használd a Formátum, Karakter menüt a betűtípus vagy méret módosításához.

A kártya használata

Töltsd be a kártyát duplakattintással. A kártya betölti a LibreOffice Draw-t. Menj a címlapra (jobb alsó oldal), majd helyezd a kurzort a szöveg elejére vagy végére. Majd húzd végig a szöveggen. (Ha jobban tetszik, háromszor kattinthatsz a szakaszban bármelyik szóra a teljes szöveg kijelöléséhez.) Gépeld be az üzeneted, majd formázd meg a szavakat. Sok módszer van a szavak formázására. Kezdj a szöveg kijelölésével. Javasolom, hogy vagy használd a Formátum menüt, majd válaszd a Karakter, Betűkészletet; vagy kattints jobb gombbal a kijelölt szövegdobozra, majd válaszd a Karakter, Betűkészlet opciót. Vá-

lassz betűt, stílust és méretet. A Betűhatások fülre, majd az Automatikusra kattintva a szöveg színét módosíthatod. Az alsó jelölőnégyzetekkel körvonalakat és árnyékokat adhatsz hozzá. Kattints az OK-ra a módosítások alkalmazásához.

A doboz színét viszonylag könnyű módosítani. Legyen nyitva a Rajz eszköztár. A Nézet, Eszköztárak menüben kapcsolj be a Rajzot. Legyen alapértelmezett, mikor betöltöd a sablont. Majd meg kell keresned a 4. réteg nevű fület. Több fül található a sablon alján. A 4. réteg rejtett, de az Elrendezés, Vezérlők, Méretvonalak, 5. réteg mellett van. Használd az Elrendezés szótól balra lévő nyilat a fülek jobbra mozgatásához. Majd kattints a 4. rétegre.

Kattintás után válaszd a kék téglalapot a rajzeszközökből. Menj a kártya címlapjára és kezdj a jobb alsó sarokkal. Húzd végig az egeret a teljes címlapon. Kattints jobb gombbal és válaszd ki a Terület szót. Ezen a részen válaszd azt a színt, amelyet a kártya címlapjához szeretnél. Kattints az OK-ra a szín használatához. (Válassz fehéret a területed színének, ha fekete-fehér lézernyomtatód van.) A vonalakat hasonlóan készítsd el. Kattints jobb gombbal a Cím dobozra. Válaszd ki a vonalat. Majd válaszd ki a vonalak színét, stílusát és szélességét. Tartsd a vonalszélességet .06-on vagy alatta a jobb eredmény miatt. Kattints az OK-ra választásaid alkalmazásához. A szín szövegterülethez, a vonalak Cím részhez való hozzáadása után látod, hogy a szöveged eltűnt. Az alsó rétegben van. Kijavíthatod, ha jobb gombbal kattintasz a kijelölt Cím részen és az Elrendezést választod. A Hátraküldés a szövegedet a szín és a vonalak fölé teszi. Kattints az OK-ra a szakasz beállításához.

A kártya belsejének készítése hasonló. Viszont néhány dolgot át

Üdvözlőkártyák készítése a LibreOffice Draw használatával

kell gondolni. A hármas kattintás nem jelöli ki a szövegterületet. Kattints a szavak körüli területre a szövegdobozon belül. A szöveg legelejénél vagy legvégénél kell kezdened, majd húzd végig a szöveg kijelöléséhez. Gépeld az üzeneteket a kijelölt szöveg fölé. Formázd meg az üzenetet a Formátum, Karakterrel, ahogy korábban tetted. A szöveg formázása után pedig a kártya mindkét belső részében el kell forgatnod a szöveget. Jelöld ki a szövegdobozt azon egyszer kattintva. Biztosítsd, hogy a szövegdoboz keretén állsz és nem magán a szövegen. Ez a szöveg körüli terület. Egy kisdoboz körbefogja a szövegedet. Kattints jobb gombbal, majd válaszd a Pozíció és méretet. Menj a Szögre és írd 180-at a fokok számához. Függőlegesen tükrözi a szövegdobozt. Nyomtatáskor a belső szövegdobozok a megfelelő helyen lesznek. Mindig kattints az OK-ra a módosítások miatt.

A kártya befejezéséhez csak jelöld ki a kártya bal alsó sarkában lévő Készítette szekciót. Kattints a Készítette szó jobb oldalára, majd írd be a Neved. Most el kell mentened a kártyádat. Ezen a ponton a kártya nagyon egyszerű. Csak szövegdobozokat és néhány színes hátteret és vonalat tartalmaz. Ha

akarsz, hozzáadhatsz néhány szimbólumot a Rajzeszközökből, pl. csillagot és egyszerű alakzatokat. Ha fekete-fehér nyomtatót használsz, talán ki akarsz nyomtatni. A nyomtatás után hajtsd félbe vízszintesen, majd függőlegesen a kártyát a befejezéshez.

ClipArt

Ha még jobban fel szeretnéd dobni a kártyádat, az Internetről adhatsz hozzá clipartokat. Megtudtam, hogy legkönnyebben úgy adhatsz clipartokat a kártyákhoz, ha először létrehozol egy oldalt a LibreOffice Writer-ben. Erre az oldalra beillesztheted a clipartodat. Ez helyet biztosít a clipart későbbi használatra való tárolásához.

Először nyisd meg az LibreOffice Writert. Tartsd nyitva. Majd nyisd meg a webböngésződet és

keress ingyenes webes clipartot. Ezen a címen találtam egy Minden ingyenes Clipart nevű oldalt: <http://www.allfree-clipart.com/>. Sok weboldal van, amely engedélyezi magánszemélyeknek szabadon elérhető ábra letöltését és ingyenes használatát. Válassz egy ábrát, kattints jobb gombbal és másold le a képet. Majd kattints a taskbar-on lévő LibreOffice Writer földre (a képernyő alján).

Felhozza a LibreOffice Writert a böngésző elé. Illeszd be a kiválasztott ábrát a Writer oldalra. Szeretek rögtön nevet adni a Writer oldalnak, hogy mentés után könnyen azonosítható legyen. Figyeld meg, hogy a lenti Writer fül új nevet kap. Kattints a taskbar-on lévő böngé-

zőfüldre. Ez visszaállítja a böngésződet az Internetes grafikákhoz. Végezz másik kiválasztást és illeszd be a Writer ábraoldaladra. Ezt addig folytasd, amíg létre nem hoztál egy kis ábragyűjteményt. Én olyan

clipartot választok, amely születésnapra, ünnepekre és más speciális alkalmakra használható. Ne felejtse el menteni az ábragyűjteményedet

A clipart használata könnyű. Zárd be a böngészőt és indítsd el a LibreOffice Draw-t. Tartsd nyitva az ábrás Writer oldalt. Ha az üdvözlőkártya kész, csak kattints az ábrás oldalra. Kattints egy clippartra és másold át. Majd kattints a Taskbar-on lévő Draw földre és illeszd be az ábrát az üdvözlőkártyádra. Biztosítsd, hogy a 4. rétegben dolgozz, mielőtt ezt teszed. Mozdasd az ábrát a helyére és méretezd át. Ha a clipartot a kártya belsejében használod, invertáld az ábrát. Ez azt jelenti, hogy ki kell jelölnöd. Ha egyszer rákattintasz, kijelölheted az ábrát. Majd kattints jobb gombbal és válaszd a Függőleges tükrözést. Kattints a clipart szélére, hogy beállítsd a helyét. Ez befejezi az invertálási folyamatot.

Miután beszúrtad a különböző clipartokat, a kártyád nyomtatásra kész.

ClipArt weboldalak:

<http://www.openclipart.org>

<http://www.clker.com>

Irányelvek

Altalános szabály, hogy a cikk témája **valamilyen módon kapcsolódjon az Ubuntuhoz, vagy annak valamelyik változatához** (Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb).

A cikket bármilyen programmal írhatod. Én az OpenOffice-t ajánlanám, de **KÉRLEK ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVTANT!**

Szerkesztés

Kérlek jelezd a cikkedben, hogy melyik képet hová szeretnéd beilleszteni, de az OpenOffice dokumentumba ne szúrd be a képeket.

Képek

A képeket alacsony tömörített-ségű JPG fájlokban várjuk.

Méretezés: ha végképp nem boldogulsz, küldj egy teljes méretű képernyőképet és mi kivágjuk a megfelelő részt.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt látható irányelveket.

A stílussal kapcsolatos szabályok és buktatók egy részletesebb listája a következő linken látható: <https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/Style> – röviden: amerikai helyesírás, mellőzd a l33t szöveget és a hangulatjeleket.

Az elkészült cikket az articles@fullcirclemagazine.org email címre küldd.

Ha nem tudsz cikket írni, de sokat lógsz az Ubuntu Fórumokon, küldhetsz érdekes fórumvitákat is, amiket felhasználhatunk.

Nem angol anyanyelvű szerzők

Ha az anyanyelved nem angol, ne aggódj. Írd meg a cikked és a mi lektorunk majd kijavít minden helyesírási és nyelvtani hibát. Így nem csak Te segíthetsz a magazinnak és a közösségnek, hanem mi is segítünk Neked a helyes angol elsajátításában!

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról, alkalmazásokról írsz, szíveskedj érthetően leírni:

- a játék nevét
- készítőjének nevét
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltésért
- hol lehet megtalálni (adj meg letöltési- vagy honlapcímet)
- natív linuxos program-e, vagy kell hozzá használni Wine-t?
- milyen osztályzatot adnál rá egy ötös skálán
- pontokba szedett összefoglaló pozitívumokkal és negatívumokkal

Hardver

Hardver esetén kérlek világosan írd le:

- a hardver gyártóját és típusát
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata során fellépő hibákat
- könnyű volt-e Linux alatt működésre bírni
- szükség volt-e Windows driverekre
- osztályzatod egy ötös skálán
- pontokba szedett összefoglaló pozitívumokkal és negatívumokkal

Nem feltétel a szakértelem – írd azokról a

játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket a mindennapi életben használsz.

Online
BACKUP

Secure
SYNC

Easy
SHARING

Whether you need to access a document you have stored on a remote server, synchronize data between a Mac, Windows or Linux device, share important business documents with your clients, or just rest easy knowing all of your data is safely, securely, and automatically backed up - SpiderOak's free online backup, online sync and online sharing solution can handle all your needs!

SpiderOak offers a different approach to online backup by combining a suite of services into one consolidated tool - free online backup, synchronization, sharing, remote access, and storage. This difference is further measured in our zero-knowledge privacy policy - the first one ever employed in this setting. Our flexible design allows you to handle data from any operating system (Mac, Windows and Linux) or location (external drives, network volumes, USB keys, etc...) using just one centralized account.

- ➔ Access all your data in one de-duplicated location
- ➔ Configurable multi-platform synchronization
- ➔ Preserve all historical versions & deleted files
- ➔ Share folders instantly in web ShareRooms w / RSS
- ➔ Retrieve files from any internet-connected device
- ➔ Comprehensive 'zero-knowledge' data encryption
- ➔ 2 GBs Free / \$10 per 100 GBs / Unlimited devices

<https://spideroak.com>

Download mobile clients
for **iOS & Android**

JOIN SPIDEROAK NOW
Get 2 Free GBs

Ismernünk azt a borzasztó érzést, ami akkor tör ránk, amikor egy gombnyomással éppen egy csomó értékes fájlt töröltünk le. Borzasztó érzés, amit rendszerint aggodalom, pánik és a „De hülye vagyok” szófordulat ismételt követése követ. Nos, Douglas Adams-szel élve: „Ne ess pánikba”. A törölt fájlok visszanyerésére van remény, még akkor is, ha újraformáztuk a meghajtót. A Foremost akár hibás fájlokat is helyre tud állítani, bár a hibát nem fogja kijavítani.

A Foremost adathelyreállítót eredetileg az Egyesült Államok légierijének különleges nyomozóhivatalának ügynökei, Kris Kendall és Jesse Kornblum fejlesztették ki. Ezután Nick Mikus átdolgozta és felhasználta diplomamunkájában, mára pedig az Ubuntu universe repository része:

```
sudo apt-get install foremost
```

Mielőtt bármit is tennénk, óva intenék mindenkit attól, **hogyan egy, épp a helyreállítás folyamatában lévő meghajtót felcsatoljon, vagy boot-oljon.** Minél több műveletet

végzünk egy meghajtóval, annál nagyobb az adatvesztés esélye. Mielőtt fejest ugrunk az adathelyreállításba, készítsünk másolatot az eredeti adathordozóról. Az adathelyreállítás egyik alapszabálya, hogy az eredeti eszköz helyett az arról készült másolaton dolgozzunk.

Hasonlóan fontos szabály, hogy a másolat egy másik fizikai eszközön legyen (nyilván nem szeretnénk elrontani a meghajtót helyreállítás közben). Ez az eszköz elegendő szabad kapacitással kell rendelkezzen ahhoz, hogy a teljes hibás meghajtóképet rámásolhassuk (az elveszett fájlokkal együtt). Példánkban egy 1 GB-os flashdrive-ot állítunk helyre egy 80 GB-os tárcapacitású rendszer segítségével. Először is meghajtóképet készítünk a flashdrive-ról:

```
sudo dd if=/dev/sdb1 of=mypendrive.img
```

Ezután beállítjuk a képfájl tulajdonosát. Esetünkben a felhasználó és a csoport is charm:

```
sudo chown charm.charm mypendrive.img
```

A Foremost rengeteg fájltypust képes helyreállítani a .art AOL fájloktól a .wav audiofájlokig. Igaz, hogy a photorec (ami a testdisk csomag része) sokkal többet felismer, de a Foremost a fájlrendszer felcsatolása nélkül is tud meghajtókkal és képfájlokkal dolgozni. Kell még egy elérési út, ahová a Foremost adatokat menthet. Ezt szintén az eredeti adathordozón kívüli helyen érdemes megválasztanunk (különben felülírhatjuk az adatainkat).

```
mkdir ~/recovery
```

Most állítsunk helyre néhány pdf és png fájlt

```
foremost -vqQ -o recovery/ -t pdf,png -i mypendrive.img
```

A -v kapcsoló az informatív üzemmódot kapcsolja be, ami nélkül a Foremost csak csillagok kiírásával jelzi a folyamat előrehaladtát. A -v kapcsoló által viszont szépen formázott üzeneteből tájékozód-

hatunk arról is, hogy éppen melyik fájlt állítja helyre. A folyamat sokáig elhúzódhat, főképp, ha egy adatokkal teli meghajtót szeretnénk helyreállítani. Ekkor jól is jön az informatív üzemmód, mert tudhatjuk, éppen mi történik.

A -q kapcsolóval lényegesen felgyorsíthatjuk a működést, mivel ekkor a szektorok elejét vizsgáljuk csak. A nagy -Q kapcsoló hatására a hibaüzenetek nagy része is eltűnik a szemünk elől. Az -o kapcsoló után adhatjuk meg azt a mappát, ahová a javított fájlok kerülnek. Ebben a mappában a Foremost almappákat hoz létre minden egyes fájltypushoz. Esetünkben a pdf és png mappák jönnek létre és egy audit.txt, amiben a helyreállítással kapcsolatos információkat találhatjuk.

A -t kapcsoló határozza meg a helyreállítandó fájltypusokat. Itt vesszővel elválasztva akár többet is megadhatunk. Végül az -i kapcsoló jelzi a helyreállítandó meghajtót,

441:	00702752.png	233 KB	359809024	(800 x 480)
442:	00703392.png	177 KB	360136704	(1024 x 640)
443:	00703776.png	239 KB	360333312	(640 x 360)

vagy meghajtóképet. (mint tudjuk legjobb, ha meghajtóképpel dolgozunk az eredeti eszköz helyett).

Példánkban néhány nagyon fontos pdf-et állítottunk helyre: A Foremost vissza tudja állítani a törölt, a formázott meghajtókról származó, sőt a többszörös formázással elvesztett fájlokat is. Egyszer tucatnyi fájlt vissza tudtunk állítani egy ext3-ra formázott merevlemezről, amelyek egyértelműen egy korábbi Windows telepítésből származó grafikus állományok voltak..

A Foremost részleges fájlokat is vissza tud állítani az -a kapcsoló használatával, amely kiír minden fejrészt, a hibás állományok hibakezdetét átugorva. A hibás fájlok és főleg a képek olyan állományok, ahol az adatok egy részét már felülírták. A képek esetében a hiba egyértelmű - gyakran csak a kép része állítható vissza - összekötés után.

Másik hasznos Foremost kapcsoló a -T. Ez időbélyegzővel ellátott mappanevet hoz létre. Ha többször tervezed futtatni a foremostot (ne feledkezz meg a adatsérülésre való figyelmeztetésről, főleg az eredeti forrásokon), a -T kapcsoló időbélyegzős mappanevet hoz létre, például:

```
foremost -vqQT -o recovery/
-t pdf,png -i mypendrive.img
```

A fenti példában a Foremost létrehoz egy mappát egy olyan névvel, amely a visszaállítással kezdődik és dátumos időbélyeggel végződik (itt du. 15:29):

recovery_Sun -
Mar_11_15_29_42_2012

A Foremost nagyszerű eszköz képek, dokumentumok, filmek és más fájltypusok visszaállítására. Mivel képes fel nem csatolt fájlrendszerekkel működni, hasznos, ahol más eszközök igénylik a felcsatolt partíciót. Persze az általános „mentsd el az adataidat” lecke bármely adatvisszaállítással kapcsolatos konverzióra vonatkozik, főleg, mivel számos nagyszerű cikk szolt a mentésről az FCM korábbi számaiban.

Most legalább egygyel több lehetőségünk van, amikor olyan furcsa érzésünk támad, hogy éppen olyan dolgot töröltünk ki, amit valójában meg akartunk tartani.

Charles egy mostohaapa, férj és Linux rajongó, aki egy non-profit számítógépjavító projektet vezet. Amikor éppen nem hardvereket/szervereket bont szét, blogot ír a következő címen: <http://www.charlesmccolm.com/>

16x16 SUDOKU

A 16x16-os hálót töltsd ki 0 és 9 közötti számokkal és A és F közötti betűkkel úgy, hogy minden sor, oszlop, valamint 4x4-es mezőben csak egyszer szerepeljenek a számok 0 és 9, valamint a betűk A és F között.

	4	3				6	9	8				E		5	
9	B		7			4				3	5			D	F
				7		F	A	9	0				4		8
F		8	A					7		4	B			2	9
				8	0	C		3		A	1	6			7
8		A		9		1			B	6			2		
		2			3	B				F	9	1			5
3		1	B			5				2		0		8	
	3		0		7				9			5	1		4
5			4	C	D				6	B			3		
		B			1	A			3		2		F		E
6			2	F	9		B		4	5	A				
B	9			3	4		C					2	5		6
1		0				E	6	B	5		8				
2	D			1	A				C			F		0	B
	5		3				0	6	2				D	9	

A megoldás a 30. oldalon van

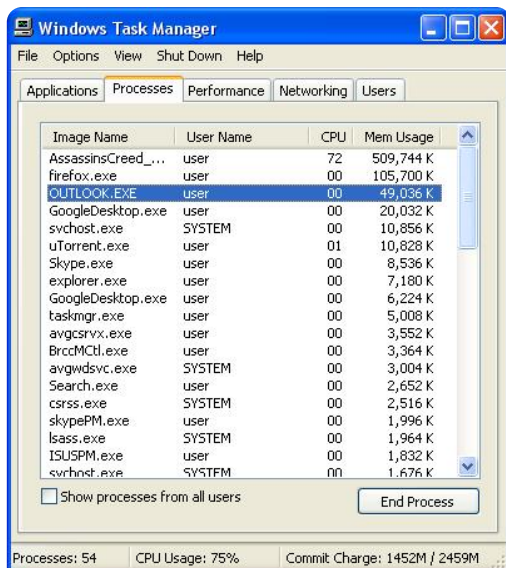
A rejtvényt a **The Puzzle Club** - www.thepuzzleclub.com - bocsátotta rendelkezésünkre.

Közelebb a Windowshoz

Írta:

Ronnie Tucker (KDE)
Jan Mussche (Gnome)
Elizabeth Krumbach (XFCE)
Mark Boyajian (LXDE)
David Tigue (Unity)

A Windows feladatkezelője egyszerre átok és áldás. Egyrészt gyorsan és könnyelmesen be lehet zárni vele a problémás alkalmazásokat, másrészt viszont az egész rendszert lebéníthatja. Ugyanez igaz a Linuxos feladatkezelőkre, de

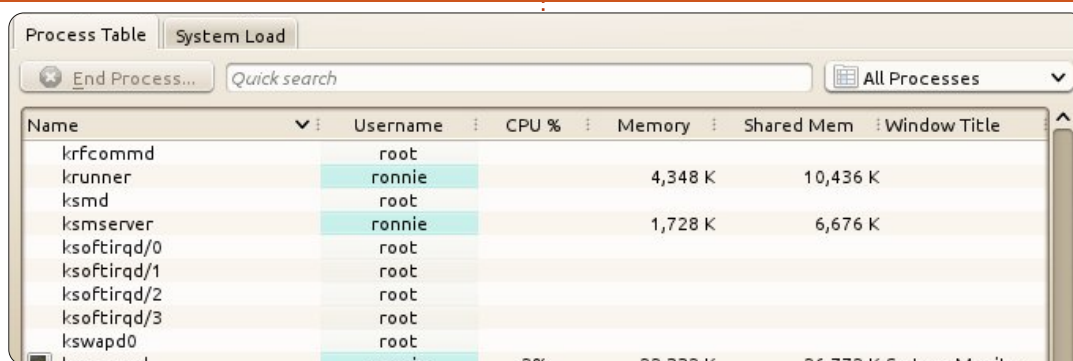
szerencsére a Linuxban biztonságosabban zárhatjuk be a problémás alkalmazásokat, így ha óvatosak vagyunk, könnyedén bezárhatunk egy alkalmazást, anélkül hogy lefagyasztanánk az egész rendszert. A feladatkezelő még más infókat is biztosít a rendszer működéséről, mint például az igen hasznos gráfokat.

A Windows feladatkezelője gyorsan elérhető a Tálcára történő jobb gombos kattintással és a Feladatkezelő kiválasztásával. Egy folyamatot bezárni a folyamatok listájában található nevére történő kattintással, majd az ablak alsó részében lévő Folyamat leállítása gombra való kattintással lehet.

FIGYELMEZTETÉS: Nagyon vigyázunk, mely feladatot állítjuk le a feladatkezelőben, mert az akár le is állíthatja a rendszert, így a nem mentett adatok elvesznek. Kétlem, hogy ezzel bármilyen fizikai kárt is okozhatunk, de ki tudja?!

Feladatkezelő

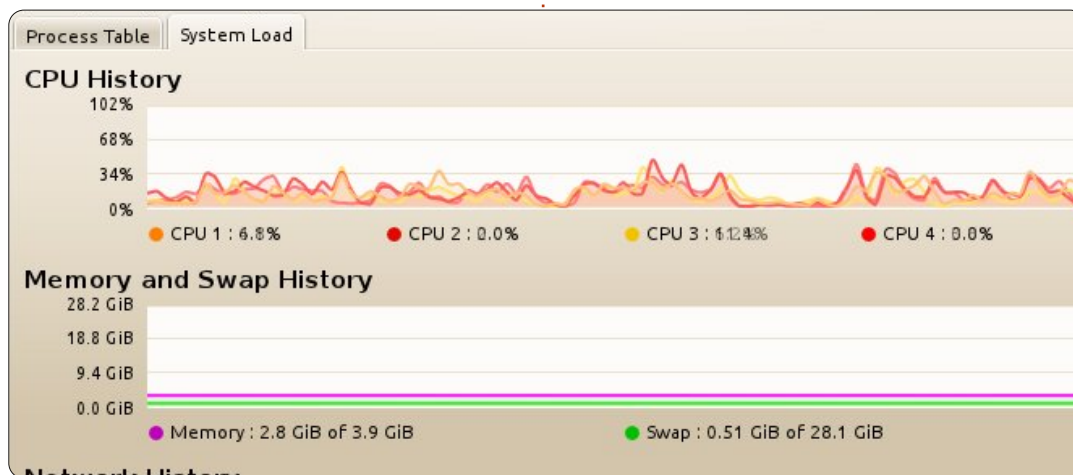

Kubuntu

A Kubuntu feladatkezelője a KDE Rendszermonitor, ami a K > Alkalmazások > Rendszer > Rendszermonitor alatt található.

A Folyamatlista fül kilistázza a rendszeren épp futó összes alkalmazást. A listát rendezhetjük a Név,

CPU %, Memória stb. oszlopfejlécekre kattintva. Egy alkalmazás leállításához kattintsunk a nevére, majd az ablak tetején lévő Folyamat leállítása gombra. Itt is ellenőrizzük, mit állítunk le. Észre fogjuk venni, hogy néhány folyamat felhasználóneve root vagy a saját felhasználónevünk: ez a folyamat elindítóját jelöli. A lényeg, hogy ha a root indította el, ne piszkáljuk!

System Processes Resources File Systems

Load averages for the last 1, 5, 15 minutes: 0.18, 0.23, 0.11

Process Name	Status	% CPU	Nice	ID	Memory
applet.py	Sleeping	0	0	1658	12.4 MiB
bamfd daemon	Sleeping	0	0	1758	2.9 MiB
bluetooth-applet	Sleeping	0	0	1321	2.0 MiB
bonobo-activation-server	Sleeping	0	0	1413	848.0 KiB
cat	Sleeping	0	0	1354	96.0 KiB
compiz	Sleeping	0	0	1297	7.5 MiB
thunar	Sleeping	0	0	1227	1.6 MiB

A Rendszerterhelés fül egy valós idejű gráfot mutat az összes aktuálisan betöltött folyamat által használt erőforrás-igénybevételről.

A KDE Rendszermonitor további adatok megjelenítésére is beállíthatjuk, de a képernyőt én úgy szeretem, amilyen én is vagyok: egyszerűen.

Gnome-Shell:

A Gnome-Shellben a négy füllel rendelkező Rendszermonitor alkalmazás a Rendszer > Adminisztráció > Rendszermonitor alatt található. Minden egyes fül különböző adatokat mutat a számítógépről.

Az első fül olyan általános információkat mutat a rendszerszoft-

verről és a hardverről, mint a használt operációs rendszer (nyilvánvalóan Ubuntu, esetemben 11.04), a hardver (memória mérete, processzor típusa stb.) és a rendszerállapot.

A második a futó folyamatokat mutatja. Az, hogy mely folyamatok láthatók (saját, aktív vagy mind), a Nézet menü beállításaitól függ. Az

alkalmazásokat különbözőképp rendezhetjük. Csak kattintsunk a rendezés alapjául szolgáló oszlop fejére. Én például a CPU-t szoktam használni: ha arra kétszer rákattintunk, akkor azon folyamatokat látjuk a lista élén, amelyek a leginkább használják a processzort. Minden oszlopnál kiválasztható, hogy növekvő vagy csökkenő sorrendben történjen-e a rendezés az oszlop fejére történő ismételt kattintással.

Ezen a fülön le lehet állítani azon folyamatokat, amelyek nem azt csinálják, amit kellene. Csak kattintsunk a folyamat nevére, majd a Folyamat leállítása gombra. Ha ez nem működik, akkor a folyamatra történő jobb kattintás után válasszuk a folyamat kilövését (Kill). De ezt inkább kerüljük, mert a leállítandó folyamattól függően furcsa dolgok is történhetnek.

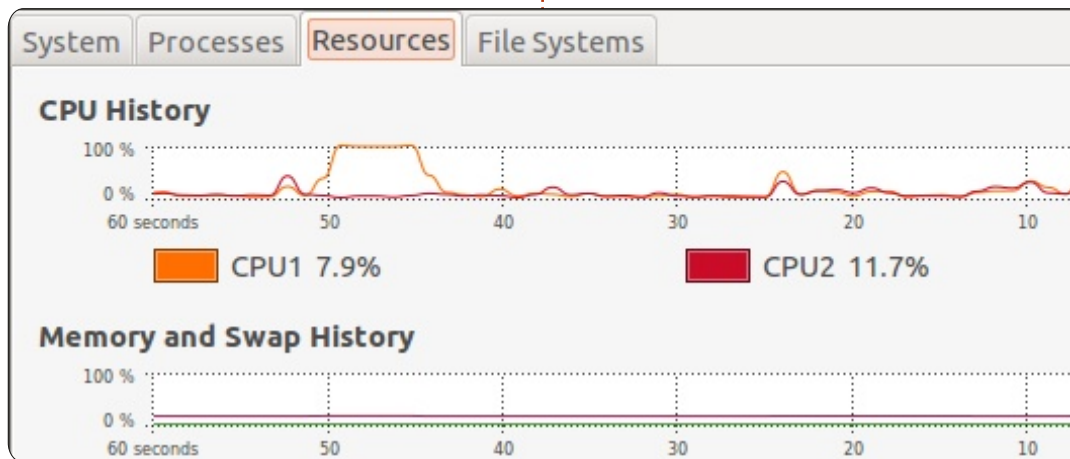
A rendszermonitorban gráf formájában látható az aktuális CPU-használat, a használt memória mérete és a hálózati előzmények. Ez hasznos lehet, ha lassúnak találjuk a rendszert. Csak nézzük meg, a CPU, a memória vagy a cserehely (swap) hány százaléka van használatban, mert ezek mutathatják, ha túl sok programot szeretnénk a gépen futtatni. Ha így lenne, menjünk vissza a folyamatlistára, és nézzük meg, melyik folyamat falja a memóriát.

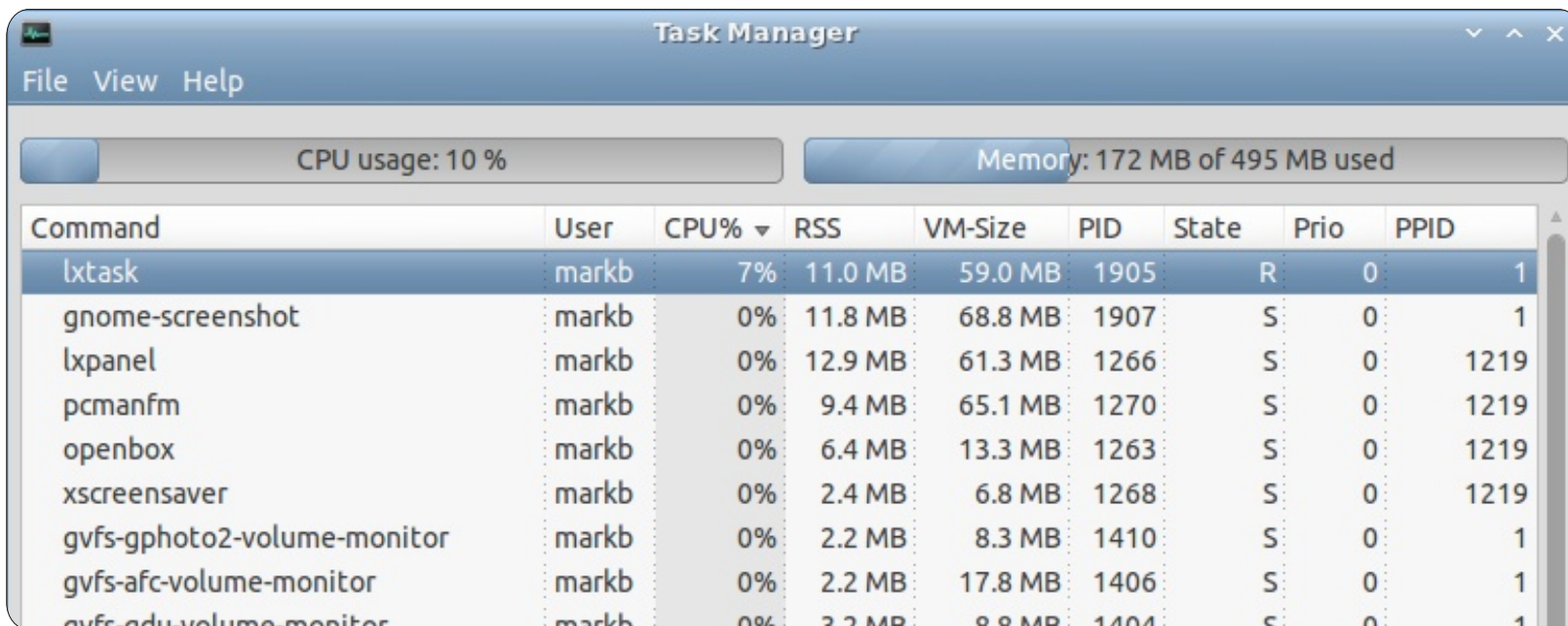
Az utolsó fül mutatja a lemez(ek) és a partíciók méretét, kihasználtságát, szabad helyének méretét, valamint a használt fájlrendszert (nálam ez az ext4).

Lubuntu (LXDE):

A Lubuntu - igazodva a „kevesebb több”-filozófiájához - egy egyszerű, de hatékony feladatkezelő alkalmazással rendelkezik: ez az LXTask. Mint ahogy a Lubuntuban a legtöbb programot, úgy a Feladatkezelőt is a főmenüből kell indítani a Rendszereszközök > Feladatkezelő útvonalon.

Alapértelmezés szerint egy „részletes” nézet látható, amely csak a „felhasználói” feladatokat

Command	User	CPU%	RSS	VM-Size	PID	State	Prio	PPID
lxtask	markb	7%	11.0 MB	59.0 MB	1905	R	0	1
gnome-screenshot	markb	0%	11.8 MB	68.8 MB	1907	S	0	1
lxpanel	markb	0%	12.9 MB	61.3 MB	1266	S	0	1219
pcmanfm	markb	0%	9.4 MB	65.1 MB	1270	S	0	1219
openbox	markb	0%	6.4 MB	13.3 MB	1263	S	0	1219
xscreensaver	markb	0%	2.4 MB	6.8 MB	1268	S	0	1219
gvfs-gphoto2-volume-monitor	markb	0%	2.2 MB	8.3 MB	1410	S	0	1
gvfs-afc-volume-monitor	markb	0%	2.2 MB	17.8 MB	1406	S	0	1
gvfs-gdu-volume-monitor	markb	0%	3.2 MB	8.8 MB	1404	S	0	1

mutatja. A nézet módosítható a főmenüben lévő Nézet gombra kattintva az alábbiak megjelenítésére: felhasználói feladatok, root feladatok és egyéb feladatok, és mindez bármely kombinációban. Vegyük észre a további részletek gombot a Feladatkezelő ablak bal alsó sarkában. Ez a gomb alapértelmezés szerint be van kapcsolva, és 9 adatszlopot mutat (l. az ábrán). Ha ezt a gombot kikapcsoljuk, csak 4 oszlop látható: Parancs, CPU%, RSS (a fizikai memóriában használt terület) és a PID (folyamatazonosító).

A Ubuntu Feladatkezelőjében csak két oszlopdigramot látunk az ablak tetején: CPU-használat (bal-

ra) és memóriahasználat (jobbra). Az utóbbi a cache-t nem mutatja, de ez a Nézet menüben megváltoztatható.

A Feladatkezelőben kilistázott folyamatokat vezérelni úgy lehet, hogy arra jobb gombbal kattintunk, és a megjelenő menüben kiválasztjuk a kívánt feladat Felfüggesztését, Folytatását, Befejezését vagy Kilövését (a prioritásukat is lehet módosítani). Ezek az opciók hatásuk alapján vannak sorba rendezve: ha egy folyamatot Felfüggesztünk, akkor azt a Folytatással újraindíthatjuk. A folyamat teljes leállításához a Befejezést kell választanunk, és ha ez nem működik, akkor

marad a Kilövés. Azonban, mint ahogy már említettük, ezt csak akkor célszerű, ha már nincs más megoldás, mert ez más programokra is váratlan hatással lehet.

A feladatok követésének és/vagy vezérlésének befejeztekor, kattintsunk a Feladatkezelő ablak jobb alsó sarkában lévő Kilépés gombra: ezzel a Feladatkezelőt bezárjuk.

Megjegyzés: Ha a számítógép erőforrásai elegendőek, és ki szeretnénk használni a (Gnome Shell részben leírt) Gnome Rendszermonitor által nyújtott funkciókat, akkor a Lubuntuban nyugodtan

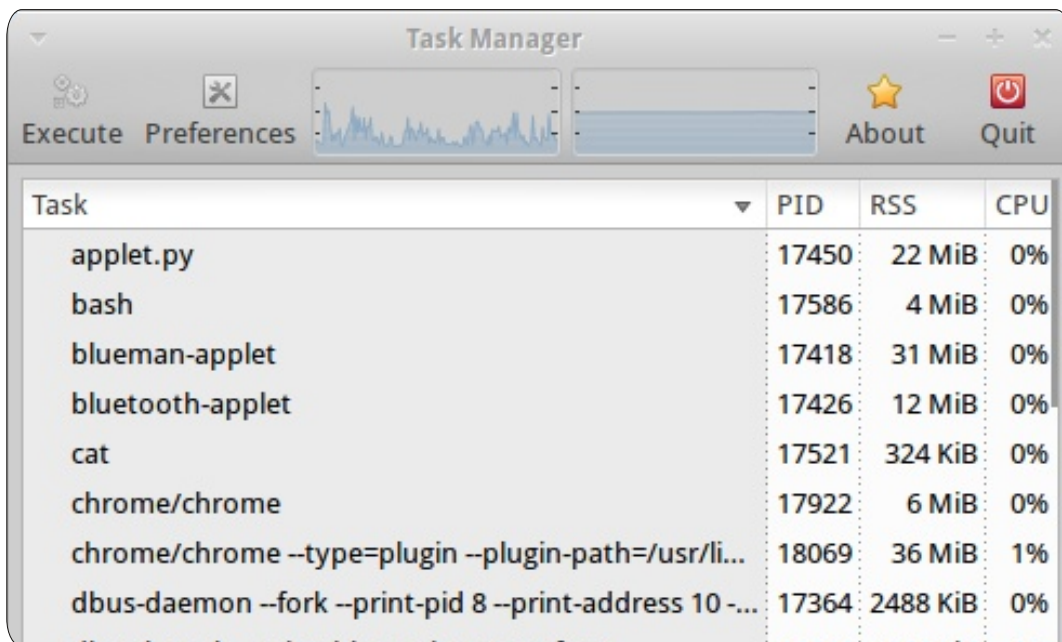
telepíthetjük azt is a csomagkezelőből. Természetesen használhatjuk a gyorsan elérhető Terminált is, amiben pár leütéssel a Linux nagy teljesítménye teljesen elérhetővé válik. Az alacsony erőforrásigényű Top a parancssori feladatkezelő-program.

Xubuntu (XFCE)

Az XFCE Feladatkezelő (xfce4-taskmanager) az egérrel elérhető menüből a Rendszer > Feladatkezelő alól indítható.

Alapértelmezés szerint csak az alapvető futó folyamatok láthatóak, de az összes folyamat is kilistázható a Beállításokra, majd az Összes folyamat megjelenítésére kattintva. Ebben a Beállítások menüben módosítani lehet még a CPU-használat megjelenítési pontosságát (teljes százalékok helyett két tizedesjegy is megjeleníthető), a teljes parancssornézetet és a frissítési gyakoriság tartamát (500 ezredmásodperctől 10 másodpercig (az alapértelmezés 750 ezredmásodperc).

A folyamatok bármely oszlop szerinti növekvő vagy csökkenő sorrendbe történő rendezéséhez

Task	PID	RSS	CPU
applet.py	17450	22 MiB	0%
bash	17586	4 MiB	0%
blueman-applet	17418	31 MiB	0%
bluetooth-applet	17426	12 MiB	0%
cat	17521	324 KiB	0%
chrome/chrome	17922	6 MiB	0%
chrome/chrome --type=plugin --plugin-path=/usr/li...	18069	36 MiB	1%
dbus-daemon --fork --print-pid 8 --print-address 10 -...	17364	2488 KiB	0%

kattintsunk az oszlop fejlécére. A Beállításokban megadható, mely oszlopok jelenjenek meg, például hozzáadhatjuk a PPID (Szülőfolyamat-ID), Állapot, Virtuális bájtok, UID és Prioritás oszlopokat, amelyek mind rendezhetők.

Ha az egeret a Feladatkezelő tejetén a Beállítások gomb mellett lévő CPU- és RAM-monitorra viszzük, megkapjuk a kihasználtság százalékát.

Egy feladat vezérléséhez a jobb egérgombbal megjelenő menüt nyissuk meg. Az ebben elérhető funkciók: Felfüggesztés (Stop), Kilövés (Kill), Befejezés (Term) vagy a

Prioritás, amelynek almenüjében a Nagyon alacsonytól a Nagyon magasig bármi választható.

Ha a Feladatkezelőt már nem használjuk, a Kilépés gombbal lépünk ki, mert ha csak az ablak felső sarkában lévő X-re kattintunk, akkor a program csak a panelre kerül lekicsinyítve.

Unity:

A Unityben, akárcsak a Gnome-Shellben, használhatjuk a Rendszermonitort. Az alkalmazást a legkönnyebben a Dash gombra való kattintással, majd a „rendszermoni-

tor” szó beírásának elkezdésével érjük el. Ha megjelenik az ikon a szövegbeviteli mező alatt, kattintsunk rá, és a program megnyílik. A Folyamatok földre történő kattintással láthatjuk a rendszeren futó összes folyamatot. Folyamatok befejezésénél nagyon vigyázzunk!

Adott alkalmazások bezárásának másik módja az xkill. Egy lefagyott vagy nem válaszoló programtól az xkill használatával szabadulhatunk meg. Ehhez csak annyi a teendő, hogy az Alt+F2 leütése után megjelenő, parancssori programok futtatására szolgáló Dash-szerű ablakba beírjuk az xkill szót. Ekkor megjelenik egy fogaskerekes ikon xkill címkével. Ha erre rákattintunk, az egérmutató X alakú lesz. Ha ezzel az X-szel rákattintunk a lefagyott alkalmazásra, a folyamatot kilőjük, és minden ugyanúgy megy tovább. Létezik egy másik (általam is) kedvelt alkalmazás is, a htop, ami egy ncurses alapú parancssori eszköz, de nem kell félni tőle, mert használata egyszerű. Először is telepíteni kell: ehhez nyissuk meg a parancssort a Ctrl+Alt+T billentyűkombinációval, majd írjuk be, hogy „sudo apt-get install htop”. Amint a telepítés befejeződött, az alkalmazás a Terminálból a htop parancs begépelésével futtatható. Amint az al-

kalmazás megnyílik, láthatjuk a rendszeren futó összes alkalmazást. A folyamatok kiválasztása a nyílbillentyűkkel történik. Én úgy szoktam, hogy megnyomom az U billentyűt, és a nyílbillentyűkkel kiválasztom a saját felhasználónevem. Ha a felhasználói nevem háttere megváltozik, megnyomom az Entert, így csak az én felhasználónevem alatt futó programok láthatók. Majd megnyomom a K (mint Kill, azaz kilövés) billentyűt, és a nyilak segítségével rámegyek a kilövendő alkalmazásra. A folyamat hátterének megváltozása után csak az Entert kell megnyomni, és az alkalmazást ki is löttük. Legyünk nagyon óvatosak, még akkor is ha csak a saját alkalmazásainkat látjuk, mert bizonyos alkalmazások kilövésével az el nem mentett adatokat elveszthetjük. Ha nem vagyunk biztosak, hogy egy adott programnév mit takar, a legbiztosabb, ha NEM LÖJÜK KI!

A következő hónapban a hang-eszközök kiválasztásával/módosításával, a hangerővel és annak elnémításával, valamint a hangrögzítéssel foglalkozunk.

Az én történetem

Írta: a MyUnity team

A Caninocal által nemrég bevezetett új asztali környezet, a Unity számos bírálatot kapott a felhasználóktól a testreszabhatóság hiánya miatt. Valójában a Unity testre szabható a CCSM, Ubuntu Tweak, gconf-editor vagy az editor-dconf alkalmazásokkal.

Néhány hónapja egy újabb szoftver is megjelent ebben a témában, a **MyUnity**. Rövid időn belül megkedvelték a felhasználók egyszerűségének és esztétikus kinézetének köszönhetően.

Megkerestük a két fő fejlesztőt, hogy megismerjük a MyUnity mögött álló elképzelést és a jövőbeli terveket.

2011. október 27., Csütörtök

Az UIELinux (az olasz Linux-felhasználók közössége) csütörtök eszténként tartja összejövetelét egy

korsó sör és több tálnyi pattogatott kukorica társaságában a Mapaleo Savignano pubban:

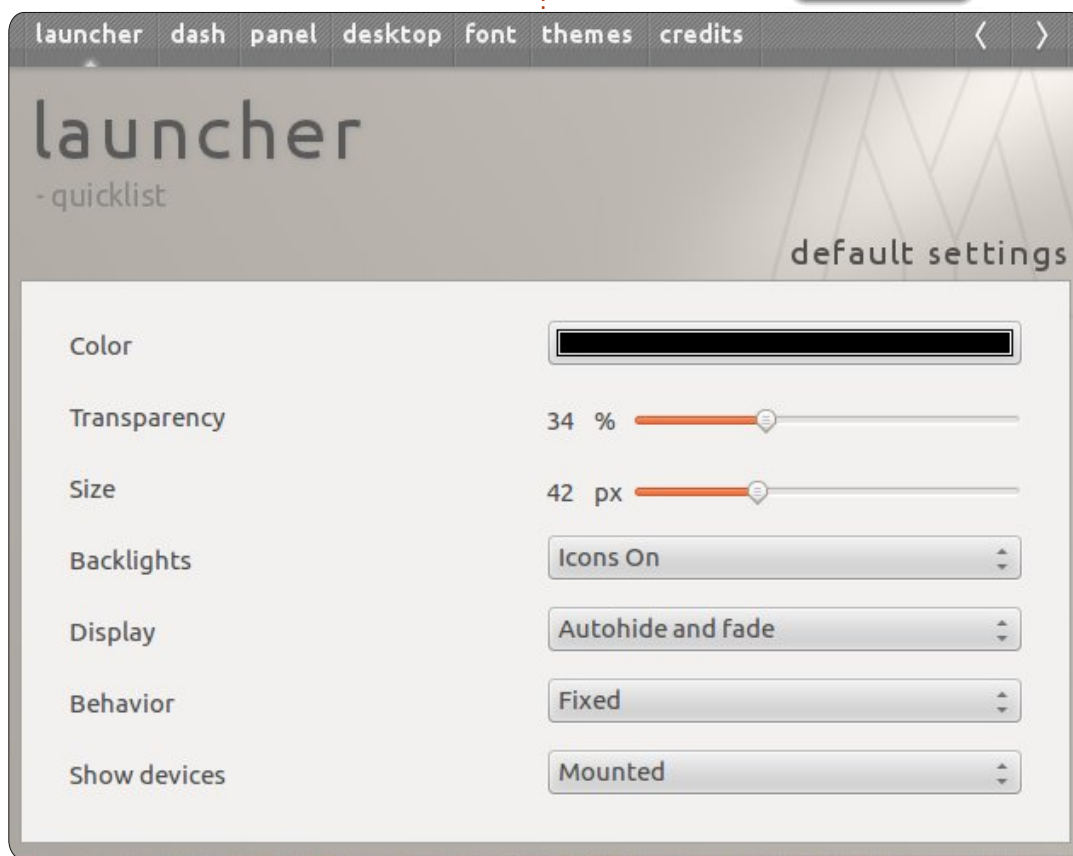
Davide: ... sikerült telepítenem az Ubuntu-t. Legelőször csökkentettem a fontok méretét. A 11-es méretet nem szeretem, nekem túl nagy. Kerestem, de sehol sem találtam a fontkezelőt. Mondtam is magamnak, hogy ezek átrakták valahová... Nincs a helyén. Nincs a helyén semmi!

Fabio: Meg lehet csinálni. A gconf-on keresztül bármit beállíthatsz: fontokat, az indítópultot, témákat, ikonokat, bármit.

Davide: Persze, hogy meg tudom csinálni, de nem erről van szó. Azt hittem, van valamilyen rendszereszköz ahhoz, hogy ezt simán meg tudjam csinálni. Azért a gconf nem a legegyszerűbb megoldás, nem gondolod?

Fabio: Jaj... nem tudom. De a Canonical előbb-utóbb úgyis kitalál valamit.

Davide: De addig mi lesz? Mert most nincs semmi. Képzeld csak magad egy olyan valaki helyébe, aki még so-

sem használt Ubuntu-t.

Fabio: Ok, megpróbálom.

A MyUnity születése

A következő szombat és vasárnap Fabio megírta a kódot, ez lett az 1. verzió, Davide elkészítette a

grafikus felületet, Sergio pedig a logót és az ikont.

Miután feltették a netre, elkezdett terjedni a hír a felhasználók között. Óránként több száz találatot kapott a letöltési link. Mindenki konfigurálni akarta a Unity-jét.

Kezdetben számos tanácsot és javaslatot kaptunk közvetlenül az

emberektől, valamint újságokban és blogokban megjelent cikkekből is melyekkel bátorítottak bennünket arra, hogy fejlesszük ezt az egyszerű kis konfiguráló programot.

Paolo Sammiceli (Ubuntu) javaslatára és Andera Colangelo (Ubuntu) csatlakozásával beindult a LaunchPad projekt. Ez mostanra egyre szervezettebb formát kezd öltetni.

A forráskód struktúráját módosítottuk, hogy a csomagokkal kapcsolatos szigorú elvárásoknak megfeleljen.

Eközben Davide és Sergio folytatják a grafikus felület módosítását, és elkészülnek december 10-re a 2.0 verzióval. A blogokban megszokozódik a pozitív visszajelzések száma.

A 12.04 (Precise) és az újabb Unity verzió érkezésekor a kód jelentős átalakításon esik át, és számos további beállítási lehetőséggel gyarapszik. Stefano „Teo” Teodorani és az ő fantasztikus szkriptje segítségével most már témákat és ikonokat is tudunk kezelni.

Davide számára elképzelhetetlen a 2.0 és 3.0 GUI használata, ezért a MyUnity lényegében egy leágazás. Közben Andrea megérdeklődte a Canonical-nél, hogy az alkalmazás szerepelhet-e a hivata-

los jegyzékben. A 3-as verzió elkészültével egy időben Davide megcsinálta a projekt honlapját, mely képeket és megjegyzéseket is tartalmaz. Mindeközben Marco „Markuz” Sgarzi az angol fordítással foglalkozik.

Miért lett sikeres?

Davide-nek igaza volt, a felhasználók szerették volna, ha saját ízlésüknek megfelelően alakíthatják a Unity-t. Szeretnénk hinni, hogy az egyszerűség, a gyorsaság és a látvány mind hozzájárultak a sikerhez.

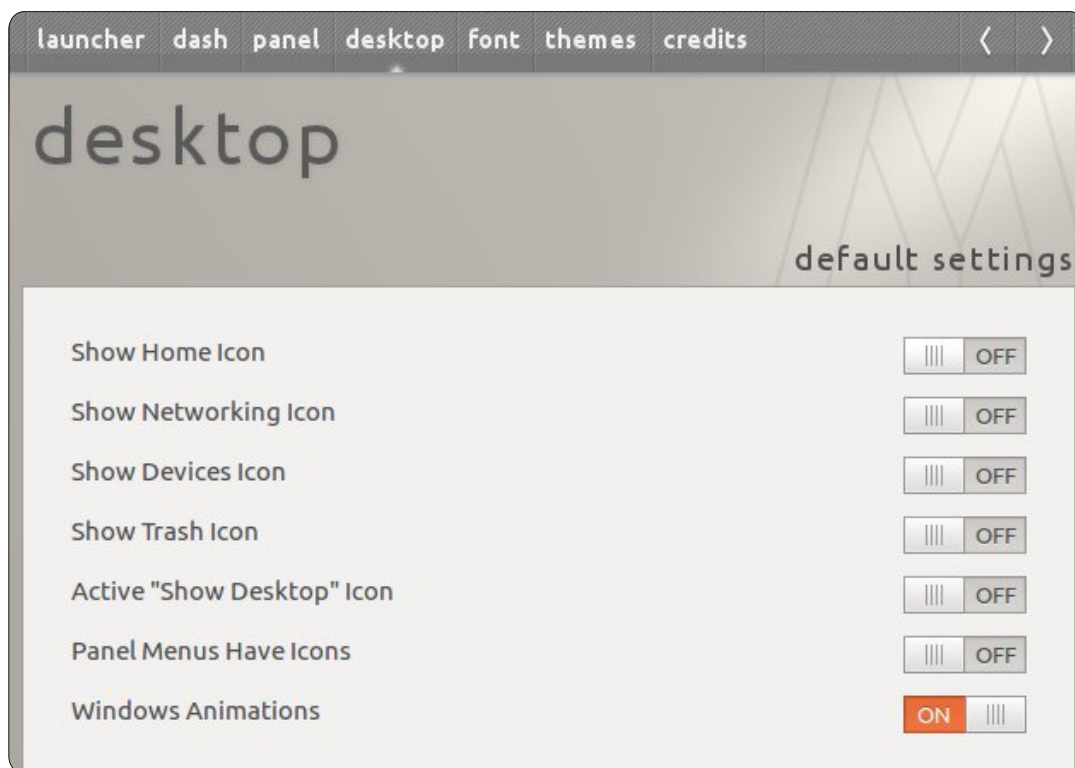
Miért Gambas-ban írtátok?

Az ok sarkalatos és megkerülhetetlen, mivel ez az a nyelv, melyet Davide és én is jól ismerünk. Az a gyorsaság, amivel elkészíthetjük az alkalmazásokat, szintén számottevő. Ennek azonban nincs közvetlen hatása a sikerre.

Ubuntu Tweak vs. MyUnity. Ti mit gondoltok erről?

A MyUnity azért készült, hogy a Unity-t, és csakis azt, a lehető legegyszerűbben lehessen konfigurálni. Mindenféle módosítás érinti a felhasználói felületet, így elkerülhető a rendszer összeomlása. Az alapértelmezett beállítások visszaállítása eddig minden tesztelés során könnyen és biztonságosan megtörtént.

Az Ubuntu Tweak egy nagyon hatékony eszköz. Alapszinten rengeteg beállítást és kezelési lehetőséget tar-

talmaz, de nem minden felhasználó érti a működését. Ha valaki például autót vezet, tudja, mennyire hatékony a gázpedál, és azt is tudja, hogy kell megfelelően használni, máskülönben komoly bajba kerülhet.

A MyUnity és az Ubuntu Tweak két, egymástól nagyon különböző alkalmazás.

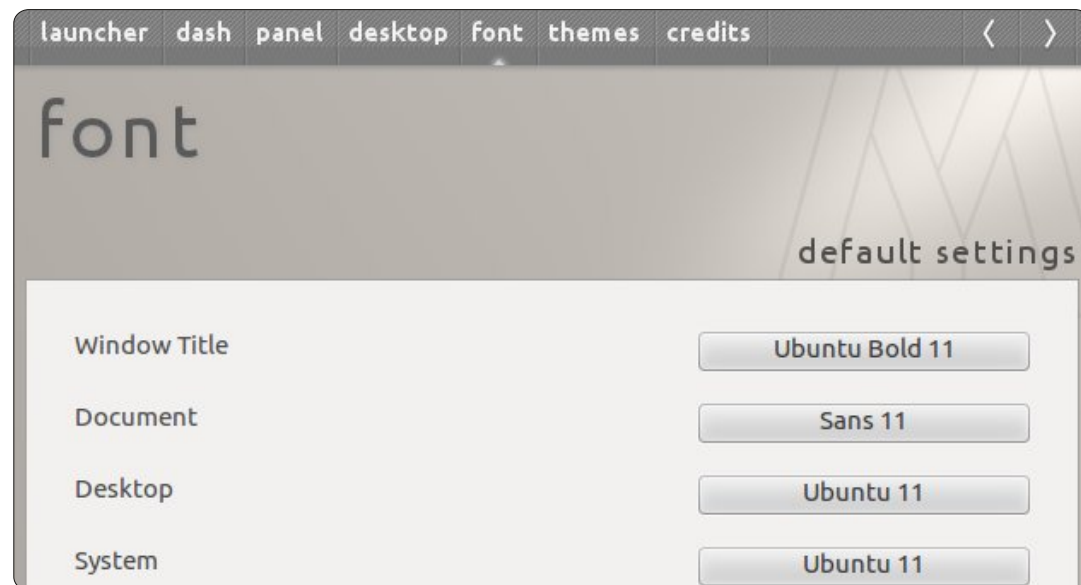
Manapság egyre több az eszközbeállítás, féltő, hogy lesz olyan, amelyik népszerűbb lesz a MyUnity-nél is.

A MyUnity egy eszmecsere következménye. Az eszmecsere pedig egy kocsmában, pár pohár jó sör társasá-

gában zajlott. A legelején elég nagy ki-hívás volt, mert ilyet még nem csináltunk. Ha a Canonical úgy dönt, hogy betömi ezt a rést egy ad-hoc módon elkészített Ubuntu eszközzel, ám legyen. Ezt nem tartom problémának, és pont ez a szabad szoftver szépsége: bárki tud az adottnál jobbat (vagy rosszabbat) csinálni a közösségnek.

Mit várhatunk a jövőbeli verzióktól?

A 3.1 hamarosan megjelenik, ebben kiküszöböltünk több hibát is, többek között a Unity 2d felismerését. Hisszük, hogy továbbra is lehetőség van a különböző hozzáadható

beállítások közötti manőverezéshez. Az viszont alapvető, hogy a változtathatóság és a könnyű kezelhetőség egyensúlyban maradjon. Nem szabad aggodalmaskodni vagy mellőzöttnek érezni magunkat, hanem gyorsan fel kell ismerni, hogy mit kell tenni a kívánt cél eléréséhez. Minél egyszerűbb a kezelőfelület, annál kevesebb leírásra, kézikönyvre van szükség.

Pillanatnyi verzió: 3.1

<http://www.uielinux.org/myunity>
<https://launchpad.net/~myunity>

A csapat:

Fabio Colinelli (Olaszország)
 Fő fejlesztő
 pixel.ubuntu@gmail.com
 www.ubuntu-it.org

Davide Pedrelli (Olaszország)
 GUI fejlesztő
 pobox.davide@gmail.com
 www.uielinux.org
 Sergio Gridelli (Olaszország)
 Grafikus fejlesztő
 sergio.gridelli@gmail.com
 www.uielinux.org
 Andrea Colangelo (Olaszország)
 Csomagkarbantartó
 warp10@ubuntu.com
 www.andreacolangelo.com
 Stefano Teodorani (Olaszország)
 Bash szkript szakértő
 s.teodorani@gmail.com
 www.uielinux.org
 Marco Sgarzi (Olaszország)
 Honlapfordító
 msgarzi@gmail.com
 www.uielinux.org

16X16 SUDOKU

0	4	3	D	2	B	6	9	8	A	C	F	E	7	5	1
9	B	C	7	0	8	4	1	2	E	3	5	A	6	D	F
E	2	5	1	7	C	F	A	9	0	D	6	B	4	3	8
F	6	8	A	E	5	D	3	7	1	4	B	C	0	2	9
4	E	9	5	8	0	C	2	3	D	A	1	6	B	F	7
8	7	A	C	9	E	1	F	5	B	6	0	3	2	4	D
D	0	2	6	4	3	B	7	C	8	F	9	1	A	E	5
3	F	1	B	A	6	5	D	E	7	2	4	0	9	8	C
A	3	D	0	6	7	2	8	F	9	E	C	5	1	B	4
5	8	F	4	C	D	0	E	1	6	B	7	9	3	A	2
7	C	B	9	5	1	A	4	0	3	8	2	D	F	6	E
6	1	E	2	F	9	3	B	D	4	5	A	7	8	C	0
B	9	7	E	3	4	8	C	A	F	0	D	2	5	1	6
1	A	0	F	D	2	E	6	B	5	9	8	4	C	7	3
2	D	6	8	1	A	9	5	4	C	7	3	F	E	0	B
C	5	4	3	B	F	7	0	6	2	1	E	8	D	9	A

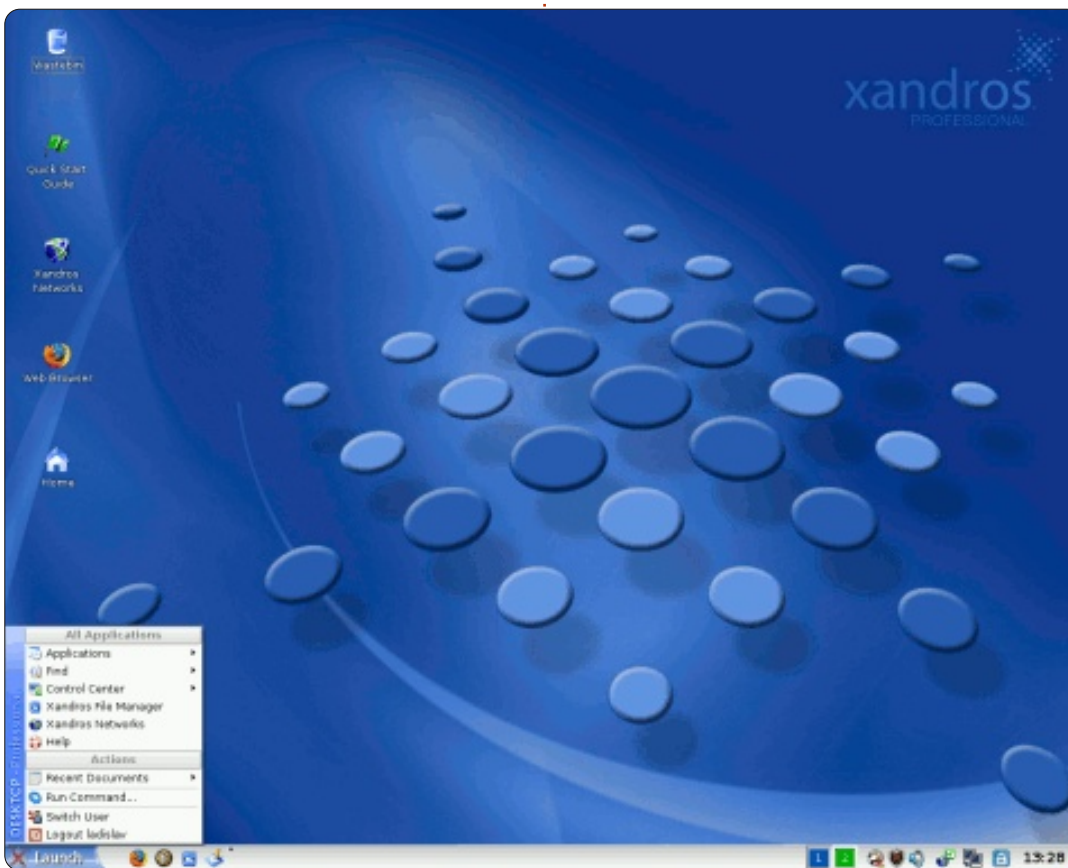
MEGFEJTÉS

2008

-ban még mindig egy 20 éves, DOS-os (!...) számítógépet használtam. Aztán nyilvánvaló lett, hogy nem lehet tovább net nélkül létezni. Megvettem az első netbookomat, mert jópofa volt és olcsó. Azért is volt olcsó, mert Linux volt rajta, én pedig akkor még semmit nem tudtam erről a fura valamiről. De rájöttem, hogy tudok úgy is gépet venni, hogy nem fizetem ki a „Microsoft-adót”, hogy finoman fogalmazzak. Adtam még hozzá egy külső CD/DVD újraíró.

Az eredeti disztribúció a Xandos volt... Őszintén szólva, nem volt a legjobb. Nagyon szűkösek voltak a lehetőségei, én pedig nagyon szerettem volna valami mást. Olyan disztró kellett nekem, ami kifogástalanul működik egy EeePC-n, az meg akkoriban nem volt egy egyszerű feladat. Ubuntu-eee-vel kezdtem (egy Ubuntu 8.04-leágazás, egyszerű, mint a pofon). A fő problémám azonban a kernellel lett: az Ubuntu-eee spéci kernelt használt és nem volt egyszerű a frissítése, amikor jött az új Ubuntu-verzió. Kipróbáltam live-CD-n az ee-

edora-t, az eeedebian-t és a Linux Mint-et. Végül váltottam Ubuntu 8.10-re a netbook-on, és az új asztali gépen is (egy „meztelen” Nyos 50-et vettem, nem akartam „adózni”).

Közben alaposan megismertem a Linuxot (köszönet és hála a magazinoknak, fórumoknak és az online dokumentációnak). Semmi sem

működött úgy, ahogy kellett volna, pl. a wifi LED vagy a netbook hang-erőszabályozója. De ezeket végül meg tudtam oldani. Másfél éven belül sikeresen kifüstöltem mindent, ami Microsoft, a konfiguráció meg működött, legalábbis megcsinálta azt, amit akartam tőle.

Aztán megjött a Unity! Erről két

Ubuntu, majd Xubuntu és mindaz, ami a régi jó disztrómnál az idegeimre megy

dolgot mondanék. Nekem a Unity egy igazi rémálom. Továbbá megoldás arra, ami azelőtt nem merült fel problémaként. Így hát váltottam Xubuntura. Egyszerű, intuitív, gyors és nagyon egyszerű a konfigurálása. Mivel gtk-könyvtárakat használ, a gnome-alkalmazásokkal sincs gond. Most a Xubuntu az egyetlen disztró, amit használok.

Ja, hogy mit is használok tulajdonképpen? Egyszerű, de nagyszerű dolgokat: Firefoxot és Thunderbird-öt, Abiword-öt és Gnumericet. Képnézegetéshez eog-ot, pdf-ekhez epdf-et, szkenneléshez Xsane-t, ezen kívül GIMP-et, MPlayer-t, devede-t, brasero-t (ha tudni akarod, mik ezek, nézd meg az Ubuntu online dokumentációjában). Használok még ilyeneket is, mint gparted, baobab, mousepad, gnome-disk-utility, hardinfo, ntp, wipe, clonezilla...

És mi az, ami nekem fontos? Mindenekelőtt ne nekem kelljen a disztróhoz alkalmazkodni. Ő alkalmazkodjon énhozzám. Pontosan tudom, hogy mit akarok, és ami nem kell, azt kidobom. Pont ezért

nem használok az Ubuntu Szoftverközpontot. Nekem ez csak egy színes katalógus. De nem elég pontos. A Szoftverközponttal nem tudom teljesen eltávolítani a használaton kívüli csomagokat, mert nem törli a konfigurációs fájlokat. Synaptic-ból telepítettem a deborphan-t, amivel törölni tudom az árva csomagokat. Töröltem továbbá 40-50 használhatatlan cuccot is. Pl. üres csomagokat, vagy ilyeneket, mint az splx - mivel nem Samsung-nyomtatóm van. Ez azért fontos, mert a netbook-omon csak 4 GB SSD van.

Az asztalt is teljesen személyre akarom szabni, így mindennek ott kell lennie, ahol kell, és azt kell csinálnia, amit én akarok. Szerencsére a Linux az összes felhasználójának megengedi, hogy egy kicsit belepiskáljanak a konfigurációs fájlokba. Pl. a 3600 mp-es véletlen elalvásidőt 10 mp-re változtattam az /etc/cron.daily/apt-ban. Egyébként meg, ha bekapcsolom a gépet, félórába is beletelik, mire értesít az aktuális frissítésekről.

Az új verzióra való frissítés viszont komoly probléma, és ez engem zavar.

Először is, a rendszerfrissítés nem lehetne bonyolultabb egy egyszerű frissítésnél. Ez viszont nem így van. A hosszú rendszerfrissítésnél rendszerint megkapom a kérdést, hogy akarom-e az új (és ismeretlen) konfigurációs fájlt, vagy inkább a régit. Mivel sokat nem tudok az Ubunturól, így nem tudom a választás következményeit sem, és fogalmam sincs, hogy mit csináljak. Általában hasraütésszerűen választok. Ezután látom, hogy alkalmazások lettek hozzáadva. Pl. korábban a Mousepad-et és az eog-ot használtam, mi a fenének kéne nekem a leafpad meg a pidgin (nem is használok) vagy a ristretto, amit már korábban eltávolítottam?

Másodszor, ami korábban működött, annak most is működnie kell. És minden egyes személyes beállításomnak úgy is kell maradnia a preferenciáknál és a konfigurációs fájloknál. Rendszerfrissítés után ezek eltűnnek, ugyanígy bizonyos ikonok. Mások egyszerűen nem működnek, pl. az ADSL-kapcsolat, ez a Jaunty-ról Karmic-ra váltás idején volt. Lucid-ra frissítéskor meg hozzá kellett külön adnom a sun-java-plugint, mert az icedtea-pluginnal nem tudtam behozni olyan weboldalakat, amiket előtte probléma nélkül sikerült letölteni.

Harmadszor, attól függően, hogy hogyan csinálom, nem mindig ugyanazt a végeredményt érem el. Sima ext4-es partíciót használok, swap nélkül, és négy különböző módot kipróbáltam, hogy új verzióra válthassak.

1 - végigcsinálom a rettenetesen hosszú rendszerfrissítő procedúrát. Ez nálam általában 4 óra: frissítek, helyrepofozom azt, ami nem működik, az útközben hozzáadott felesleges dolgokat kidobálom. Van itt még más probléma is: néhány új funkció nem elérhető. Pl. manuálisan kellett váltanom grub-legacy-ról grub-pc-re Karmic alatt.

2 - friss telepítést csinállok. Így lehet a legegyszerűbben megszerezni az új verziókat. Viszont mindent újra be is kell állítanom. Ez pedig iszonyat hosszú idő.

3 - friss telepítést csinállok, DE nem formázom a régi ext4-es partíciót. Így megmarad a /home mappám. De

a végeredmény nem feltétlenül ugyanaz, mint az előző lehetőség-nél. A régi verzió darabkait nem sikerül teljesen eltávolítani.

4 - két partíciót használok: / és egy külön /home partíciót, és így csinállok teljes friss telepítést, ÉS megmarad a /home mappám. De így is el kell távolítanom mindazt, amire nincs szükségem. Ezt fogom tenni a Xubuntu 12.04 LTS-nél.

Szóval, az ideális rendszerfrissítés, mint olyan nem létezik. A jó hír az, hogy ha az ember szembenéz a problémákkal, mindig tanulhat is belőlük. Én pedig továbbra is maradok a Xubuntunál. Nekem ez a legjobb disztró.

xubuntu

Szerintem...

Mi az, ami miatt elfordulsz egy disztrótól?

És mi az, ami miatt vonzónak találsz egy disztrót?

Csúnya asztali környezet, ami a munkámhoz sem passzol.

Gyors bootolás, könnyen lehessen konfigurálni.

A tárolókban nem az van, amit én szeretnék, vagy éppen nincs is tároló (például OpenSUSE).

Minden klappol.

Nincs meghajtó a hardvereimhez, vagy ami van, az sem működik rendszeren, változó alapértelmezett alkalmazások, túlzásokba eső asztali grafikus felület.

Gyors bootolás, bizonyos feladatok esetén (például zenekészítésnél) nincs igazítgatás, folyamatos fejlesztés, főleg a kernelnél.

Alkalmazásfrissítés hiánya, későn érkező biztonsági frissítések.

Erős vezető csoport, lelkes közösség.

Túl sok alapértelmezett alkalmazás ugyanarra a feladatra, ezek mind telepítve vannak, a beállításaiak egészen furcsák.

Elegendő tér a felhasználónak a

személyre szabáshoz, minél kevesebb újraindítással.

Kéretlen és idióta változtatások, például Unity.

Jó nyelvi támogatás, lehetőség a gyors és hatékony munkához, könnyű használat.

Sima telepítés és aránylag kevés tökölés a meghajtókkal - audio, video, nyomtató, Wacom. Ezeknek teljesen együtt kell működniük. A legutóbbi alkalommal három disztrót kellett átrágnom, mire egyet sikerült működésre bírnom.

Tökéletesen működjön telepítés után. Ne kelljen átfésülnöm a fórumokat, hogy működjön a hang, ne legyenek a videónál mindenféle nyomkövetési problémák, ne legyenek grafikus felületi problémák. **MŰKÖDJÖN.** Van ilyen? Nincs hát. Egy pár disztrónál alakulhat a dolog.

Ha a rendszerfrissítés megváltoztatja vagy eltávolítja a dolgokat, amiket főleg használtam.

Ha megvan az összes szükséges alkalmazás, anélkül, hogy bármi felesleges dolgot rám akarna erőltetni.

Hardvermeghajtók. Debiant akarom telepíteni a laptopomra, és

Előző hónap kérdése: Mi az, ami miatt elfordulsz egy disztrótól? És mi az, ami miatt vonzónak találsz egy disztrót?

nem működött, mert nem volt benne wifi-meghajtó. A Kubuntuval már nem volt gond.

Felhasználóbarát, konfigurálható, jó közösség, működjön minden.

A Gnome 2 jó volt és a Gnome 3-nak is jónak kell lennie. Minden túl nagy a képernyőmön. Nem szeretek ide-oda ugrálni az indítóikonok és a kapcsológombok közt, mint Windows 7 vagy Unity alatt. Nem szeretem bepötyögni az alkalmazás nevét a keresőbe. Nem szeretem konfigurálni ezt a compiz-fusiont, teljesen felfoghatatlan. Nem szeretem a képernyőmön a nagy ikonokat. Nincs benne semmi érettség, hiányzik belőle a funkció.

Szeretem a vékony eszköztárakat kis gombokkal. Szeretem a jól megkülönböztethető gombokat, amik mutatják, hogy melyik alkalmazás

van éppen megnyitva. Szeretem én magam kiválasztani, hogy mi legyen az eszköztáramon. Szeretem, ha a menüsoron kategóriákban vannak feltüntetve az alkalmazások. Szeretem, ha a Thunderbird-nél „fogd és vidd”-módon dolgozhatok az üzenetek között. Unity alatt ez nem lehetséges. Szeretem, ha az iPodomat felismeri csatlakozásnál a GTKpod. Szeretem, ha francia nyelvű az időjárás a felső vezérlőpanelen, bár quebec-i vagyok. Szeretem, ha a korábban használt alkalmazások előzményeit törölhetem. Elég jól informált felhasználó vagyok és nem bánom, ha összekoszolom a kezem, de az a minimum, hogy egy disztribúció könnyen használható legyen. Most Mint LMDE-t használok és már várom a Gnome 3-at és a Gnome Shell-t.

Ehavi kérdésünk:

Az Ubuntu 12.04 április 26-án jelenik meg. Frissíted a rendszered?

Válaszhoz klikk ide: <http://goo.gl/Ms7jl>

Határidő: **2012. április 8-a, vasárnap**

MORE UBUNTU!

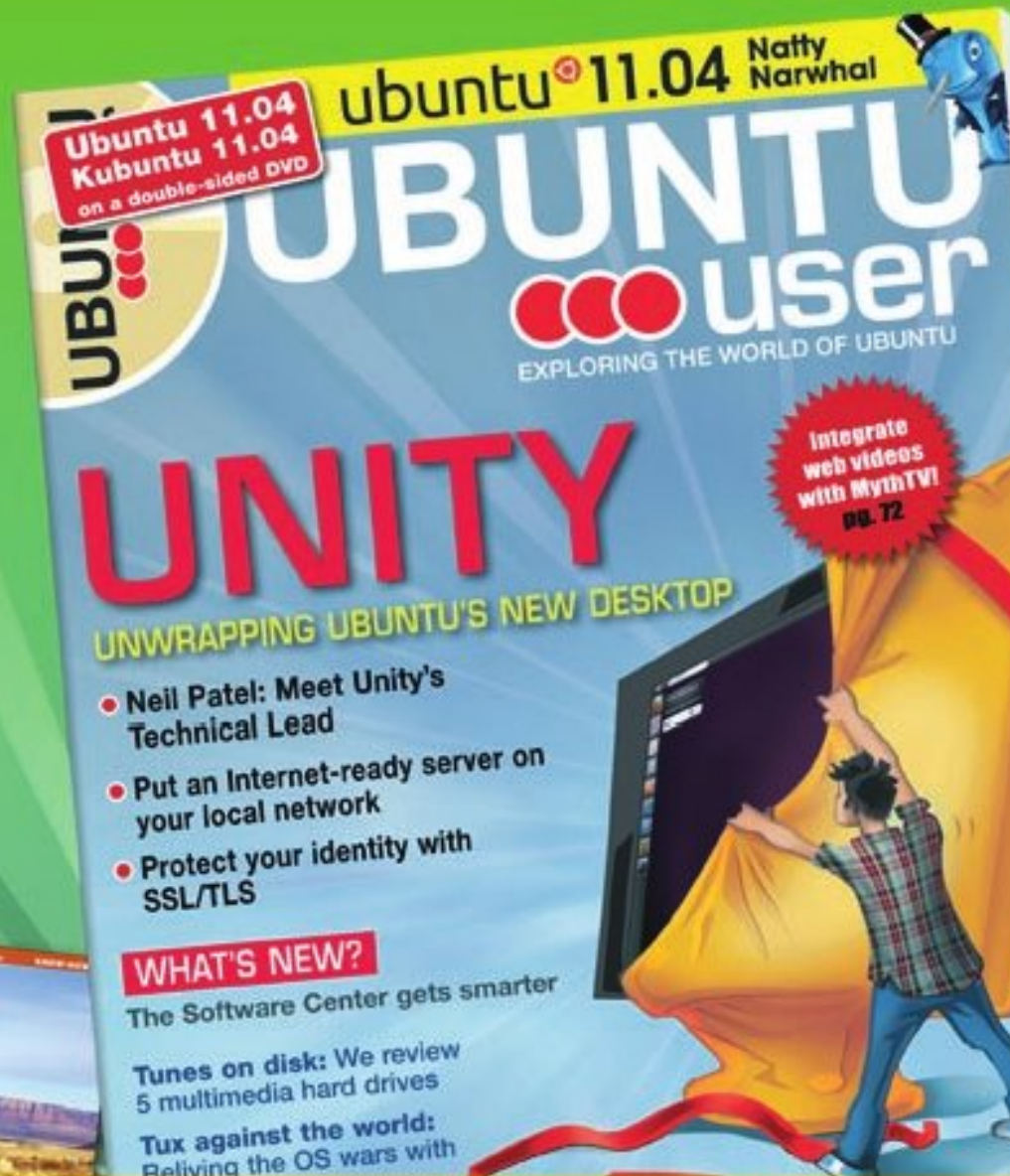
Can't get enough Ubuntu?
We've got a whole lot more!

Ubuntu User is your roadmap to the Ubuntu community. In the pages of **Ubuntu User**, you'll learn about the latest tools, best tricks, and newest developments in the Ubuntu story.

DON'T MISS ANOTHER ISSUE!

UBUNTU-USER.COM/SUBSCRIBE-NOW

FOLLOW US ON

TWITTER: UBUNTUSER

FACEBOOK: UBUNTUSERMAG

Azok, akik rendszeresen nézik a Distrowatch listáit, már biztosan észrevetek egy furan nevű új listaelemet, ami 2011 jó részében ráadásul a top 25-ben is benne volt. Ez a Bodhi (a jelenlegi legújabb verziója 1.3.0), és nemcsak, hogy a megjelenése után egy évvel már elérte ezt a pozíciót (ez mindegyik megjelenésére igaz), de ráadásul mindezt Enlightenment 17 (e17) asztali parancsértelmezővel.

Mi is az az e17?

Az Enlightenment egy asztali parancsértelmező, kábé mint a Gnome vagy a KDE, de ezeket már idestova 15 éve fejlesztik. Én idáig csak a 16-ossal, meg a jelenlegi 17-essel dolgoztam. Az utóbbinak voltak alfa- és bétaverziói az utóbbi, nagyjából öt évben. (Ha nagyon pontosak akarunk lenni, az e17 verziójában 16.999, de barátok közt mi az a .001?)

Habár eredetileg kis teljesítményű számítógépekre szánták ezt a disztribúciót, én pillanatnyilag többmagos processzorral és jó sok RAM-mal futtatom, de az e17 ebben a környezetben is otthon érzi magát. Az alapkód valahol 25 MB-

nál van (a Gnome és a KDE tízszer ekkorák), a Bodhi-verzióval tagadhatatlanul látványosabb és trükkösebb is.

A meglévő választékban az Enlightenment valahogy mindig eltűnt a többi „lájtos” asztali környezet, az Xfce és az LXDE árnyékában. Emlékszik még valaki a hírhedt gOS-kísérletre 2007-2008-ban, vagy a 2009-es OpenGEU-ra? Mindkettő aránylag hamar eltűnt a sülyesztő-

ben. Még a moonOS-t is lesöpörte a 3. verziója után a Gnome, így az e17-tel nem is foglalkozott senki.

Ez nagyon sajnálatos, mert az e17 egy nagyon ígéretes, minden szempontból testre szabható felület. Valószínű, hogy a korábbi, jóval megbízhatóbb e16 rossz emlékeket hagyott a felhasználókban, és ez azóta sem múlt el. Megjegyzem, a Synaptic még mindig kilisztazza az e16-ot, bár senkinek nem

javaslok a használatát.

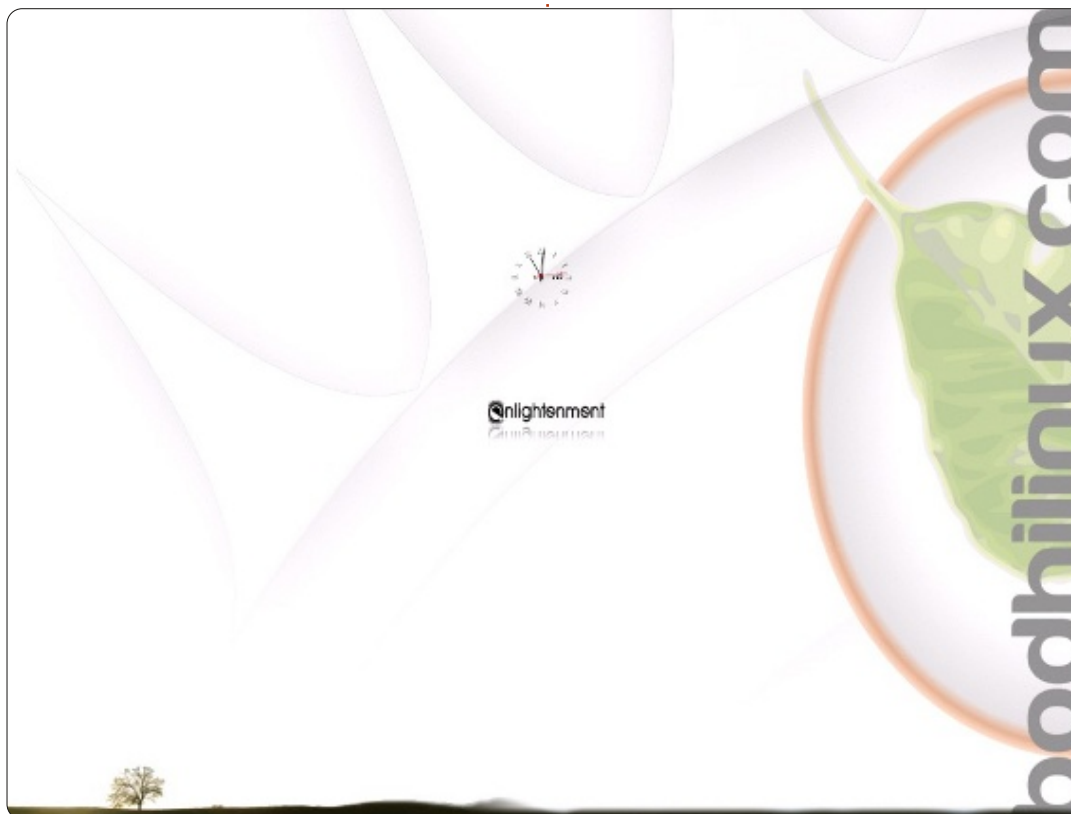
Egy olyan oprendszert ismerek a Bodhi-n kívül (bár tény, lehetnek többen is), ami Ubuntu-alapú és e17-et használ, ez pedig az ExLight, Svédországból (nem érdemes rákértesni, a Distrowatch sem említi).

Az alapok

A Bodhi messze nem annyira külföldi, mint amennyire a neve sugallja. „Bódi”-nak kell ejteni, nem „Bódhi”-nak, ahogy azt az elején gondoltam. Amerikai fejlesztés, a fejlesztőt Jeff Hoogland-nek hívják. A név („Bodhi”) szanszkrit eredetű, jelentése: megvilágosodás (angolul „enlightenment”), ami illik a kezelőfelülethez.

Más disztribúcióktól eltérően, amelyek a Canonical-lal együtt változtatgatják az alapkódjukat, a Bodhi mindig is a 32 bites Lucid Lynx-et használta (a 10.04-es LTS-ét). A letölthető képfájl kb. 375 MB.

Másképp nem lehet ezt megfogalmazni: a Bodhi minimalista, a beépített programok pedig kimerülnek a Midori böngészőben (privát böngészési lehetőséggel), az LX-Terminal-ban, a PCManFM-ben

(fájlkezelő), a Leafpad-ben (hasonló az MS Notepad-hoz) és a Synaptic Package Manager-ben. A Bodhi legelső verziója, a 0.1.6 a Firefox 4 bétájával jelent meg, de ezt végül nem folytatták tovább, nyilván helytakarékosági okokból (bár az a 40 MB extrával is temérdek hely maradt volna még a CD-n).

Honlap

Évek óta nézegetem az oprendszerek honlapjait, így eléggé képben vagyok a dolgokkal. Nyitóoldal, a fejlesztők bemutatása, egy aloldal, ahol mindenféle holmikat lehet venni, meg egy másik az aktuális verzió letöltési linkjével. Néha (nem mindig) fórum és GYIK, de a legtöbb információ rég elévült és nyilvánvaló, hogy a fejlesztők sem feccölnek bele túl sok energiát. (Nyilván náluk is elmúlt az újdonság varázsa.)

A www.bodhilinux.com viszont a ritkaságok egyike: minden részletre kiterjedő, megbízható információ, hozzáadható programok hada, ami vetekszik egyes tárolókkal, temérdek ismertető, a fórumokon pedig a kérdésekre sokszor percekben belül előkerül a megfelelő válasz. Ráadásul a külseje is tetszetős.

Nem tudom, direkt van-e így, de a Bodhi fejlesztői sokkal jobb ismertetőket tettek ki a honlapra az Enlightenment-ről, mint amik ma-

gán az Enlightenment oldalán vannak (meg lehet nézni a www.enlightenment.org weboldalon).

Telepítés

Rendszerint nem vacakolok a live móddal, de a Bodhinak van pár olyan extrája, amely megérdemli a kitüntetett figyelmet.

Teljes boot előtt két lehetőség közül választhatunk. Az elsőt nevezhetjük asztali környezetnek. Ez többféle lehet, a Bare-től (háttérkép, ezen kívül semmi) a Compositing-en át (a Compiz-nak egy módosított változata e17-re szabva). A

kettő közt található laptop-, asztali gép-, netbook- és táblagép-verzió, mindegyik a maga sajátos műszaki és külső megjelenési beállításával. Rossz választás igazából nincs, bár a Bare - eltekintve a háttértől - igazából nemigen nyújt semmi különöset és pár embernek talán túl egyszerű lehet.

Aztán egy tágas palettáról sémát kell választani. Mindegyik szépen kivitelezett, így bármelyikre kattinthatunk. Ráadásul a fent említett két dolgot később bármikor megváltoztathatjuk.

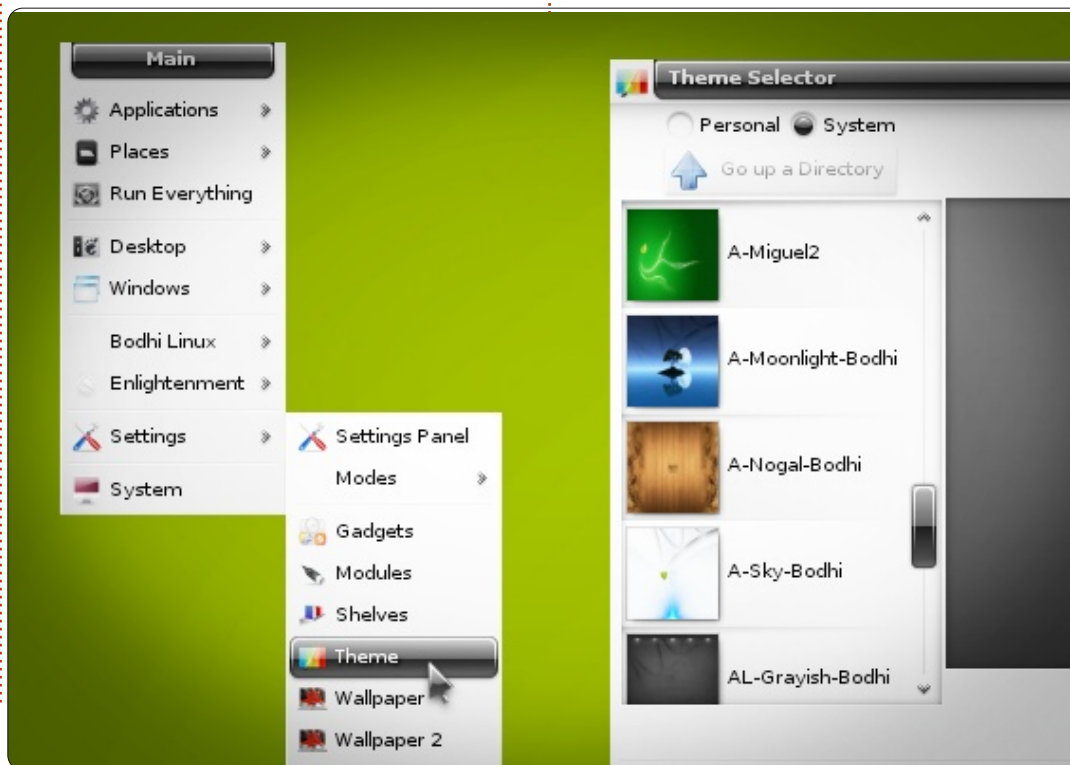
Az utolsó állomás a háttér fényének a beállítása, ami alapértel-

mezettként sötétre van állítva (jobb kifejezést nem találtam rá). Így el kell mennünk a Beállítások menüpontba, ami nem egyszerű, tekintve hogy a képernyő úgy néz ki, mint New York áramkimaradás idején. (Mindenképpen legyen valami fényforrás a képernyő mellett.) A korábbi e17-tesztjeimnél ez nem tűnt fel, így azt gondolom, ez a Bodhi saját extrája.

De még ezzel együtt is a live módban való bootolás általában 2 percet vesz igénybe, azzal együtt sok türelmet igényelnek a beállítások ebben a módban, mert ha ki-kapcsoljuk a gépet, minden elvész. Akik szeretik a hordozható eszközöket, azok látogassák meg a www.pendrivelinux.com oldalt, ott van egy csomó infó annak, aki állandó USB meghajtót szeretne (gy.k.: olyan meghajtó, ami megtartja a változtatásokat).

Szóval, teljes telepítés. De volt itt egy kellemes meglepetés. Na, ki találja ki, mennyi ideig tartott? 35, 40, netán 60 percig?

Mit szóltok, ha azt mondom, hogy az egész 8 perc volt? Igen, jól olvastátok, 8 perc. Na jó, ha még a háttérrel kicsit vacakol az ember, meg letölti azt az 50 MB frissítést, akkor egy kicsit több. Én az egészet tokkal-vonóval letudtam 15 perc alatt. Lenyűgöző. Különösen annak

fényében, hogy a korábbi e17-tesztek nem hozták ezt az eredményt.

Az egyetlen dolog, ami még felütheti a fejét, a képernyő végső felfüggesztése. Mikor már minden készen van és a CD-t is kiadta a meghajtó, a záróképernyő (nagyon szép a design-ja, balról jobbra omló zöld levelekkel) egyszerűen nem akar becsukódni. Hagyjuk, hogy a levelek még pár percig táncoljanak, aztán nyomjuk meg az entert. Többet nem is fordul elő az ilyen.

Akit esetleg érdekel: a Bodhi kb. 2 GB helyet foglal telepítés után a merevlemezen.

Asztal design

Még ha bele is számítjuk a felhasználónév és a jelszó beírását, a hidegbootolás akkor sem tart tovább 30 mp-nél. Akik ismerik a Fedora 12-t, itt is fel fogják ismerni a képernyőn balról jobbra mászó kék sávot, ami a bootolás menetét mutatja (boot-zene viszont nincs).

Nagyon szeretnék írni valamit az első asztali környezetről, de ez elég nehéz, mert rengetegféle opció közül lehet választani. Vannak viszont olyan dolgok, amik mindentől függetlenül ugyanazok, ezeket kitárgyalom.

Az asztali ikonokat el lehet fe-

lejteni. Ilyenek nincsenek, az e17 nem is engedélyezi őket. Nincs ku-ka, nincsenek ikonjai a saját mappáknak, a külső meghajtókat és kártyákat sem jelzi semmi. A főmenü „home” mappáján keresztül lehet őket elérni.

Helyettük az e17 shelf-eket (polcokat?), más néven dokkokat használ, továbbá modulokat és gadget-eket. A dokkokat bárhová el lehet helyezni a szélek mentén és jópárat lehet is telepíteni. A modulokat és gadget-eket bele lehet helyezni a dokkokba (mint például az iBar-t - ez egy olyan modul, ami engedélyezi a programikonok „fogd és vidd” funkcióját).

Az e17 egyik nem igazán kedvező funkciója (és valószínűleg ez az egyik oka is, amiért nem lett olyan népszerű, mint a KDE vagy a Gnome), hogy a kezdő számára a hozzáadás, törlés és módosítás protokollja túlságosan is bonyolult. A beállításokban durván 14 kategória található, ezek további 80 alkatégoriára oszlanak. Nem intuitív és a legtöbbször egy csomó időt el kell, hogy töltsenek azzal, hogy egyáltalán megjegyezzék, mit hol találnak. Ha hozzászokik az ember, akkor viszont már megy minden, mint a karikacsapás.

Például a háttérfény megváltoztatása minimum 7-8 kattitást/egérmozgást igényel, és egyáltalán nem

magától értetődő. A legtöbbször, akik még csak ismerkednek vele, elsőre nagyon lehangolónak találhatják.

A főmenü eléréséhez két lehetőség van. Az egyik az, hogy rákattintunk az Enlightenment (vagy Bodhi) gombra a bal sarokban (ez ott van majd' mindegyik dokk bal sarkában - a Bare design-t kivéve, ott nincsenek dokkok). Ekkor egy Gnome-szerű menü nyílik meg.

A másik változat az, hogy az asztalra - bárhol egy üres területen - bal egérgombbal kattintunk, de ügyeljünk, hogy ez semmiképpen ne legyen túl közel a képernyő jobb oldalához. Az e17 menüi kizárólag jobb oldalról nyílnak meg, ha túl közel merészkedünk hozzá, az egész eltűnik a kibertérben. Ennek kiküszöbölése érdekében tartsuk a kurzort a bal oldalon.

Az e17 menü-design-jának egy másik furcsasága az, hogy a főmenü nem marad folyamatosan látható, ha bal egérgombbal rákattintunk. Ez azt jelenti, hogy mind a főmenü, mind az almenük le-felgördülnek, miközben a programlistán tallózunk, és előfordulhat, hogy a főmenü gördítés közben eltűnik a képernyőről.

A jobb egérgombbal kapcsolatban pedig annyit, hogy csak akkor

aktív, ha a dokkokon, modulokon vagy gadget-eken tartózkodunk, és akkor is csak a beállításokat kezelhetjük vele (ill. ezeket visszaállíthatjuk alapértelmezettre). Viszont ha egy programot a kedvencekhez adunk, akkor az asztal üres részére való kattintáskor megjelenik egy menü ezekkel az alkalmazásokkal.

Összességében, egy kis időt rá kell szánni arra, hogy ezeket megtanuljuk.

Hatékonyság

Az e17 gyors. Elképesztően, brutálisan, szemfényvesztően gyors. Kétségtelenül a leggyorsabb asztali környezet, amivel valaha is dolgoztam. A programok pár másodperc leforgása alatt előugranak. A LibreOffice Writer öt mp alatt megnyílik, a GIMP tíz mp alatt. Ezek a programok Gnome vagy KDE alatt háromszor-öttször lassabban töltnének be nálam.

Ennél is meglepőbb, hogy az erőforrások használata alig lépett 20% fölé. Üresjáratban 2% alatt járt.

Példaértékű volt a hardverelfogadás is, nem kellett semmit különletölteni - ez azért is volt szokatlan, mert Gnome-nál vagy KDE-nél legalább 1-2 letöltés szokott lenni. A video, a wifi és az audio már az első

bootolás után működött, és ropantul örültem, hogy nem ugrik fel a jól ismert és roppant bosszantó „AMD Hardver nem támogatott” ablak. Az egyetlen, ami hiányzik, a nyomtató meghajtója, de azt utólag hozzá lehet adni (l. lejjebb).

Nagyon szerettem volna áradozni az akkumulátorhasználat és a hőgenerálás miatt is, de ilyen tekintetben a Bodhi semmivel sem jobb a Gnome-nál és a KDE-nél. Ez azért is furcsa, mert az erőforrás-felhasználás kifejezetten alacsony.

Programok hozzáadása

A Bodhi elsődleges célja a könnyűsúly, a felhasználók hozzáadhatják a saját kedvenc alkalmazásait, és higgyétek el, hogy ha ezt így kijelentem, az így is van. A Midori böngésző olyan, amilyen - a LeafPad pedig egy szövegszerkesztőhöz méltóan lehangoló.

Mivel az e17 semleges, futtathatóak rajta Gnome- és KDE-programok is, viszont van egy protokoll, amit muszáj követni, és ezt a Bodhi honlapján is külön kiemelték.

Négyféle módon lehet programokat hozzáadni: apt-get-tel, módosított apt-get-tel, honlapról vagy Synaptic-kal.

Ezek közül én elsősorban a honlapot javaslom.

A Midori alapértelmezetten a Bodhi honlapját nyitja meg. Menjünk az AppCenter-be, ott a Resources fejléchez, ott pedig találunk egy egész csomó programot, többek közt a Nikhila és Pratibha csomagokat.

A Nikhila (szanszkrit nyelven „teljesség”-et jelent) 530 MB. Tartalma: Mirage, Adobe PDF olvasó, Cheese, Firefox, gEdit, Handbrake, k3b, LibreOffice, Okular, Openshot, Qalculate, Pidgin, Printing, Rhythmbox, Shotwell, Simple Scan, Thunderbird, Transmission, VLC, Xchat és Filelight.

A Pratibha (szanszkrit nyelven „fény, intelligencia”) 157 MB, tartalmazza a Claws-t, a DeadBeef-et, az ePDFView-t, az ePhoto-t, a Gany-t, a LightOffice-t (Abiword, plusz egy pár másik), a Pinatát, a Qalculate-t, a VLC-t, az Xchat-et és az Xfburn-t.

Vannak specifikusan összeválogatott csomagok hanghoz, képszerkesztéshez, tudományos publikációkhoz, vannak oktatócsomagok, webfejlesztés, online média, ikoncsomagok és GTK témák. Vannak továbbá szervizcsomagok, internet-specifikus csomagok, cso-

magok grafikához, kernelfrissítések, multimédia, Enlightenment-modulok és további válogatott csomagok.

Néhány alkalmazás több csomagban is szerepel, de az egész így is nagyjából 2,5 GB. Nagyobb, mint az a hely, amit maga a Bodhi elfoglal a merevlemezen.

Nemcsak bővében vagyunk a programoknak, de találunk opciókat a letöltésükhöz és a telepítésükhöz is. A letöltéshez és a telepítéshez alig van szükség a felhasználó beavatkozására, de ez csak Midori vagy Firefox használatakor lehetséges. (A letöltött állományok .bod-kiterjesztésűek.)

Maga a letöltés nem böngészőfüggő, mert a Home mappában pusztán a későbbi visszakeresés céljából lesznek eltárolva.

Ez így elég egyszerű. A Synapticos, ill. apt-get-es telepítés viszont már nem annyira. Az e17 gond nélkül elfogadja a Gnome-os és KDE-s programokat, de annál nehezebben emészt meg az „ajánlott” állományokat és a kapcsolódó függőségeket is nehezen találja meg. Ráadásul a két technológia lehetőségei szabályosan elborítják a felhasználót.

Itt lép életbe a módosított apt-get. A megszokott parancssor a

„sudo apt-get install” lenne, a program nevével megtoldva. A fejlesztők viszont azt ajánlják, hogy inkább a „sudo apt-get install --no-install-recommends” parancssort használjuk a program nevével. Így megtakaríthatjuk a temérdek extra (és szükségtelen) függőséget. Ezt egyébként az Ubuntu honlapján is megemlítik.

És hogy működik-e? Mind a Synaptic-kal, mind az „apt-get”-módszerrel 660 MB-nyi állományt nyerhetünk. Ezt akkor láttam, amikor letöltöttem a Kile-t (LaTeX szerkesztő), de a módosított apt-get-tel ezt sikerült 80 MB-ra csökkenteni. Tökéletesen működik. Szóval, igen, bizony, működik.

Hozzá lehet adni még a csomagkezelők közül az Ailurus-t, az Ubuntu Szoftverközpontot és az Ubuntu Tweak-et, de csak root-olva javasolt a használatuk. (Ez azt jelenti, hogy a hozzáadott menübejegyzések csak a látszat kedvéért vannak.) Szükséges továbbá hozzá egy sudo parancssor a terminálban (ebben az esetben a sudo megelőzi az Ailurus-t/szoftverközpontot/Ubuntu Tweak-et), különben szükségtelen állományok halmaza fog bennünket elborítani.

Ezeknek a használatát úgy tanultam meg, hogy meg szerettem volna találni az engem érdeklő al-

kalmazásokat, végül a módosított apt-get-tel telepítettem őket.

Mi történik, ha nem követjük ezt a protokollt? Amennyire én tapasztaltam, a programok elkezdnek lelassulni, az e17 összeomolhat, a bejelentkezés procedúrája is változhatnak, megjelenhetnek Gnome-os vagy KDE-s jellemzők (egyébként a létező legegyszerűbb a bejelentkezési képernyő, Openbox-verzió egy sima háttérképpel és kész).

A lelassuló programok képezik a dolog enyhébb részét, de az e17 leállása valami egészen perverz csoda, a Windows kékhálál tökéletes ellentéte. Eltűnik az összes dokk, modul és gadget, a kikapcsolás lehetetlenné válik (max. a kikapcsológombbal a gép oldalán...), de a programok továbbra is futnak, a megnyitott dokumentumokat is veszteség nélkül lehet elmenteni. Egyszer egy egész órán dolgoztam úgy, hogy az asztal összeomlott és az égvilágon semmi nem veszett el. Annyi változás volt csak, hogy a bal egérgomb menüjével továbbra is meg tudtam nyitni programokat, de kijelentkezéshez és kikapcsoláshoz már nem működött - a menünek az a része eltűnt.

Összefoglalás

Az e17 nem hétköznapi választás asztali környezethez, de hosszú

távon megéri. Gyors, és ami a legfontosabb, megbízható. Tartja magát a szabályokhoz, a programokat úgy adja hozzá, ahogy az a nagykönyvben meg van írva, nincs vele semmi probléma.

Nekem is megvoltak persze a szokásos köreim az eltűnő dokkokkal, meg pár furább gadget-tel, amik egyszerűen nem akartak működni. Ez van. Ugyanezeket a köröket lefutottam Gnome-mal, KDE-vel és Windows-zal is. Semmi sem tökéletes, még az agyonszergetett OS X-nek is megvannak a maga torokfájásai.

Összehasonlításképp telepítettem az Xfce-t is (bejelentkezéshez) és kissé meglepődtem, mikor láttam, hogy kétszer annyi erőforrást és programot használ és fele olyan gyorsan válaszol. Ugyan most nem kellett Gnome-mal és KDE-vel vacakolnom, az Xfce-vel - az e17-hez képest - leizzadtam.

Be kell, hogy valljam őszintén, eleinte elfogultan álltam hozzá a cikkíráshoz, mert nem felejtettem el az Enlightenment korábbi hibáit és már előre fel voltam készülve rájuk. Azt viszont el kell ismernem: a Bodhi nagyon jó benyomást tett rám. Gyors, ügyesen megtervezték, a honlapja pedig magasan a legjobb.

Mindent egybevetve, a Bodhi remek választás lehet azoknak, akik minimalista rendszert akarnak, és a saját maguk választotta programokkal szeretnének dolgozni. Egészen bátran lehet mindennapos használatra is telepíteni.

Én a Bodhinak 4 csillagot adnék az 5-ből, és azt az egyet is csak azért vonom le, mert eltart egy darabig, mire az ember megtanulja a használatát, és ez többeket visszariaszthat, emellett az asztali környezet is előállhat néhány olyan csavarral, ami odafigyelést igényel, főleg programok hozzáadásánál.

Full Circle

Megmondom őszintén, amikor megjelent a Unity és a gnome 3, egyiküktől sem voltam igazán elájulva. 2005 óta használok Ubuntut, egészen másfél évvel ezelőttig: akkor váltottam Mint-re. Tetszett a „tálalás” és az egyszerű használat.

Mikor megjelent a Unity, egyszerűen nem tetszett. Kipróbáltam az új Mint-et, ami nagyon jó volt, de nem nyújtotta azt az átláthatóságot. Például amikor a menüsört legördítettem, láttam, hogy milyen alkalmazások futnak, pedig épp négy munkaasztalt futtattam.

Decemberben „leírtam egy teljes kört” (bocs a szóviccért) és visszatértem a Kubuntuhoz.

Gyors, ugyanúgy testre tudom szabni, ahogy azt már korábban megszoktam, ráadásul megbízható. Alig várom, hogy az LTS-verzió megjelenjen. Utána ismét tagja lehetek a *buntu-családnak.

Az FCM-et a kezdetek óta olvasom és nagyon meg vagyok vele elégedve. Szinte minden szám megvan DVD-n, csak az utóbbi párat nem írtam még ki.

Ne aggódjatok. Mi itt vagyunk. Páran talán el-elvándorolnak közülünk, de egy idő után - valamelyik *buntuval - visszajönnek.

Tom L.

Windows 7

Pár éve használok az Ubuntut a fő számítógépemen, de ezzel együtt muszáj a Windows 7-et is futtatnom egy virtuális gépen. Ebből pedig már nagyon elegendem van. Hozzáteszem, sokkal kevesebb dologhoz használok a Windowst, mint annak előtte, de vannak bizonyos dolgok, amik egyszerűen Windowst igényelnek. A nagyobb horderejű dolgokat megfelelően tudom kezelni Linuxszal, de vannak apróbb dolgok, különösen bizonyos hardver-perifériák, amik problémát okoznak. Van egy Garmin GPS-em,

amit nagyon sokat használok utazáskor. Készülékélettartamra szóló térképfrissítés-előfizetéssel rendelkezem, de a készüléket kizárólag Windows (vagy Mac) alatt tudom frissíteni.

Sokat használok az Evernote-et is. Rajta van a telefonomon és a táblagépemem is (mindkettő Android), de a számítógépemen Nixnote-t kell, hogy használjak. Semmi bajom a Nixnote-tal, de a program nem tud annyit (és nem olyan tetszetős külsejű), mint a Windows-os változat. Wine alatt használtam, működik, de olyan lassú, hogy gyakorlatilag használhatatlan. Az Evernote azzal reagált a kérésemre, hogy ők nem elég nagy vállalat ahhoz, hogy a kisebb operációs rendszerekhez is elkészítsék a megfelelő verziót.

Van egy kitűnő Android-táblagépem, egy Asus Transformer. De a PC-mmel képtelen vagyok összehangolni. Hogy miért? Mert az Asus kizárólag Windowshoz és Mac-hez csinál összekötő szoftvert. Nyilván meg tudnám ezt is kerülni, de akkor is zavaró.

Csatlakozz:

goo.gl/FRTMI

facebook.com/fullcirclemagazine

twitter.com/#!/fullcirclemag

linkedin.com/company/full-circle-magazine

ubuntuforums.org/forumdisplay.php?f=270

Van egy DLNA TV- és BluRay-lejátszóm. Tulajdonképpen fogalmam sincs, hogy működnek Windows alatt, de azt tudom, hogy Ubuntu alatt nagyon nehéz működésre bírni őket, és ha sikerül, akkor sem működik minden funkciójuk. Azok a DLNA-szerverek, amikkel Ubuntu alatt próbálkoztam, legjobb esetben is megbízhatatlannak bizonyultak és alig lehetett kezelni őket. Rosszabb esetben egyáltalán nem működtek. Jó lenne esetleg egy cikk arról, hogyan lehet ezeket beállítani.

Továbbra is meggyőződéses Linux-felhasználó maradok - sok mindenhez ezt szeretem jobban, és mindig minden frissítés jobb, mint a korábbi verzió. Van egy otthoni szerverem is, zenékkal és fotókkal, azon is Ubuntu fut. Eredetileg Windows Home Server futott rajta, de arra nem térnék vissza soha.

Mike Anderson

Régi motoros

Régi motoros vagyok az operációs rendszerek világában, már több, mint 50 éve vagyok a pályán. De felejtük is el a múltat! Az új évvel együtt roppant érdekes és kipróbálásra érdemes dolgokat kaptunk. Core Linux, Ubuntu, Linux Mint és a Linux további disztribúciói.

Azok közül, amiket kipróbáltam, meg amelyekkel dolgoztam is, az Ubuntu és a Linux Mint a legkiemelkedőbb. Igyekeztem más számítógép-felhasználókat is meggyőzni, hogy szálljanak le a Microsoft-vonatról és használjanak inkább egy mérföldekkel kiválóbb rendszert.

Hét különböző Linux disztribúciót használok (több gépem multi-boot-rendszerű, néhányon Virtual-box fut). És itt elérkeztünk az első

bukkanóhoz. Az Ubuntu 10.04-től, illetve az ennek megfelelő Linux Mint-től kezdve olyan új koncepciók tűntek fel, amiknek - szerintem - szabadon választhatónak kellene lenniük.

A felhőszolgáltatás nagyszerű dolog, de mi legyen azzal a temérdek felhasználóval, akik a gépeket csak e-mailezésre, némi szövegszerkesztésre és táblázatkezelésre, némi játékra, képek és videók nézetgetésére használják? Mi legyen azokkal, akik a közösségi hálózatokat (Facebook, Twitter, stb.) nem használják? Aki akarja, az telepítse magának. A biztonságot is alaposan felül kellene vizsgálni. Elképesztő dolgokat sikerül megtudnom emberekről, ha az interneten kicsit utánuk nyomozok. A régi biztonsági kérdés, amit a bankok használtak a kedves mama lánykori nevére, ma már inkább röhejes. Még az ancestry.com-on sem kell rákeresni...

Jim Mechtel

Google Áramlat

Szeretném megköszönni mindannyiótoknak a munkát, amit a Full Circle Magazin Kindle és Google Áramlat által olvasható verziójába fektettetek.

Véleményem szerint ez mindenképpen előrelépés. Manapság rengeteg embernek van okostelefonja, táblagépe vagy hasonlója, és valószínűleg, hozzám hasonlóan, egyre kevesebbet használják a számítógépeket.

A Google Áramlat - ha jól tudom - még nem hozzáférhető az Egyesült Királyságban, bár ha rákeresek a „Google Current APK” keresőszóval, megmutatja, honnan és hogyan tudom letölteni. Mindenképpen legyen bepipálva az „Unknown Sources - Allow installation of non-Market applications” (ismeretlen forrás

- nem Android Market-es alkalmazás telepítésének engedélyezése). Az Áramlat letöltődik és vidáman telepíti magát.

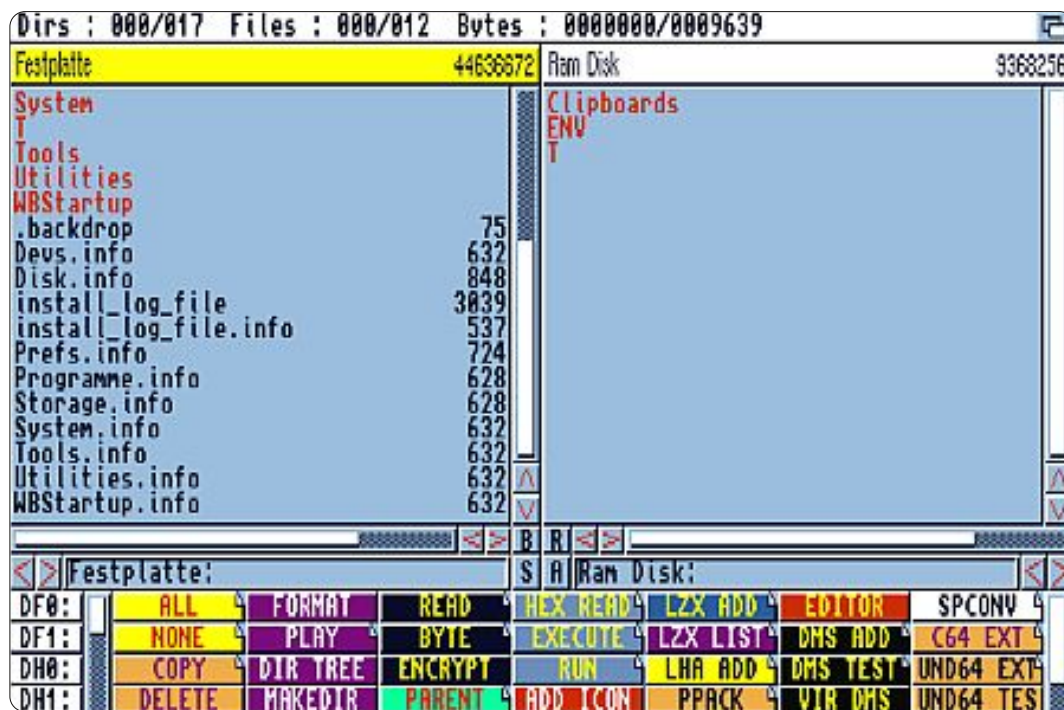
Az FCM - az Áramlat jelenlegi verzióján - nagyon tetszetős. Ha javasolhatok ilyen: az itt-ott feltűnő fura kép nem olyan szörnyű dolog. [megvan! - a szerk.] Értem, hogy annak idején miért lettek kihagyva, de gondolom, az olvasók nagy többségének azért szélessávú internethozzáférése is van, így le tudják tölteni otthon is a WiFivel, így bárhol, bármikor kéznél lehet.

Bryan

Directory Opus

Windows 7 alatt használok Directory Opus-t, ezzel tartom nyilván a naponta használt dokumentumokat (az elolvasott pdf-eket, odt-eket, doc-okat, powerpoint-okat, a megtekintett html-eket, doc-okat, a megjelenített raw, jpeg, png, tif és gif-képeket). Sem a Dolphin, sem a Nautilus fájlkezelőt nem tartom erre alkalmasnak, mert az én napi dokumentumkezelési igényeimnek nem felelnek meg. A Directory Opus-szal tudok archívumokat csinálni, képekből diavetítést indítani, zenét lejátszani (mp3), videókat és flv-flashanimációkat nézni, beállíthatom rajta az ablakok számát, ha éppen képeket nézegetek, megváltoztathatom ízlés szerint a fotóim ikonméretét és a képek formátumát is megváltoztathatom. Van még ilyen multi-funkciós fájlkezelő, ami megtalálható az Ubuntu alkalmazásai között? Nemrég megpróbáltam Wine alatt futtatni a Directory Opus-t és a Power Desk-et és már a felület megjelenítésekor láttam, hogy pár dolog nem kompatibilis. Én ezt így nem akarom, viszont szívesen használnék egy Ubuntu/Kubuntu-kompatibilis, hasonló alkalmazást. Jó lenne, ha lenne az Ubuntu-nak is

egy ilyesmi állománykezelő programja. Így sokkal egyszerűbb lenne a napi munka és nem kellene külön-külön programokat nyitogatni ahhoz, hogy az ember valamit meg nézzen vagy meghallgasson. Sokszor inkább csak belenézni akarok valamibe, nem pedig módosítani, ahhoz pedig ez a program tökéletesen megfelel.

Brian Hartnell

Ronnie: Állománykezelőről sajnos nem tudok, de ha jól emlékszem, Directory Opus-t utoljára az Amiga A500-asomon használtam. Régi szép idők...

Gord: Emellett a Linux filozófiája az, hogy sok apró kis programot használunk, amik egyvalamit tökéletesen tudnak, és hivatkozhatnak más programokra, amik más dolgokat tudnak jól. Pl. ha lenyomod az Entert, akkor előjön a Gnome Szeme (Eye of Gnome), azzal pedig lehet teljes képernyős diavetítéseket csinálni.

Ha beleköttyoghatok a Unity-vitába...

45 éves vagyok, foglalkozásom szerint szoftverfejlesztő, bár most

alkotói szabadságon. Három éve vagyok Ubuntu-felhasználó, elkötelezett híve a Linuxnak és a FOSS-nak, és helyi szinten a szószólója is.

A Linuxszal kapcsolatos tapasztalataim eddig mindig a szabadságról és a lehetőségekről szóltak. Lényegében olyan eszközt használhatunk, amelyet csak akarunk, ahogy akarjuk, azt a disztribúciót/programcsomagot, amelyik tetszik, és mi magunk is közreműködhetünk benne, lehetőségeinkhez mérten. Miután évekig dolgoztam technológiai silókban, ez a fajta szabadság teljesen lenyűgözött.

A Unity-vel kapcsolatos vita egy fontos dolgot figyelmen kívül hagy: azt, hogy az Ubuntuval mindenki a maga módján dolgozik. Én jelenleg klasszikus 11.04-es asztali környezetet használok, és ez szép lassan (az FCM-nek is köszönhetően) egy olyan rendszerré nőtt ki magát, ami teljesen az én igényeim szerint van kialakítva. Az eltelt évek során egyetlen rendszernél sem sikerült még csak megközelítő hatást sem elérni. Párszor próbáltam a Unity-t is, de nekem valahogy nem jött be. De ettől nem lesz a Unity jobb vagy rosszabb. Nekem nem vált be, ennyi.

És pont itt lép be a képbe a Linux szabadságának szépsége. A Unity a Linux világában egy újabb lehetőség, és ha nem tetszik, akkor lehet másikat választani. Ezért ha minden kötél szakad, vagy olyan kedvem lesz (és időm is), majd keresek egy disztribúciót, ami legalább úgy működik, mint a mostani beállításaim.

A Linux egyik nagyon élvezetes része a különböző programok és disztribúciók felfedezése, ugyanakkor ha az ember rátalál egyre, ami működik, akkor nem szívesen változtat rajta. Végül is, pont ez az, amit a technológiával csinálunk, nem az, ahogyan csináljuk.

Gerard Nash

Szoftverközpont szinkronizálása

Az Ubuntu 11.10-ben lévő, legfrissebb Szoftverközpontnak van egy érdekes, új funkciója, a két számítógép közötti szinkronizálás. Ezt sokféleképpen lehet használni, de főleg arra, hogy két telepített Ubuntut össze lehet hasonlítani, megnézni, milyen programok hiányoznak, vagy mik azok, amik a másik gépen telepítve vannak, és

végül, hogy a különféle hiányzó csomagokat telepítsük.

Itt van a bökkenő is.

Akár szinkronizálni akarunk, akár manuálisan válogatjuk ki a telepítendő programokat a szoftverközpontból, nincs semmilyen „várólista”, ahová a kiválasztott programokat kívánságunknak megfelelően fel lehet sorolni. Egyből elkezdi telepíteni az első kiválasztott programot, és utána, ahogy a többi programot is kiválasztjuk a telepítéshez, azokat is előkészíti, illetve telepíti. De minél több programot választunk ki, a rendszer annál inkább lelassul. És ha mindezt a szinkronizációval csináljuk, minden egyes telepítés után az egész képernyőt elfoglalja a hiányzó csomagok listája, de mindig a képernyő tetején, nem pedig ott, ahol félbehagytuk. Emiatt a felhasználónak kézzel kell folyton legörgetnie, hogy lássa a fontosabb csomagokat is.

Amit én javaslok:

1.) engedélyezni a felhasználónak a lista megállítást és azt, hogy kijelölhesse, mely csomagokat akarja telepíteni. Ezeket hozzá lehetne adni a leállított listához, és ha a felhasználó már kiválogatta a szükséges programokat, elindíthatják a

telepítést, közben pedig csinálhatnak maguknak egy kávé, míg az Ubuntu Szoftverközpont telepít-késlekedés illetve bármilyen felhasználói beavatkozás nélkül.

2.) amikor átnézzük és kiválogatjuk a szükséges programokat, a szoftverlista térjen vissza abba a pozícióba, amelyben a felhasználó hagyta azok után, hogy kiválasztotta a telepítendő programokat.

3.) a felhasználó nyomtathasson egy listát a szinkronizálás funkcióiról, ami kimutatja azokat a programokat, amik az egyik Ubuntu-telepítésről hiányoznak (vagy éppen megvannak) a másikhoz képest.

4.) legyen egy olyan beállítás, ami engedélyezi a Szoftverközpontnak - vagy a gdebi telepítőnek -, hogy az legyen az alapértelmezett telepítőeszköz.

Al Heynneman

Felkészülve

Nem vagyok egy felső kategóriás Linux-felhasználó, de azért elég felkészült vagyok. (Mindezen tekintetben.) Volt már PC-m,

Mac-em (amióta a Mac-nek van a tetején fogantyú). Mindkét platformnál nagyon egyszerű a helyi mappák megosztása, nálam pedig odahaza több számítógép is van, ezeken pedig mind van megosztott állomány. Csak azt nem értem, hogy Linuxszal az ilyen megosztás, illetve a ház többi gépére való csatlakozás miért egyenlő a szerencsejátékkal. Minden platform megosztását látom, de nem tudok csatlakozni. A Sambával pedig egyszerűen nem boldogulok. MAC-en pofonegyszerű a mappák megosztása, PC-vel és más Mac-kel is simán elérem a megosztott állományt. A Linuxos gépem (ami a TV-hez van csatlakoztatva) és a régi, linuxos netbook-om erre egyszerűen képtelen. Ez finoman fogalmazva is frusztráló. Volna esetleg valakinek valami egyszerű ötlete az állomány megosztásához? A legegyszerűbb az lenne, hogy az asztali Linux Médialejátszó dobozt hozzáférhetővé tegyem a PC-nek, az összes Mac-nek és a Netbook-nak. Mindkét Linuxos gépen a legutóbbi verzió van telepítve.

Mike Todd

Kávé

Összeállította: Gord Campbell

Ha Ubuntuval kapcsolatos kérdéseid vannak, küldd el őket a questions@fullcirclemagazine.org címre és Gord válaszolni fog rá valamelyik későbbi számban. Kérjük, annyi információt küldj a problémáddal kapcsolatban, amennyit csak tudsz!

K Amikor a 32-bit-es Ubuntu-ról 64-bit-esre váltottam, a hozzáférhető RAM mennyisége 100 MB-al csökkent (3,9 GB-ról 3,8 GB-ra). Miért?

V A számítógép video-adaptere eléggé RAM-igényes, ez növekedett 128 MB-ról 256-ra.

K A gépemben van egy 250 GB-os merevlemez. A Disk Usage Analyzer szerint a fájlrendszer teljes kapacitása 244 GB, de ha System Monitorral nézem, az csak 227,3 GB-ot lát.

V $244 \text{ GB} = 227 \text{ GB}$. Próbáld csak ki: $227,3 \times 1024 \times 1024 \times 1024 = 244 \text{ GB}$. Csak a marketingszekerek szeretik a nagyobb számokat.

K Ripperx-et használok, de csak mp3 és wav formátumra tud átalakítani. Hogyan tudnék vele flac-be rippelni?

V Telepítsd Synaptic-kal a **flac** csomagot, nyisd meg a ripperx-et és kattints a Config gombra. Az mp3 fűlnél állítsd át a kódolót flac-re.

K Ha futtatok egy scriptet, mindig leáll ennél a sor-nál:

```
mdb $(echo 'hostname') return site > __temp.out
```

V Az mdb a Mono debugger, ez pedig billentyűzet-bemenetet akar. A kimenetet egy fájlba írnyitottad, ezért nem láthatod, hogy mit is akar.

K Hogy tudnám a Dell Dimension 2350-emet USB-ről bootolni?

V A Plop Boot Manager ráfér egy floppyra, aztán csatlakoztatható egy bootolható USB-eszközre. Itt megtalálod:

<http://www.plop.at/en/bootmanagers.html>

K Tudok futtatni Ubuntu-t úgy, hogy nincs a gépben merevlemez?

V Persze, live-CD-ről vagy live-USB-ről. Még telepíteni is tudod az Ubuntu-t egy pendrive-ra és arról futtathatod.

K Végre működik a TVTime az AMD64-es gépeimen. Az Update Manager viszont folyton egy későbbi verziót javasol, de nálam az nem működik. Hogy tudnám rábírní a rendszert, hogy maradjon a most telepített verziójánál?

V Telepítsd a Synaptic Package Manager-t, futtasd és keress rá a **TV-Time**-ra. Kattints a csomagra és válaszd ki a „Lock Version”-t.

K Mi a helyzet a Sun Java 6-tal?

V Itt nézd meg: <http://www.ubuntu-ek.com/install-sun-java-6-in-ubuntu-11-10-using-ppa.html>
Bár lehet, hogy jobb lenne az OpenJDK Java 7-et telepíteni, mert abban benne van az icedtea-plugin és az openjdk-7-jre. További infó: <http://www.futuredesktop.org>

K Hogyan láthatom a hálózatomban lévő számítógépek listáját?

V Ha telepítetted a Sambát, akkor az alábbi paranccsal: `smbtree`

K Amikor a Rendszerbeállításoknál próbálom a laptopom fényerősségét beállítani, nem változik semmi.

V Nyiss egy terminált és írd be ezt a parancsot:

```
xgamma -gamma .5
```

Más értékekkel is próbálkozhatsz, nemcsak a .5-tel, attól függően, hogy neked melyik a legmegfelelőbb.

K Amikor Kubuntu 11.10 alatt akarom a Software Update-et futtatni, azt a hibaüzenetet kapom, hogy egy másik csomagkezelő már fut.

V Íme a varázsige:

```
sudo dpkg --configure -a  
sudo apt-get install -f
```

Indítsd újra a gépet és futtasd a Software Update-et.

K Olykor más forrásból is kell dolgoznom (bár szerintem ezzel mindannyian vagyunk így néha) és szeretném, ha ezek megjelennének a Unity keresőjében, ugyanúgy, mint azok az alkalmazások, amiket a Szoftverközpontból telepítettem.

V (köszönet a válaszáért **stinkeye**-nak az Ubuntu Forums-ról): Ha hozzáadod őket az alacarte-hoz (a főmenüben), az indítóban is megjelennek. Lehet, hogy az alacarte-ot telepítened kell.

K Toshiba Satellite L645D laptopom van. Akárhányszor bekapcsolom, egyből futtatni kezdi az Ubuntut. Hogy lehetne CD-ről bootolni?

V (a kérdező saját válasza): Lényegében az F2-t kellett megnyomnom MI-ELŐTT bekapcsoltam volna a gépet. Gord megjegyzése: más gépeken a bűvös billentyű az ESC, a DEL, az F1 vagy az F12.

Két tipp és technika (a többi hamarosan!)

Sokszor tapasztalom, hogy azoknak, akik valamelyik régebbi Ubuntut használják, komoly problémáik adódnak.

A legutóbbi LTS-megjelenés, tehát az Ubuntu 10.04 óta rengeteg új hardver jelent meg. Nem tűnik reális elvárásnak, hogy ezeket a hardvereket egy náluk jóval régebbi oprendszer támogassa.

De még a régebbi hardverekkel is lehetnek gondok. Például az Ubuntu 10.04 (és az azelőtti verziók) nem tudnak megfelelően váltani a beépített hangfalak és a fejhallgató között. A későbbi verziókban ez több hangadapternél is megoldódott.

Pillanatnyilag egy hónap választ el minket az újabb LTS, az Ubuntu 12.04 megjelenésétől. Megkockázatom a kijelentést: szerintem mindenkinek frissítenie kellene a legújabb verzióra, legkésőbb június végéig. Akik nem szeretik a Unity-t, azoknak ott van a Kubuntu 12.04, a Lubuntu 12.04, a Xubuntu 12.04 vagy a Linux Mint 13.

Aki pedig tanácstalan, az fektessen be 6 USD-t (ill. az ennek megfelelő összeget) egy 4 GB-os pendrive-ba, töltsön le néhányat a fent felsoroltak közül és válassza ki a neki leginkább megfelelőt. Egyetlen dolgot nem szabad, mégpedig ragaszkodni az elavult oprendszerhez.

Minden, amit a meghajtókról tudtál, téves

„A gépemen nincs internet. Ha egy netes gépen letöltöm a meghajtót és futtatom a sajátomon, működni fog?”

„Hová forduljak meghajtókért, ha az alapvető dolgokat már megszereztem?”

A legtöbben már tudjátok, milyen az, ha egy meghajtó felmondja a szolgálatot. De ha van internetkapcsolatunk, a dolgunk mindjárt sokkal könnyebb.

A legtöbb dolog a kernellel együtt érkezik. Most viszont beszéljünk négyféle meghajtóról: a videoadapteréről, a wifiéről, a nyomtatóéről és a webkameráéről.

Az első kettőhöz általában az „Additional Drivers”-t futtatjuk. Ez megmondja, hogy a video vagy a wifi meghajtója telepíthető-e.

A wifi ráadásul elég sajátos: sok adapterhez nem is kell külön meghajtót telepíteni. Van, amihez - két kattintással odébb - az „Additional Drivers” talál meghajtót (feltételezve, hogy az internethez Ethernet-kapcsolattal csatlakozunk). Van olyan, amihez a Windows-os meghajtó kell (NDISWrapper alatt), és van olyan, ami soha nem fog működni. Ha az első kettő nem jött be, fordulj a Google-hoz.

Nyomtatók. Ahányszor a Linux legutóbbi verzióját telepítettem, mindig bekapcsoltam a hálózati nyomtatómat és egy „printers” nevű programot futtattam. Abban rákattintottam az „add”-re, majd pár kattintással később már csatlakozik is a netre és telepíti a megfelelő meghajtót. A nyomtató pedig működik. Ha pedig mégsem, akkor az ember szépen elballag a gyártó honlapjára és begyűjti a megfelelő linuxos meghajtót a szükséges szoftverekkel.

Úgy tapasztaltam, hogy a webkamerák vagy működnek, vagy nem. Az én specialitásom az olcsó, kínai webkamera. Nálam ezek mindig kifogástalanul működnek - kivéve Ubuntu 10.10 alatt. Ott egy egészen különleges trükkhöz kellett folyamodnom.

Különös módon, a legaljasabb meghajtóproblémák olyan hardvereknél ütik fel a fejüket, ami pont a tervezőasztalon volt legutóbb. Néha még egy Ethernet-adapterről is kiderülhet, hogy nincs hozzá támogatás. Ilyenkor az ember nemigen tud mást csinálni, mint várni egy pár hónapot - vagy szerez egy régi típusú, olcsó Ethernet-kábelt, rövid távon az is megteszi.

Egy hosszú számítógépes karrier után, miközben a Computing Canada and Computer Dealer News szerkesztője volt, **Gord** most többé-kevésbé visszavonult.

Below Zero

Nulla Állásidő

A „**Below Zero**” egy Co-located szerver hosting specialista az Egyesült Királyságban.

Egyedülállóan, kizárólag rack-helyet és sávszélességet szolgáltatunk. Ez teszi a szolgáltatásunkat megbízhatóbbá, rugalmasabbá, összpontosítottabbá, és versenyképesebb árává. Kizárólag a co-located szerverek és velük összekapcsolt rendszerek elhelyezésére koncentrálnak a Skóciai adatközpontokban.

A hálózati infrastruktúránk szívében a legkorszerűbb BGP4 routolás gondoskodik az optimális adattovábbításról, és automatikus „multihomed” átterhelésről a nevezetesebb szolgáltatóink között. Az ügyfeleink biztosak lehetnek benne, hogy csak a legjobb minőségű sávszélességet alkalmazzuk, irányelvünk: többet fizetni a legjobb szolgáltatóknak, és mivel nagy tételben vásárolunk, ez nem befolyásolja a rendkívül versenyképes árainkat.

Mi, a „Below Zero”-nál, segítünk, hogy elérd a „Nulla Állásidőt”.

www.zerodowntime.co.uk

Sziasztok! Ebben a hónapban indul egy sorozat aminek témája a **bsnes**, egy keresztplatformos Super Nintendo emulátor, aminek célja a teljes pontosság, törések és csalások nélkül, cél a tiszta kód. A projekt honlapja szerint ez további számításigénnyel jár (<http://byuu.org/bsnes>). Állításuk szerint a Bsnes sima futásához legalább egy Core 2 Duo vagy AMD Phenom processzor szükséges.

Ebben a részben a bsnes telepítését (v. 0.84), ROM letöltés és tisztítás, bsnes alapfunkciók témákat érintjük, Ubuntu Oneiric 11.10 32-bites rendszeren. Az emuláció alapjaival nem árt tisztában lenni, de ez menetközben is megtanulható. A cikk célja a játékok problémamentes futtatása szükségtelen technikai ismeretek átadása nélkül.

Bsnes telepítés: megoldás .deb fájlokkal

Miután keresgéltem a neten a bsnes telepítési útmutatók után, találtam egy egészen jót. A forrás-

kód fordítása nélkül, mindenféle technikai dolgot mellőzve, sima .deb fájlok használatával kerültem meg a problémát, ami egyszerre könnyű és tökéletesen működő. A bsnes 0.84-es verzióját használok, mivel ez kerül a Precise 12.04 LTS-be is.

Ennek használatához szükség van pár fejlesztői eszköz telepítésére. Ha nincsenek meg, add ki az alábbi parancsot egy terminál ablakban. Add meg a jelszavad amikor kéri:

```
sudo apt-get update
```

```
sudo apt-get install build-essential gcc-4.6 g++-4.6 libgtk2.0-dev libqt4-dev
```

```
sudo apt-get install libstd11.2-dev libpulse-dev libopenal-dev libao-dev libxv-dev
```

Ezután nyisd meg a Firefoxot és menj az Ubuntu Updates Bsnes oldalára (<http://www.ubuntuupdates.org/package/core/precise/universe/base/bsnes>). Válaszd ki és töltsd le a 32-bites .deb csomagot (feltéve, hogy 32-bites rendszered

van) és menj a Letöltések mappádba. Telepítsd a bsnes csomagot az alábbi módon:

```
sudo dpkg -i bsnes_0.084-1_i386.deb
```

Ha minden rendben, már futtathatod is a bsnes-t a Unity Dashból a „bsnes” beírásával és az alkalmazás kiválasztásával. Miután elindult, válasszatsz a Cartridge és a Setting and Tools menükből a fenti paneleken. Most pedig keressünk egy letölthető ROM-ot és lássuk hogyan „takarítható” ki.

ROM letöltése és tisztítása

Habár rengeteg oldalról szerezhetünk be ROM-okat, tartsuk észben, hogy törölnünk kell 24 óra elteltével azokat a kazettákat, amelyek eredeti példányával nem rendelkezünk. Ha tovább akarsz

játszani, akkor az eBayen és hasonló oldalakon rengeteg eredeti játék megtalálható.

Letöltés után, a ROM-ot meg kell „tisztítani” az esetleges másolási fejlécinformációktól (pontosabb információk a bsnes <http://byuu.org/bsnes/user-guide> útmutatójában). Néhány ismertebb emulátortól eltérően a bsnes nem támogatja a tömörített (.zip) vagy a Super Magicom (.smc) fájlokat. Játék előtt használnunk kell a snespurify alkalmazást, amit a bsnes telepítés alapértelmezetten tartalmaz. Nyissuk meg a Unity Dash-t és írjuk be „snespurify”, majd válasszuk ki az alkalmazást. Válasszuk ki az átvizsgálandó mappát, ahol a ROM-ok vannak (ha netről töltünk le, akkor ez a Letöltések lesz) és kattintsunk a „Correct” gombra. Néhány másodpercig tart csak a fájlok újrakonfigurálása. Miután ez megvan, kiválaszthatjuk a játékot a bsnes Cartridge menüjéből.

Filename	Problem
☒ Lufia II - Rise of the Sinistrals.zip	Compressed with ZIP; Contains copier header
☒ Mega Man X.zip	Compressed with ZIP; Contains copier header
☒ Super Mario All-Stars.zip	Compressed with ZIP; Contains copier header

Néhány alapvető beállítás

Sajnos a bsnes nem fut tökéletesen az alapbeállításokkal. Sok beállítást kell elvégezni, ezeket a következő számban fogjuk megnevezni. Minden esetre itt van pár tipp, hogy az alapfunkciókat működésre bírjuk. Ne feledjük, hogy néhány beállítás gép- és játékspecifikus, szóval úgy állítsd be a programot, ahogy jónak látod. Minden itt nem említett beállítást hagyj alapértelmezetten.

Settings -> Configuration -> Audio: Frequency 44.1kHz, Latency: 40 ms, Resamp. Hermite

Settings -> Configuration -> Advanced: Video OpenGL, Audio PulseAudioSimple

Settings -> Configuration -> Input -> Snes: Cont. port (add meg az irányítást)

Az egyik legjobb dolog, hogy a grafikai beállítások a ROM újraindít

tása nélkül módosíthatók. Ez felgyorsítja a dolgokat, mivel az eredmények azonnal láthatók. Kísérletezz a különböző szűrőkkel és árnyékolókkal ha tesztelni akarod a géped. A szűrők különösképp erőforrásigényesek.

Egy USB gamepad beüzemelése nagyon egyszerű az Input menüpontban: nekem azonnal működött. Egyszer elvesztettem a beállításokat és újra kellett konfigurálni az irányítót, de azóta semmi gondom.

Első benyomások

A bsnest az alábbi klasszikusokkal teszteltem: Chrono Trigger, Donkey Kong Country, Lufia 2, Super Mario All-Stars, Final Fantasy 6 és Mega Man X. Több, mint 200 óra zsnes (<http://www.zsnes.com>) tapasztalat után, azt kell mondjam, a bsnes sokkal jobb munkát végez, az emuláció pontosabb és minőség

gibb, de ez sokkal nagyobb számítási igénnyel is jár ugyanakkor. Az asztali gépem (E6750 Core 2 Duo, 4 GB DDR2, GeForce 8800 GTS, 320 MB és 1 TB HDD) még mindig észrevehető némi lassulás. Gondolkodom a grafikus kártya cseréjén, de nem vagyok egészen biztos benne, hogy ez okozza a problémát.

További információk

További információkért, várd meg az FCM következő számát. Eközben, nyugodtan látogass el a bsnes oldalára (<http://byuu.org/bsnes>). Byuu rendkívül részletes információkat ad a snes emulációról és egyéb, a szoftverrel kapcsolatos témákról.

A következő számban, a bsnes részletes beállításaira és a beállítási fájlok kézzel történő szerkesztésére fogok koncentrálni.

Riku Järvinen (rierjarv) Finnországból - tanulmányokat folytat a számítógéptudományok területén, aki szívesen mélyed el a Linux és a Nyílt forráskódú játékok világában.

Rengeteg RPG jelenik meg mostanában az összes konzolra, jó lenne valami hasonló a Linux közösségnek is. Mi, Ubuntu felhasználók szerencsések vagyunk, a Kot-In-Action fejlesztői ugyanis egy izgalmasnak ígérkező first-person RPG-t készítenek **Tomes of Mephistopheles (ToM)** címmel. A játék jelenleg alfa-verziós és a fejlesztést te is támogathatod a teljes, DRM-mentes játék megvásárlásával a Kot honlapján (<http://tom.kot-in-action.com>) vagy a Desura-n keresztül. Volt szerencsém mostanában Alexander Zubovval, a ToM, valamint 2010-es sláger sorozat, a Steel Storm társkészítőjével beszélgetni. Alexander volt olyan kedves és elárult egy-két részletet erről az új projektről és arról, hogy a közeljövőben mi várható a Kot-in-Action-tól.

Mikor és hogyan kezdte el a Kot-in-Action Creative Artel-nek dolgozni?

A Kot-in-Action Creative Artel-t 2008-ban alapították, elsősorban a QuakeExpo 2008 virtuális esemény miatt. Évekkel az esemény előtt hallottam a DarkPlaces játék motorjáról és szerettem volna egy külön-

álló, de erre épülő játékot készíteni. A művészeti vezetői, és úgy általában a művész szerepkör természetes választás volt számomra, hiszen művészeti és grafikus tervezői múlttal rendelkezem. A Prophecy: Return of the Blademaster című játék fejlesztésén kezdtem el dolgozni és hamar ráébredtem, hogy a kódok megírásánál segítségre lesz szükségem. Nem nagyon találtam senkit, aki segíteni szeretett volna, a játék ekkor ugyanis még csak az elő-produkciós fázisban volt. Kénytelen voltam hát feltűrni az ingujjaimat és hozzáfogni a kódoláshoz egyedül. A munka jól haladt és szerettem volna bemutatni a Quake Expo-n. Ugyanakkor szerettem volna, ha az egész ragyogna, szóval újra csak segítségért kiáltottam. Ez alkalommal a Quake közösség egyik legkiemelkedőbb programozója, Clay „daemon” Cameron felajánlotta tudását a Prophecy fejlesztéséhez. Megalakult a Kot-in-Action csapat és a játék prototípusa három héttel a Quake Expo előtt elkészült. A Prophecy fogadtatása a Quake modding közösségen belül rendkívül pozitív volt és úgy döntöttünk, hogy kereskedelmi játékot csinálunk belőle. Volt ugyan némi tapasztalatunk a játékok módosításában,

de egy különálló, eladható játék készítése azért lényegesen nagyobb falat ennél. A Prophecy-nek sok művészi elemre volt szüksége. Mivel nem voltunk teljesen tisztában a lehetőségeinkkel és korlátainkkal, egy kisebb volumenű játék létrehozása mellett döntöttünk. Megszületett a Steel Storm, a többi pedig már történelem.

Mesélj nekünk a Tomes of Mephistopheles-ről.

A Tomes of Mephistopheles egy belső nézetes akció RPG dungeon

crawler, véletlenszerűen generált világokban és börtönökben. Gyors és folyamatos harcok lesznek benne (olyan régi jó játékok által inspirálva, mint a Hexen/Heretic), középkori és varázslatos fegyverek sokaságával és egy mélyen kidolgozott varázslat rendszerrel (nem sok RPG-ben van ilyen). A játékosok óriási várbörtönöket fognak átnézni ősi Tome-ok (kötetek) keresgélése során. Az út során különböző szörnyekkel kell majd megküzdeni, árucikkek/felszerelések/fegyverek után kell keresni, titkokat felfedezni, küldetéseket megoldani, képes-

ségeket fejleszteni, új varázslatokat kitanulni és új fegyverek használatának módját elsajátítani. A játékosok lehetőséget kapnak saját felszerelésük, fegyvereik és varázsigéik megalkotására, és gödröket használhatnak rejtek-, vagy rejtőhelyként. A börtönök és az egyéb szerkezetek több módon is megromlíthatók és összeköthetők a felszínnel vagy nyílt tereppel, ami további börtönökhöz vezet. Ezek a börtönök egymással is összeköthetők, amennyiben nincs közöttük kapcsolat, a játékos maga áthat egy utat. A felszínen és a várbörtönökben városokat és táborhelyeket egyaránt találunk majd különböző építményekkel, nem-játékos karakterekkel és mindenféle teremtményekkel, akikkel kapcsolatba is léphetünk. A karakterek ezen

felül nem csak egyetlen világba lesznek korlátozva. Új várbörtönök generálhatók, karakterünk fejlesztését pedig ott folytathatjuk, ahol abbahagytuk, de online akár más játékosok világába is ellátogathatunk, ahol harcolhatunk egymással, vagy együttes erővel is indulhatunk a küldetéseknek.

Mire lehet ezen felül számítani, mi várható még az alfa kiadás után?

Tervezzük még az épületek részleteinek finomítását, a börtönök egyelőre talán egy kicsit üresnek tűnnek. Karakterállapot- és dungeon-mentés is úton van. Több játékos-mód, több ellenség, felszerelés és fegyver. Többszintes

börtönök. Ezek a fejlesztések a közeljövőben érkeznek.

Mit tanultál a Steel Storm készítése során, amit a ToM fejlesztésénél felhasználtál?

Korán kell kiadni a dolgokat és menet közben javítani rajta. Nem kell a játékot lefordítani (egy bizonyos szinten mindenki tud angolul, a folyamatosan változó tartalom fordítása pedig rendkívül sok plusz munkát ad). A végső megjelenésig nem kell Mac támogatás (nincsenek Mac gépeink, nélkülük tesztelni pedig meglehetősen nehéz). Használni kell a közösségi médiát, amennyire csak lehet. A kész erőforrásokat újra fel kell használni.

Lesz folytatása/lesznek új epizódok (ala Steel Storm) vagy DLC (letölthető tartalom)?

Valószínűleg lesz DLC, előre elkészített karakterek és néhány to-

vábbi felszerelés, kütyü, miután a játék megjelenik. Korai még a folytatásról beszélni, bár a lehetőség adotttnak tűnik.

Milyen terveid vannak a ToM kiadása után? Esetleg egy új játék, vagy inkább a DLC-kre szeretnél összpontosítani?

A ToM mellett jelenleg is folyik a Steel Storm 2 fejlesztése, szóval úgy gondolom középtávon már eléggé jól be vagyunk táblázva.

Köszönet újra Alexander Zubovnak a részvételért. További hírekért a Tomes of Mephistopheles-ről látogass el a játék oldalára:

<http://tom.kot-in-action.com>.

Tomes of Mephistopheles

Az én asztalom

Kubuntu 11.10-et használok KDE 4.7.2 asztali környezettel. Jópár felületi elemet, widget-et használok, látható a Home mappám és az Asztal mappám, mindkettő a képernyő tetején, könnyen hozzáférhető helyen. Továbbá képek a legutóbbi amerikai utazásról, óra, RSS-widget, amivel egy holland weboldatról kapok híreket, információk a lemezeimről és a hálózatról, és ami itt, Hollandiában nagyon fontos, az időjárás. A Shutdown/Restart/Log-off gombok teszik az egészet teljessé.

A panelen van a négy asztalom, a feladatkezelő (hogyan lássam, melyik program van éppen megnyitva), néhány indító, meg a szokásos infók, amikre néha szükségem van. Igazából nagyon alap az egész, de hát ez van, ilyen vagyok.

Jan Mussche

Itt az alkalom, hogy megmutasd a világnak az asztalodat (desktop) vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre! Kérlek, mellékelj egy rövid szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod, illetve a PC-d bármely egyéb érdekességéről.

Olasz vagyok, ez pedig az asztalom egy képpel, amit a szabadságomon csináltam... ma.

Laptopom van, egy Fujitsu-Siemens Amilo Li3710, 4GB RAM-mal, egy kétmagos CPU-val (Intel Pentium t3400 2, 1.6 GHz), 300 GB-os merevlemez és Ubuntu 11.04 (natty).

Avant Window Navigator 0.41-et és Gartoon ikonokat használok az Ubuntu tárolókból.

Tökéletes!

Paolo Gagini

Ez egy képernyőkép az asztalomról. Ubuntu 10.10 Maverick Meerkat-ot használok, Ambiance témával, Faenza ikonokkal, AWN-el, Indicator Applet Application Menu 0.4.6-tal és további klassz, testre szabható témával. A számítógémemet grafikus design-ra és netezésre használom. Az oprendszerelem magját Linux 2.6.35-31-es kernel, 2.3.2.0-ás Gnome asztali környezet, és 0.82-es Compiz Fusion alkotja.

Számítógépadatok:

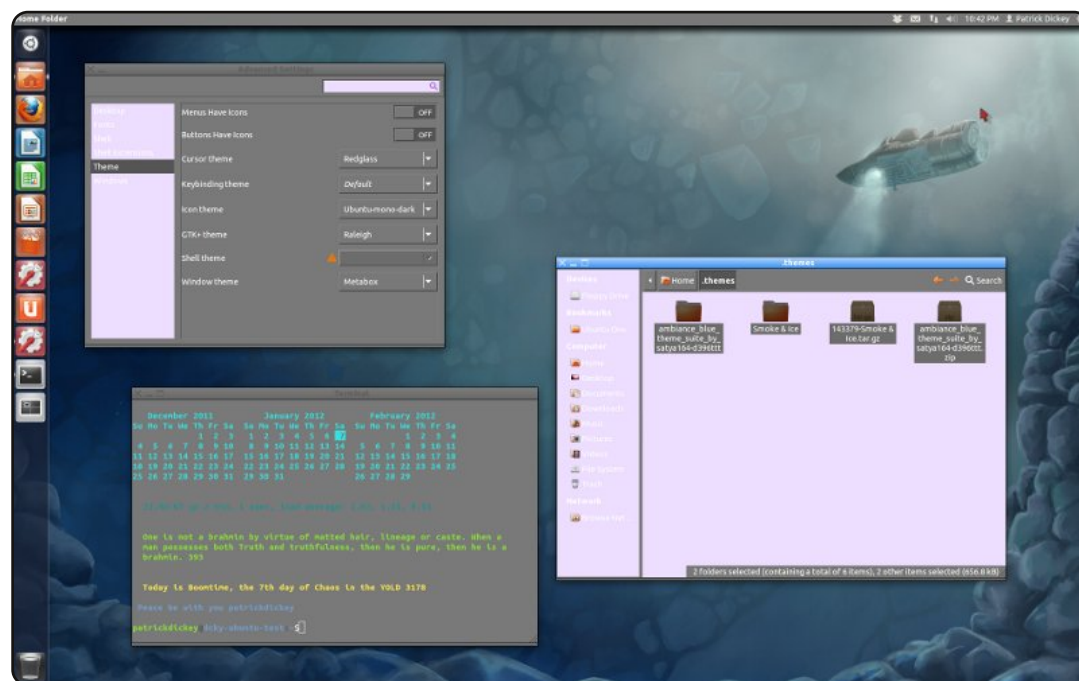
Acer ASPIRE M 1800 Intel(R)-el

Pentium® Dual Core CPU E5200 @2.5 GHz

2GB DDR2-RAM, nVIDIA GeForce 7100

GPU @256 MB, 2x320 GB SATA HDD & DVD

Badrus Shava

A számítógémemet én raktam össze 2003-ban. A processzor egy AMD Athlon 1800 XP+, van benne még 2 GB DDR-266 RAM. A videokártya EVGA GeForce 6200 AGP 8x. Ubuntu 11.10-et használok Unity 3D-vel. A háttérkép neve „Verne”, a Fedora 16 live CD-ről van. A téma „Smoke & Ice” a softpedia.com-ról. A témát az Advanced Settings alkalmazással állítottam be. A terminálban .bashrc és .envrc parancsot használtam a <http://bodhizazen.net> oldalról (az ő Tweaks-ük alatt), az üzenet pedig display-dhammapada volt (apt-get-tel hozzáférhető).

Eredetileg egy olyan témát akartam, ami passzol a Verne háttérképemhez, de ez a képernyőképek alapján nagyon érdekesnek tűnt. Valami miatt az Advanced Settings-ben Raleigh-ként jelenik meg.

Patrick Dickey

Közreműködnél?

Az olvasóközönségtől folyamatosan várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! További információkat a cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz.

Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

A **magyar fordítócsapat** wiki oldalát itt találod:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/TranslateFullCircle/Hungarian>

A magazin eddig megjelent **magyar fordításait** innen töltheted le: <http://www.fullcircle.hu>

Ha **email**-t akarsz írni a magyar fordítócsapatnak, akkor erre a címre küldd: fullcirclehu@gmail.com

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed és Linux-os **tapasztalataidat** ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a „Kérdések és Válaszok” rovatba ide küldd: questions@fullcirclemagazine.org

Az én Asztalom képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg velünk véleményeiteket, desktopjaitok kinézetét és történeteiteket. Szükségünk van a Fókuszban rovatához játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a Hogyanok rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával), ezenkívül, ha bármilyen kérdés, javaslat merül fel bennetek, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

A Full Circle Csapata

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős - Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robert Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

 Full Circle Magazin
Magyar Fordítócsapat

Koordinátor:

Pércsy Kornél

Fordítók:

Dorozsmai Ágnes

Palotás Anna

Pércsy Kornélia

Csikós Donát

Hélei Zoltán

Kiss Gábor

Kovács Roland

Nyitrai István

Somogyi András

Szabó Péter

Takács László

Lektor:

Kővári Ágota, Balogh Péter

Szerkesztő:

Mihály József Rafael

Korrektor:

Heim Tibor

A 60. szám cikkeinek leadási határideje:
2012 április 8-a, vasárnap

A 60. szám megjelenési határideje:
2012 április 27-e, péntek

Köszönet a Canonical-nek és a fordítócsapatoknak világszerte, továbbá **Thors ten Wilms**-nek a jelenlegi Full Circle logóért.

